

ผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรี
ต่อธุรกิจหญ้าสนาม
Effect of Min-Buri District Development
On Truf Grass Business

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
ในเดือน,ปี.....

RCH
SB
433.17
TS
น 5786
84508
13 ต.ค. 2551

โครงการสนับสนุนทุนวิจัยเงินรายได้
ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
ปี พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14/10/2012

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนาม ระบบธุรกิจหญ้าสนาม ปัญหา และผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรี ตลอดจนความต้องการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยเหลือ โดยศึกษาจากเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามในเขตมีนบุรีจำนวน 43 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลโดยใช้ค่าร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

เกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุระหว่าง 36-55 ปี สมรสแล้ว นับถือศาสนาอิสลาม จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ระยะเวลาในการทำธุรกิจหญ้าสนามอยู่ระหว่าง 5-20 ปี จำนวนพื้นที่ปลูก 1-3 ไร่ ปลูกพันธุ์หญ้าขนาดเล็ก หญ้ามาเลเซียและหญ้าญี่ปุ่น โดยใช้แรงงานภายในครอบครัว ซึ่งสมาชิกในครอบครัวอยู่ระหว่าง 3-7 คน วิธีการปลูกหญ้าสนามโดยการฉีกลำต้นหญ้าเดิมมาเป็นพันธุ์ปลูกต่อ หญ้า 1 ตารางเมตรปลูกได้ 4 ตารางเมตร โดยปักดำในเลน ใช้น้ำจากคลองจรดหญ้าสนาม ใช้น้ำปุ๋ยและสารเคมี ในรอบ 1 ปีปลูกหญ้าสนามได้ 6-7 รุ่น ระยะเวลาที่ปลูกต่อรุ่น 40-45 วัน รายได้หลักของครอบครัวมาจากการปลูกหญ้าสนาม ช่วงที่ขายดีคือเดือนพฤษภาคมถึงพฤศจิกายน เป็นช่วงฤดูฝน อากาศเย็นผู้ซื้อจะนิยมปลูก เกษตรกรส่วนใหญ่มีความคิดที่จะทำอาชีพปลูกหญ้าสนามต่อไปในอนาคต เพราะมีการสืบทอดความรู้และประสบการณ์จากบรรพบุรุษที่ทำมานาน มีที่ดินเป็นของตนเองและเช่าบางส่วน เงินทุนหมุนเวียนมาจากตนเองและกู้บางส่วน ราคาจำหน่ายหญ้าสนามจะแตกต่างกันตามพันธุ์ซึ่งอยู่ระหว่าง 8-18 บาท/ตารางเมตร คิดรายได้เฉลี่ยประมาณ 20,800 บาท/ไร่/รุ่น ส่วนใหญ่มีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อที่ไร่ ค่าใช้จ่ายจากการปลูกหญ้าสนามจำหน่ายถ้าเป็นเจ้าของที่ดินจะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณ 13,477 บาท/ไร่/รุ่น ถ้าเช่าที่ดินปลูกจะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณ 14,627.50 บาท/ไร่/รุ่น โดยไม่ได้หักค่าใช้จ่ายที่เกิดจากแรงงานภายในครอบครัว เช่น การเตรียมดินก่อนปลูก การรดน้ำ ดูแล ใส่ปุ๋ย และค่าเสื่อมราคาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องยนต์ ค่าซ่อมบำรุงรักษา

ปัญหาและผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรีที่พบจากการพัฒนาพื้นที่เพื่อการคมนาคมและเป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นทำให้พื้นที่ปลูกหญ้าสนามลดจำนวนลง ประกอบกับปัญหาเรื่องน้ำท่วมพื้นที่ในฤดูฝน น้ำระบายไม่ทันมีดินนปิดกั้น การถมดินเพื่อปลูกสร้างที่อยู่อาศัย การแก้ปัญหาต้องทำคันดินกันรอบพื้นที่ปลูกหญ้าสนามให้สูงพื้นน้ำ หากน้ำไหลเข้ามาในพื้นที่ปลูกก็ต้องสูบน้ำออก ส่วนในฤดูร้อนเกิดความแห้งแล้ง น้ำในคลองมีน้อย ต้องวิดน้ำเข้าบ่อเพื่อเก็บไว้รดหญ้าสนาม จึงทำให้ต้นทุนในการปลูกหญ้าสนามเพิ่มขึ้น เช่น ค่าจ้างแรงงาน น้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการสูบน้ำเพิ่มขึ้น การพัฒนาพื้นที่เพื่อศูนย์ธุรกิจและพื้นที่ สนามบิน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุวรรณภูมิ มีผลทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นและค่าจ้างแพงขึ้น ปุ๋ยและสารเคมีมีราคาแพงขึ้น ส่วน
ปัญหาด้านการตลาดมีการกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง แต่ความต้องการใช้หญ้าสนามเพื่อนำไป
ตกแต่งร่วมกับไม้ดอกไม้ประดับ กับที่อยู่อาศัย สถานประกอบการธุรกิจต่างๆ ยังต้องการอีกมาก
เกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในด้านการหาแหล่ง
เงินทุนที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ ช่วยจัดหาปุ๋ยเคมีและพื้นที่เช่าปลูกหญ้าในราคาไม่แพงมาก ต้องการ
ความรู้ด้านการตลาด การจัดตั้งศูนย์กลางจำหน่ายหญ้าสนาม ที่เกษตรกรสามารถกำหนด ราคา
ได้บ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Abstract

The purpose of this research is to study the general status of the lawn grass cultivate farmers, the trade system of lawn grass, its problems and its influence in the development of MinBuri district, including the need of help from the concerning department. By studying from 43 farmers who grow lawn grass in MinBuri district. By the process of interview and estimate through the information obtained by means of percent. The result of the research is like this;

Mostly the Lawn grass cultivate farmers are male, age between 36 to 55 years, married and believe in Islam and educated till primary level. The period of time for making lawn grass business is between 5 to 20 years. The batch of cultivated land is 1 to 3 rai. Growing group of Nuan Noi, Malaysia and Japanese grass by using inside family workforce which consists between 3 to 7 members in a family. The method to grow lawn grass is by tearing the former grass stem for the next cultivate. One square meter of grass can cultivate 4 square meters by transplanting in soft mud. The water using in the kalong is for watering the lawn grass. The additional to promote growth are fertilizer and chemicals. In one round year lawn grass can be grown 6 to 7 batches. It takes 40-45 days for one batch to cultivate. The main source of income of the family comes from growing lawn grass. The best selling period is during May to November which is rainy and cool season and people like to grow. Most of the farmers have the idea of growing lawn grass in future because they inherit the knowledge and experience from their ancestors that has been doing since very long. They have their own land and take some part of land on rent. The working capital comes from their own capital and some part taken on loan. The selling price will be different according to the kind which is between baht 8-18 per square meter, consider average income round about baht 20,800 per rai per batch. The expense in growing lawn grass of the owner of the land costs average baht 13,477 per rai, per batch. If the rented land the expense is baht 14,627.50 per rai per batch without deducting the expenses that come from the working force in the family like preparing the soil before cultivating, watering, looking after, putting fertilizer, material deteriorate fee, equipment, machinery repairing fee.

Problems and influence of developing MinBuri district found from developing the land for communication and the housing project which is tendency increasing that makes the lawn grass growing land decreasing. Including the problem of flood in the area during rainy season, unable to drain the water, block on the road, filling the earth for building the houses.

The solution is to build earthen dyke to block round the lawn grass growing land high to go beyond the water. If the water flows in the planted area, ought to pump the water out. As for in summer dry weather take place. There is less water in the kalong ought to press-up water to the well for watering the lawn grass. That makes the cost in growing lawn grass become higher just as the higher service fee, the petrol used in pumping water become costly. The development of the area on the point of business and Suwanabhumi area effect in increasing cost of living, the wages becoming higher, fertilizers and chemicals becoming expensive. As for the marketing problem the middle man forced the price down. But the need of lawn grass to decorate along with flower plants in housing and different working projects is still high. The lawn grass growing farmers need the help from the concerning department for finding the source of low interest capital, chemical fertilizer and not very expensive rented grass growing land, marketing knowledge, establish the center in selling lawn grass that farmers can set some price.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่องผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรี ต่อธุรกิจหญาสนาม เป็นงานการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากเงินรายได้หลักสูตรเทคโนโลยีการจัดการ ปีงบประมาณ 2551 งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีโดยได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายด้วยกัน ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตมีนบุรี เจ้าหน้าที่การเคหะแห่งชาติ เกษตรกรที่ทำธุรกิจหญาสนาม ในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร รวมทั้งเจ้าหน้าที่ท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้เอ่ยนาม ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล ตลอดจนเจ้าหน้าที่ ผู้ให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกทุกท่าน และขอขอบคุณ ผศ.ดร.ปิ่นมณี ขวัญเมือง ที่ให้คำแนะนำปรึกษา และผู้มีส่วนร่วมในการทำวิจัยครั้งนี้

ผศ.นิตยา สิริโชค
9 กันยายน 2551

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญตาราง	III
สารบัญภาพ	IV
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	3
นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ข้อมูลทั่วไปของเขตมีนบุรี	5
การประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขตมีนบุรี	14
หญ้าสนาม	19
ความสำคัญของสนามหญ้าต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์	20
การปลูกหญ้าสนามเพื่อการค้า	23
ธุรกิจหญ้าสนาม	23
การปลูกหญ้าสนาม	26
การพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรี	28
แผนงานของการเคหะแห่งชาติ	35
การพัฒนาศูนย์ชุมชนชนานเมืองตะวันออก	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการและผลงานวิจัย	45
วิธีการดำเนินการวิจัย	45
ผลการวิจัย	46
1. ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนาม	46
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร	49
3. ปัญหาที่พบทั่วไปในการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร	56
4. ผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่เขตมีบุรีต่อธุรกิจหญ้าสนาม	62
5. ความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือ ในการทำธุรกิจหญ้าสนาม	65
บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัยและวิจารณ์	68
ข้อมูลทั่วไป	68
ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร	69
ปัญหาที่พบทั่วไป	73
ผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่	76
ความต้องการให้หน่วยงานเข้ามาช่วยเหลือ	77
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	78
สรุปผลการวิจัย	78
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม	84

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรในเขตมีนบุรี ณ เดือนพฤษภาคม 2551	7
2 ข้อมูลพื้นฐานการเกษตรปี 2549 ของเขตมีนบุรีและเขตบริเวณใกล้เคียง	15
3 รายงานข้อมูลการเกษตรแยกตามหมู่แขวงแสนแสบ	16
4 รายงานข้อมูลการเกษตรแยกตามหมู่แขวงมีนบุรี	17
5 ข้อมูลด้านการเกษตร เขตมีนบุรี การพัฒนาเมืองตามศักยภาพ เกษตร โซนนิ่ง	18
6 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนาม	46
7 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร	49
8 ความคิดเห็นในการทำธุรกิจหญ้าสนามในอนาคต	52
9 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกรรมสิทธิ์ในที่ดินใช้ในการปลูกหญ้าสนาม	52
10 รายได้จากการจำหน่ายหญ้าสนาม	53
11 ค่าใช้จ่ายในการปลูกหญ้าสนามต่อรุ่นการปลูก	55
12 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทั่วไปที่พบในการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร	57
13 ผลกระทบต่อการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรีต่อธุรกิจหญ้าสนาม	62
14 ความต้องการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือในการทำธุรกิจหญ้าสนาม	66

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 สำนักงานเขตมโนบุรี	5
2 แผนที่ตั้งของเขตมโนบุรี	6
3 พระพุทธรังสีสวัสดิรังสรรค์	13
4 เรือนไม้สักโบราณ	13
5 หอผ้าพันธุ์นวลน้อย	24
6 หอผ้าพันธุ์ญี่ปุ่น	25
7 พันธุ์หญ้าม้าลาย	25
8 พันธุ์หญ้าเบอร์มิวดา	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการวิจัย

เขตมีนบุรีเป็นเขตพื้นที่หนึ่งในพื้นที่ริมเมืองของกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ทั้งสิ้น 4,657,760 ตารางเมตร ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของแม่น้ำเจ้าพระยา มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้ ทิศเหนือจดอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ทิศใต้จดเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ทิศตะวันออกจดเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร และทิศตะวันตกจดเขตบางเขนและบึงกลุ่ม กรุงเทพมหานคร การคมนาคมทางบกในเขตมีนบุรีมีประกอบด้วยถนนสายหลัก คือ ถนนสุขุมวิท ถนนสีหบุรานุกิจ ถนนรามอินทรา ถนนเสรีไทย ถนนรามคำแหง และถนนร่มเกล้า ส่วนการคมนาคมทางน้ำมีคลองทั้งหมด 28 คลอง ลักษณะการตั้งบ้านเรือนส่วนใหญ่เป็นการตั้งบ้านเรือนเรียงรายตามริมฝั่งคลองและริมฝั่งถนน เมืองมีนบุรี เดิมเป็นจังหวัดหนึ่งซึ่งขึ้นอยู่กับมณฑลกรุงเทพมหานคร เมื่อ พ.ศ. 2445 ในสมัยรัชการที่ 5 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รวมท้องที่อำเภอคลองสามวา (อำเภอมีนบุรีปัจจุบัน) กับอำเภออื่นๆ อีก 3 อำเภอ คือ อำเภอแสนแสบ อำเภอเจียรดับ และอำเภอหนองจอก รวม 4 อำเภอ ตั้งเป็นเมือง และขนานนามว่า “เมืองมีนบุรี” หมายถึง เมืองปลา ทั้งนี้เพื่อให้คู่เมือง “ธัญบุรี” แปลว่า เมืองข้าว ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งอยู่ก่อนแล้ว ต่อมาสมัยรัชการที่ 7 พ.ศ. 2447 ประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำโดยทั่วไป จึงมีพระราชดำรัสยุบจังหวัดมีนบุรีรวมกับจังหวัดพระนคร มีนบุรีมีสภาพเป็นอำเภอ ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2540 ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย อาศัยความตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตมีนบุรี และตั้งเขตคลองสามวา โดยเขตมีนบุรีประกอบด้วย แขวงมีนบุรี และแขวงแสนแสบ ประชากรในเขตมีนบุรีส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร ประกอบด้วยปลูกข้าว 4,684 ไร่ มีการเลี้ยงสัตว์ (ไก่) จำนวน 1,593 ไร่ ทำการประมง เลี้ยงปลา (เบญจพรรณ) 906 ไร่ เลี้ยงเป็ด ปลูกไม้ผล 477 ไร่ และปลูกหญ้าสนาม 1,358 ไร่ โดยอาชีพการปลูกหญ้าสนามถือเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของเขตมีนบุรี และเป็นหนึ่งในคำขวัญของเขตมีนบุรี

“เมืองปลาน้ำหมึก อุดมไก่พันธุ์ดี ขจีไร่หญ้า
งามตาดอกบัวขาว* ห้าดาวเปิดบ่ออ้อย นับร้อยบ้านจัดสรร”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไร่หญ้ามีนบุรี เป็นอาชีพดั้งเดิมของชาวมินบุรี ซึ่งมีความสำคัญต่อประชาชน เป็นอาชีพดั้งเดิมที่มีความสวยงามเป็นธรรมชาติ มีพื้นที่ประมาณ 2,845 เป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบ Amazing Agricultural Heritage ความสำเร็จด้านการเกษตรในกระบวนการขั้นตอนการผลิต รวมทั้งการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไร่หญ้าควบคู่กับไม้ดอกไม้ประดับ สนามหญ้า นับว่ามีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ สนามหญ้าให้ความสวยงามแสดงถึงความมีอารยธรรมของมนุษย์ชาติมาตั้งแต่โบราณกาล ปัจจุบันมนุษย์พยายามสร้างสนามหญ้าเพื่อที่จะเป็นพื้นที่พรมสีเขียว ตกแต่งบริเวณที่อยู่อาศัยให้ร่มเย็นร่มรื่น รวมทั้งอาคารสถานที่ให้มีความสวยงาม แต่การที่จะมีสนามหญ้าที่ใช้ประดับและตกแต่งอาคารให้สวยงามได้นั้น พันธุ์และชนิดของหญ้ามี่มีความสำคัญมาก แหล่งปลูกหญ้าสนามที่แหล่งใหญ่และดั้งเดิมของประเทศคือ เขตมีนบุรี ซึ่งเป็นแหล่งปลูกหญ้าสนามส่งจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ

จากการขยายตัวของเมือง เขตมีนบุรี ในปีพ.ศ. 2527 และ 2539 พบว่า เขตมีบุรียังมีพื้นที่ว่างเปล่าซึ่งอาจมีการพัฒนาเป็นพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัย เช่น พื้นที่บริเวณทางทิศเหนือ และทิศใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการคมนาคมสะดวก และมีโครงการบ้านจัดสรรเป็นจำนวนมาก จึงคาดว่าพื้นที่ว่างดังกล่าวจะรองรับการขยายตัวของพัฒนาที่อยู่อาศัยในอนาคตได้ ส่วนพื้นที่ด้านตะวันออกส่วนใหญ่ยังเป็นที่ยึดครองกรรม ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่สีเขียวลาย (อนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม และยังเป็นพื้นที่รับน้ำ ไม่เหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัย ปัจจุบันการพัฒนาพื้นที่ด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร ได้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง การเกิดขึ้นของสนามบินสุวรรณภูมิทำให้การพัฒนาพื้นที่บริเวณต่างๆ ด้านตะวันออกเกิดขึ้นหลายรูปแบบ เช่น การพัฒนาที่อยู่อาศัยจะเห็นได้ว่ามีโครงการบ้านจัดสรรเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีขนาดของหน่วยที่อยู่อาศัยและราคาต่างกันไป การพัฒนาธุรกิจต่างๆ การปรับปรุงเส้นทางคมนาคม เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการใช้สนามบิน และมีความเป็นไปได้ว่าการพัฒนาสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นแบบหยุดไม่อยู่อาจส่งผลกระทบต่อสภาพพื้นที่โดยทั่วไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าหลายพื้นที่เมื่อฝนตกมีน้ำท่วมขังมากขึ้น และก่อให้เกิดความเสียหายต่ออาชีพดั้งเดิมของประชาชน คือ การทำเกษตร

การพัฒนาการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในหลายส่วนมักเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการทำการเกษตรซึ่งอาจทำให้เกษตรกรรมมีปัญหาเกี่ยวกับอาชีพที่ทำอยู่เดิม เช่น สภาพน้ำท่วมทำให้เพาะปลูกไม่ได้ หรือทำให้ผลิตผลเกิดความเสียหาย บางรายก็แก้ปัญหาได้ บางรายก็แก้ปัญหาไม่ได้ หรืออาจเลิกอาชีพนั้นไป โดยเฉพาะอาชีพการปลูกหญ้าสนามซึ่งเขตมีนบุรีจัดเป็นแหล่งปลูกหญ้าสนามที่สำคัญของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามในเขตมีนบุรี
2. เพื่อศึกษาระบบธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามในเขตมีนบุรี
3. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรีต่อเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนาม และแนวทางการแก้ไขปัญหา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรีต่อธุรกิจหญ้าสนาม โดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. สภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนาม และระบบธุรกิจหญ้าสนามเขตมีนบุรี
2. ปัญหาในการปลูกหญ้าสนาม และผลกระทบต่อธุรกิจหญ้าสนามที่เกิดจากการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรี ตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนาม
3. ความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาธุรกิจหญ้าสนาม ให้มีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยที่ได้เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการพัฒนาอาชีพเกี่ยวกับการปลูกหญ้าสนามของเกษตรกร โดยเฉพาะพื้นที่เขตมีนบุรีซึ่งเป็นพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการปลูกหญ้าสนามมาเป็นเวลานาน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหญ้าสนามหลายประการที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมอาชีพนี้ให้คงอยู่ต่อไปได้

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. สำนักงานเขตมีนบุรี โดยเฉพาะสำนักงานเกษตรเขตมีนบุรี สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาและส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่ต่อไป
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจหญ้าสนามทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งสามารถเข้าไปให้ความช่วยเหลือและแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกษตรกรได้รับอยู่ เช่น ราคาซื้อขายหญ้าสนาม และปัจจัยการผลิต ตลอดจนนำไปวางแผนส่งเสริมและพัฒนาให้อาชีพนี้ดำรงอยู่ต่อไปได้
3. ผู้สนใจเกี่ยวกับธุรกิจหญ้าสนาม สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้

นิยามศัพท์

เขตมีนบุรี หมายถึงเขตที่เป็น 1 ใน 50 เขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร เขตมีนบุรีอยู่ในกลุ่มเขตศรีนครินทร์ ซึ่งถือเป็นเขตศูนย์ชุมชนชานเมือง แหล่งงานและการบริการ รองรับท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของแม่น้ำเจ้าพระยา (ฝั่งพระนคร) มีอาณาเขตติดต่อกับเขตต่าง ๆ เรียงตามเข็มนาฬิกา ดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตคลองสามวา ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตหนองจอก ทิศใต้ ติดต่อกับเขตลาดกระบัง และทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตสะพานสูงและเขตคันนายาว

เกษตรกร หมายถึง เกษตรกรผู้เพาะปลูกหญ้าสนามเพื่อการค้าในพื้นที่เขตมีนบุรี ซึ่งประกอบด้วยแขวงมีนบุรี และแขวงแสนแสบ

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร หมายถึง ข้อมูลของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การนับถือศาสนา ระดับการศึกษา แหล่งรายได้ของครอบครัว และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว

ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนาม หมายถึงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการทำธุรกิจหญ้าสนาม ระยะเวลาในการทำ แหล่งความรู้และประสบการณ์ จำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งที่เป็นแรงงานในการทำธุรกิจหญ้าสนามและไม่ได้เป็นแรงงาน แรงงานจ้างเพื่อทำธุรกิจหญ้าสนาม การเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร ลักษณะการถือครองพื้นที่เพื่อทำธุรกิจหญ้าสนาม แหล่งเงินทุนที่ใช้ทำธุรกิจหญ้าสนาม รวมถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกหญ้าสนาม เช่น พันธุ์ การเตรียมดิน การปลูก การดูแลรักษา ตลอดจนการจัดจำหน่าย เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลทั่วไปของเขตมโนบุรี

ประวัติ

เดิมมโนบุรีมีฐานะเป็นจังหวัดมโนบุรี ขึ้นกับมณฑลกรุงเทพฯ ตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2444 โดยแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอลองสามวา อำเภอแสนแสบ อำเภอหนองจอก และอำเภอเจียรดับ (ปัจจุบันอยู่ในเขตหนองจอก) ต่อมาในปี พ.ศ. 2474 จังหวัดมโนบุรีได้ถูกยุบรวมเข้ากับจังหวัดพระนคร เพื่อประหยัดงบประมาณราชการ เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 อำเภอที่เป็นที่ตั้งของจังหวัดมโนบุรีเดิมจึงมีชื่อเรียกว่า อำเภอมโนบุรี โดยได้รับเอาท้องที่ตำบลแสนแสบจากอำเภอลาดกระบัง มาอยู่ในการปกครองในปี พ.ศ. 2500 และกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศตั้งตำบลทรายกองดินใต้ แยกจากตำบลทรายกองดินในปี พ.ศ. 2505 จากนั้นอำเภอมโนบุรีได้เปลี่ยนแปลงฐานะเป็น เขตมโนบุรี เมื่อมีการรวมจังหวัดพระนครกับจังหวัดมโนบุรีเข้าด้วยกันเป็นกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2515 แบ่งเขตการปกครองย่อยเป็นแขวงรวม 7 แขวง จนในที่สุด ปี พ.ศ. 2540 ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตมโนบุรี แยก 5 แขวงทางด้านเหนือของเขต ไปจัดตั้งเป็นเขตคลองสามวา ทำให้เขตมโนบุรีเหลือพื้นที่ปกครองอยู่ 60 ตารางกิโลเมตรเศษ ใหญ่เป็นอันดับที่ 5 ของกรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 1 สำนักงานเขตมโนบุรีนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2 แผนที่ตั้งของเขตมีนบุรี

ที่ตั้งและอาณาเขต

เขตมีนบุรีตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของแม่น้ำเจ้าพระยา (ฝั่งพระนคร) มีอาณาเขตติดต่อกับเขตต่างๆ เรียงตามเข็มนาฬิกา ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตคลองสามวา มีคลองกียบหมู ตำรางคูคต ซอยหทัยราษฎร์ 29 (โชคอนันต์) ถนนหทัยราษฎร์ ตำรางไค้สุข คลองแจ็ก ตำรางสามวา คลองสามวา ซอยเหมือนสวาท ถนนนิมิตรใหม่ ซอยวีแสงไทย คลองบึงท่าไผ่ และคลองแสนแสบเป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตหนองจอก มีลำหิน ลำต้นไทร และลำนกแขวก เป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตลาดกระบัง มีคลองบึงใหญ่ ตำรางตาทรัพย์ แนวคันนา ผ่านถนนคุ้มเกล้า คลองตาเสือ ตำรางศาลเจ้า ตำรางคอวัง คลองสองต้นนุ่น และคลองลำนายโส เป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตสะพานสูง และเขตคันนนานายาว มีคลองลาดบัวขาว คลองแสนแสบ และคลองบางชัน เป็นเส้นแบ่งเขต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคมนาคม

ในพื้นที่เขตมีนบุรี มีการคมนาคมด้วยการ 2 ทาง คือ ทางบก และทางน้ำ โดยการคมนาคมทางบกเขตมีนบุรีมีถนนสายหลัก จำนวน 9 แห่ง คือ

1. ถนนสีหบุรานุกิจ
2. ถนนเสรีไทย
3. ถนนสุวินทวงศ์
4. ถนนรามอินทรา
5. ถนนรามคำแหง
6. ถนนราษฎร์อุทิศ
7. ถนนสามวา
8. ถนนประชาร่วมใจ
9. ถนนร่มเกล้า

ส่วนการคมนาคมทางน้ำในพื้นที่เขตมีนบุรี มีคลองหลัก คือ คลองแสนแสบ และคลองสามวา แต่คลองที่ใช้ในการขนส่งทางเรือมีเฉพาะคลองสามวาเท่านั้น ส่วนคลองอื่นๆ ชาวบ้านใช้ติดต่อค้าขาย (<http://www.thaitambon.com/tambon/tpubdesc.asp?ID=101002>)

การแบ่งเขตการปกครอง

เขตมีนบุรีแบ่งหน่วยการปกครองย่อยออกเป็น 2 แขวง (khwaeng) ได้แก่ แขวงมีนบุรี และ แขวงแสนแสบ

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรในเขตมีนบุรี ณ เดือนพฤษภาคม 2551

แขวงในเขตมีนบุรี	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม
แขวงมีนบุรี	42,232	47,044	89,276
แขวงแสนแสบ	19,489	20,550	40,039
รวมทั้งสิ้น			129,315
จำนวนที่อยู่อาศัย (หลังคาเรือน)			49,906

สภาพทางภูมิศาสตร์

เขตมีนบุรี (Min Buri District) กรุงเทพมหานคร สถิติพื้นที่: 63.645 ตร.กม. ประชากร: เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2549 เท่ากับ 119,210 คน ความหนาแน่น: 1,873 คน/ตร.กม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รหัสไปรษณีย์: 10510 รหัสทางภูมิศาสตร์ 1010 เป็น 1 ใน 50 เขตการปกครองของ กรุงเทพมหานคร อยู่ในกลุ่มเขตศรีนครินทร์ ซึ่งถือเป็นเขตชุมชนชานเมือง แหล่งงานและการบริการรองรับทางอากาศยานสุวรรณภูมิ

ตามข้อมูลจากที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์ของกรุงเทพมหานคร ผลการสำรวจการใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบัน (<http://203.155.220.230/NowMBA/Profile.htm>) บริเวณพื้นที่เขตชานเมืองหรือเขตชั้นนอก บริเวณเขตชานเมืองด้านตะวันออก การใช้ดินส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม โดยมีอัตราส่วนการใช้พื้นที่ประมาณร้อยละ 52.74 ของพื้นที่เกษตรกรรมในกรุงเทพมหานคร โดยพื้นที่เกษตรกรรมจะมีอัตราส่วนการใช้ที่ดินมากที่สุดในเขตหนองจอก (ประมาณร้อยละ 71 ของพื้นที่เขต)

ข้อมูลการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย การเปลี่ยนแปลงจำนวนบ้านซึ่งเพิ่มขึ้นในระหว่างในปี พ.ศ. 2534 – 2543 ในอัตราส่วนร้อยละ 5.29 ค่อนปีนั้น เขตที่มีการเพิ่มสูงสุดได้แก่ เขตสายไหม เขตบางเขน เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตบึงกุ่ม เขตคันนายาว และเขตสะพานสูง

ข้อมูลการใช้ที่ดินประเภทเกษตรกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร พื้นที่เกษตรกรรมได้ลดลงมาเป็นลำดับ ผลการสำรวจการใช้ประโยชน์ที่ดินในปี พ.ศ. 2538 ระบุว่า กรุงเทพมหานครมีพื้นที่เพื่อการเกษตร 367,763 ไร่ ในปี พ.ศ. 2543 พื้นที่เกษตรได้ลดเหลือ 304,198 ไร่ และในปี พ.ศ. 2545 ได้ลดลงเหลือ 231,148.125 ไร่ โดยมีอัตราลดลง ประมาณ 3-4 เปอร์เซ็นต์ต่อปี ซึ่งพื้นที่ฝั่งตะวันออก-ตะวันตก จะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ใกล้เคียงกัน การทำการเกษตรในพื้นที่กรุงเทพมหานครนั้น จะแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ โดยทางตะวันออก ได้แก่ พื้นที่ในเขตหนองจอก เขตคลองสามวา เขตลาดกระบัง เขตสายไหม และเขตสะพานสูง จะเป็นพื้นที่ทำนา ทำไร่ การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทเกษตรกรรมจะเป็นไปตามแนวโน้มการพัฒนาพื้นที่เมืองที่เกิดขึ้น และพื้นที่ถือครองการเกษตรจะมีความผกผันกับสภาพทางเศรษฐกิจ และมูลค่าที่ดินในแต่ละบริเวณ

ข้อมูลตามการแบ่งพื้นที่เขตตามนโยบายการพัฒนาเมืองตามนโยบายผู้ว่าราชการย์ โฆษ โยธิน (<http://203.155.220.230/NowMBA/Profile.htm>) พื้นที่ กท 10 เรียกว่า กลุ่มศรีนครินทร์ เป็นเขตศูนย์ชุมชนชานเมืองรองรับสนามบิน ระะกอบด้วย 3 เขต คือ ลาดกระบัง มีนบุรี และประเวศ โดยการพัฒนาศูนย์ชุมชนลาดกระบังเป็นแหล่งงาน ย่านการค้าและบริการ เขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางขนส่งสินค้า (ICD) และสถานีขนส่งสินค้าชานเมือง เป็น Logistic Center ส่วนเขตประเวศและเขตมีนบุรีเป็นที่อยู่อาศัยรองรับแหล่งงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่สำคัญ

เขตมีนบุรีมีสถานที่สำคัญหลายแห่ง ได้แก่

วัดแสนสุข

เป็นวัดโบราณ สร้างในสมัยกรุงธนบุรีประมาณ พ.ศ.2315 โดยชาวบ้านร่วมใจกันสร้างขึ้นและตั้งชื่อว่า “วัดแสนแสบ” ตามสถานที่ตั้งวัด ซึ่งติดกับคลองแสนแสบ ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2487 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “วัดแสนสุข” และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2459 ปุชนิยวัตถุในพระอุโบสถมีพระพุทธรชินราชจำลอง และมีมณฑปพระพุทธรบาทจำลองอยู่หน้าพระอุโบสถ เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองกับจังหวัดมีนบุรี ในอดีต มีพระอุโบสถเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรชินราชจำลอง และมีมณฑปพระพุทธรบาทจำลองอยู่หน้าอุโบสถ

วัดบางเพ็งใต้

สร้างเมื่อปลายสมัยรัชกาลที่ 3 (พ.ศ.2394) โดยชาวเวียงจันทน์ที่อพยพมาอยู่บริเวณคลองแสนแสบ ซึ่งตั้งชื่อหมู่บ้านของตนว่า “บางเพ็ง” ได้ร่วมกันสร้าง “วัดบางเพ็งเหนือ” ขึ้นทางฝั่งเหนือ ต่อมาเจ้าอาวาสชื่อ “พระครูคำ” เกิดวิกลจริตจึงกลับไปรักษาตัวที่กบินทร์บุรี หมอได้รักษาท่านจนหายแต่ได้บอกว่า “ถ้ากลับไปเป็นเจ้าอาวาสวัดเดิมจะป่วยหนักกว่าเดิม” ชาวบ้านจึงได้สร้างวัดบางเพ็งใต้ขึ้น พื้นที่วัดแวดล้อมไปด้วยหมู่บ้านจัดสรร การคมนาคมสะดวก พระอุโบสถสร้างเมื่อ พ.ศ. 2466 ซ่อฟ้าหน้าบันมีลวดลายปิดทองติดกระจก หอสวดมนต์เป็นไม้สักทั้งหลัง พระประธานในพระอุโบสถหน้าตักกว้าง 1 เมตรเศษ มือถือดอกบัว บริเวณวัดมีการตกแต่งปลูกไม้ยืนต้น ไม้ดอกไม้ประดับ สวนหย่อมเป็นระเบียบสวยงาม และสถาปัตยกรรมการสร้างโบสถ์ ศาลาการเปรียญ หอพระ ฯลฯ เป็นศิลปกรรมไทยมีความสวยงาม

วัดบำเพ็ญเหนือ

ที่ตั้งอยู่ติดนิคมอุตสาหกรรมบางชัน สร้างเมื่อ พ.ศ. 2367 สมัยรัชกาลที่ 3 สร้างโดยชาวเวียงจันทน์ที่เดิมพักอยู่แถวบางปะอิน วัดนี้มีประวัติและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับวัดบางเพ็งใต้ ปุชนิยวัตถุ มีพระประธานในพระอุโบสถ ซึ่งสร้างขึ้นเก่าแก่พร้อมกับการสร้างวัด ปัจจุบันได้มีการสร้างโรงเรียนระดับประถมศึกษาของกรุงเทพมหานครในเนื้อที่ของวัด

วัดใหม่ล้านกเขวก

ชาวบ้านนิยมเรียกว่า “วัดล้านกเขวก” สร้างเมื่อ พ.ศ. 2440 ที่ตั้งวัดเดิมเป็นที่ลุ่ม เมื่อฝนตกจะมีน้ำขังเป็นทางยาว มีดินไม่มากจึงมีนิกเขวกไปอาศัยอยู่ เดิมมีเพียงโบสถ์ปลูกในลักษณะโรงสังกะสี ต่อมาได้มีการสร้างพระอุโบสถใหม่และได้อัญเชิญหลวงพ่อโต ซึ่งขุดพบจากวัดร้างในจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นพระแกะสลักด้วยหินทั้งองค์ปางสมาธิเลียนแบบสุโขทัยเป็นพระเอกสารนเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประธานในพระอุโบสถ วัดนี้แตกต่างจากวัดอื่น ๆ เนื่องจากมีเสมาติดกับตัวพระอุโบสถ ปัจจุบันมีศาลาการเปรียญหลังใหญ่ราคา 15 ล้านบาท มีอักษรพระนามาภิไธยย่อ สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ประดับอยู่ที่หน้าบัน พระประธานบนศาลา หลังนี้เป็นพระพุทธรูปสีหิงค์จำลองจัดสร้างเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่ทั้ง 2 พระองค์ เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2544 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงยกช่อฟ้าศาลาการเปรียญและบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ในพระเศษพระพุทธรูปสีหิงค์จำลององค์ดังกล่าว

วัดทองสัมฤทธิ์

เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “วัดตารุง” สร้างเมื่อ พ.ศ.2458 เป็นวัดสังกัดคณะสงฆ์ มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่ม พระอุโบสถกว้าง 6 เมตร ยาว 12 เมตร ศาลาการเปรียญและหอสวดมนต์สร้างเป็นแบบทรงไทยทั้งหมด ปูชนียวัตถุมีพระประธานปูนปั้นปิดทอง หน้าตักกว้าง 3 ฟุต และมีโรงเรียนระดับประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร สร้างในเนื้อที่วัดประมาณ 5 ไร่

วัดศรีกุเรชา

เดิมเป็นสำนักสงฆ์ มีเนื้อที่ 6 ไร่ ตั้งอยู่ถนนราษฎร์อุทิศ หมู่ที่ 1 แขวงแสนแสบ นายสวัสดิ์ ศรีกุเรชา ซึ่งเป็นชาวอินเดียโดยกำเนิดอุทิศที่ดินเพื่อสร้างวัดประมาณ พ.ศ.2530 ต่อมาเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2541 ได้รับอนุญาตให้ตั้งวัดชื่อ “วัดศรีกุเรชา” เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้อุทิศที่ดิน วัดนี้เป็นวัดสังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย แรกเริ่มมีกุฏิไม้ 4 หลัง มีศาลาการเปรียญอยู่ริมน้ำเรียกว่า “สิมหรือ โบสถ์น้ำ” พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่ม ปัจจุบันมีอาคารเสนาสนะเป็นอาคารไม้ชั้นเดียว และศาลาการเปรียญหลัง เนื่องจากอยู่ระหว่างรวบรวมปัจจัยซื้อที่ดินเพื่อสร้างอาคารที่มั่นคงถาวร

อาคารไม้สำนักงานเขตมีนบุรี หลังเก่า (ศาลากลางจังหวัดเก่า)

เป็นอาคารไม้ชั้นเดียวสร้างในสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่ฯ รัชกาลที่ 5 สร้างด้วยไม้สักทั้งหลัง เคยเป็นที่ทำการศาลากลางจังหวัดมีนบุรี ปัจจุบันเป็นอาคารที่ทำการสำนักงานเขตมีนบุรี และมีพระพุทธรูปเก่าแก่ (อายุกว่า 80 ปี) ประดิษฐานอยู่ในห้องผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต ซึ่งอาคารดังกล่าวกรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน

มัสยิดอิดด์ฮาดร์อุฎมุดดิน

มีพื้นที่ 12 ไร่ 3 งาน 16 ตารางวา ผู้อุทิศที่ดิน คือ นายชำซุดดิน หวังบุญ กับพวก มัสยิดนี้ตั้งอยู่ในชุมชนอิดด์ฮาดร์พัฒนา มีศูนย์บริการสาธารณสุขสาขาอิดด์ฮาดร์ โรงเรียนสอนศาสนา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์จริยธรรมประจำมัสยิด ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน สำนักงานสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับและลานกีฬาด้านยาเสพติด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มัสยิดเราะห์มาตุ์ลอิสลามียะห์

มีพื้นที่ 3 ไร่ 1 งาน 28 ตารางวา จัดตั้งโดยนายริดควาลย์ มะซอ ปัจจุบันกำลังก่อสร้าง มัสยิดหลังใหม่กว้าง 28 เมตร ยาว 44 เมตร งบประมาณ 15 ล้านบาท ในบริเวณมัสยิดมี โรงเรียนสอนศาสนาชื่อ โรงเรียนเราะห์มาตุ์ลอิสลามียะห์ และมีโรงเรียนบ้านเกาะ ซึ่งเป็นโรงเรียน ประถมศึกษาสังกัด สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

มัสยิดอัลเอียะห์ซาน

เดิมเป็นอาคารไม้หลังคาทรงปั้นหยา กว้าง 8 เมตร ยาว 12.50 เมตร เรียกว่า “บาแลคู ล่าง” ต่อมาในปี พ.ศ. 2495 ได้มีการสร้างอาคารไม้หลังใหม่แทนหลังเดิม ซึ่งชำรุดทรุดโทรม และในปี พ.ศ.2529 ได้จัดสร้างมัสยิดหลังใหม่เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 2 ชั้น กว้าง 18 เมตร ยาว 32 เมตร โดยย้ายจากที่ดินเดิมมาตั้งอยู่ ณ สถานที่ปัจจุบันในเนื้อที่ประมาณ 1 ไร่ 2 งาน อาคารมัสยิดก่อสร้างเสร็จเมื่อประมาณ พ.ศ. 2540 รวมค่าใช้จ่าย 6 ล้านบาท นอกจากนี้ยังได้ จัดสร้างโรงเรียนสอนศาสนาขึ้นหลังหนึ่งด้วย

มัสยิดชีรอยุคดิน

มีเนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 53 ตารางวา โดยนายหวัง บู่หาด และนายจำปี บู่หาด อุทิศที่ดิน ให้ โดยปลูกสร้างอาคารมัสยิดประมาณ 2 ไร่ 46 วา ใช้เป็นกุโบร์ (สุสาน) 1 ไร่ 3 งาน 7 วา โดยมี โรงเรียนสอนศาสนามัคดอารอตุ์ลอิสลาม และสถานบันสอนศาสนา เนียะมาตุ์ลอิสลาม

มัสยิดนูร์อูดีายะห์

เดิมเป็นอาคารไม้ กว้าง 6 เมตร ยาว 12 เมตร มีพื้นที่ 3 ไร่เศษ ที่ดินเป็นที่วักฟจาก นายมี นางนะห์ กับพวก ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2524 คณะกรรมการมัสยิดและประชาชนได้สร้างอาคาร หลังใหม่ขึ้นเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กกว้าง 12 เมตร ยาว 24 เมตร ซึ่งมีพื้นที่ใช้สอยเพิ่ม มากขึ้น และเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2538 ฯพณฯ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี และนาย ประเสริฐ มะหะหมัด จุฬาราชมนตรีในสมัยนั้น ได้ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดป้ายอาคาร ปัจจุบันได้สร้างอาคารชุดีอะต่อเติมทางด้านตะวันออก กว้าง 10 เมตร ยาว 14 เมตร

มัสยิดกมาตุ์ลเอียะห์ซาน

สร้างเมื่อ พ.ศ. 2524 โดยมีผู้ร่วมก่อตั้งประกอบด้วย นายฮาซัน มานวงค์ อีหม่ามยูซุบ มาน-วงค์ อัจยีออลเอ็ม แสงมาน อัจยีคัลการิม มานวงค์ ในพื้นที่ 6 ไร่ ประกอบด้วย อาคารมัสยิด อาคารเอนกประสงค์ โรงเรียนสอนศาสนา 2 โรงเรียน คือ มัสยิดกมาตุ์ลเอียะห์ซาน และมูลนิธิ ธรรมมานุสรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มัสยิดนูรุลสุดา

ตั้งขึ้นเมื่อประมาณ 100 ปีเศษมาแล้ว เดิมเป็นอาคารไม้สักทรงไทย ต่อมาได้รับการปรับปรุงซ่อมแซม โดยจอมพล ป. พิบูลสงคราม และหลวงบริรักษ์ยุทธกิจ ซึ่งเป็นสัปบุรุษของมัสยิด ภายหลังจากการดังกล่าวชำรุดทรุดโทรมมาก คณะกรรมการมัสยิดจึงได้สร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก เมื่อประมาณ พ.ศ. 2537 จนถึงปัจจุบันยังไม่เสร็จสมบูรณ์ คงเหลืออาคารเอนกประสงค์และการตกแต่งภายใน

มัสยิดอัลบุชรอ

สร้างเมื่อ พ.ศ. 2489 บนพื้นที่ 3 ไร่เศษ โดยนางเล็ก มุสต่อฟาดี วาก์ฟ (อุทิศ) ที่ดินให้สร้างอาคาร

มัสยิดนูรุลอิสลาม

สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. 2500 โดยนายอัลมัธมฮัจยีสะอู สุขเขียว อุทิศที่ดินเพื่อใช้เป็นสถานที่ก่อสร้างมัสยิด และกุโบร์ จำนวน 4 ไร่ 3 งาน 1 ตารางวา

มัสยิดซอลิฮุลอิสลาม

ตั้งอยู่ เลขที่ 28 หมู่ 15 แขวงมีนบุรี จดทะเบียนเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2492 มีคณะกรรมการบริหาร 15 คน มีสัปบุรุษทั้งสิ้น 2,938 คน

มัสยิดอัสดีกาว

สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. 2492 นายเลาะห์ พงษ์เพ็ง และญาติ อุทิศที่ดิน จำนวน 5 ไร่ เพื่อสร้างอาคารมัสยิดคอนกรีตเสริมเหล็ก 2 ชั้น กว้าง 5 วา ยาว 9 วา ต่อมามีการยุบอาคารเหลือเพียงชั้นเดียว ปัจจุบันมีอาคารสอนศาสนา 2 หลัง สำหรับสอนเยาวชนในชุมชนใกล้เคียงมัสยิดอย่างต่อเนื่องตลอดมา

มัสยิดอันนุรอยน์

สร้างเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2526 เป็นอาคารชั้นเดียวกว้าง 8 เมตร ยาว 16 เมตร โดยอัยยูซบ หมัดนุรกีร์ และฮัจยะห์ฟิซะห์ หมัดนุรกีร์ อุทิศที่ดิน จำนวน 5 ไร่ เพื่อก่อสร้างมัสยิดและกุโบร์ ปัจจุบันในบริเวณมัสยิด มีศูนย์สุขภาพชุมชน ที่ทำการชุมชน และศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน

มัสยิดอัลสุดา

จดทะเบียนเลขที่ 5 ตั้งอยู่หมู่ที่ 15 ถนนบึงขวาง เส้นทางตัดถนนสุวินทวงศ์ – ร่มเกล้า แขวงแสนแสบ เขตมีนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิพิธภัณฑ์เรือจิว (อุเรือจิว)

เป็นโรงงานผลิตเรือจำลอง โดยใช้ฝีมือหัตถกรรมอย่างปราณีตสวยงาม ซึ่งผลิตด้วยไม้แบบครบวงจร มีห้องโชว์รูม จำหน่ายผลิตภัณฑ์เรือจำลอง โรงงานตั้งอยู่ในหมู่บ้านบัวขาว ซอย 22

คลองแสนแสบ

เป็นคลองประวัติศาสตร์ซึ่งขุดในสมัย รัชกาลที่ 3 เมื่อปี พ.ศ.2300 เป็นคลองขุดซึ่งยาวที่สุดในประเทศไทย ภูมิทัศน์สองฝั่งคลองยังคงสะท้อนวิถีชีวิตความเป็นไทย เช่นในอดีต มีการพัฒนาลำคลองให้ใสสะอาด ปราศจากผักตบชวา มีการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำธรรมชาติ มีการเลี้ยงปลาในกระชังและปลาสวยงาม

พระพุทธรังสีสวัสดิรังสรรค์

พระพุทธรูปประจำเมืองมินบุรี สิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่เมืองมินบุรี เป็นพระปางมารวิชัย เนื้อนวโลหะ หน้าตัก 9 นิ้ว สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2470 เป็นที่สักการะบูชาของชาวมินบุรี ประดิษฐาน อยู่ที่เรือนไม้สัก ไม่สะดวกที่ชาวมินบุรีจะสักการะบูชา จึง สร้างพระพุทธรูปจำลอง หน้าตัก 39 นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2543 สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ประทานนามว่า "พระพุทธรังสีสวัสดิรังสรรค์" ประดิษฐานอยู่ในซุ้มพระ สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.9

ภาพที่ 3 พระพุทธรังสีสวัสดิรังสรรค์

เรือนไม้สักโบราณ

อาคารสำนักงานเขตมินบุรี เดิมเป็นศาลา กลางจังหวัดมินบุรี สร้างในสมัย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ 5 ซึ่งสร้างด้วยไม้สักทั้งหลัง เป็นสถาปัตยกรรม สมัยกรุงธนบุรี และรัตนโกสินทร์ตอนต้น

ภาพที่ 4 เรือนไม้สักโบราณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลาดนัดเมืองมีน (จตุจักร 2)

แหล่งรวมสินค้าราคาประหยัด สำหรับพื้นที่ด้านตะวันออก ของกรุงเทพฯ วันพฤหัสบดี และ วันศุกร์ เป็นตลาดนัด ต้นไม้ และ ปลาสวยงาม นานาชนิด ส่วนวันเสาร์ และ วันอาทิตย์ จำหน่าย เสื้อผ้า เครื่องประดับ เครื่องตกแต่งบ้าน ของที่ระลึก สินค้าหัตถกรรม ประเภทของเก่า ของโบราณ ที่ควรรค่า สำหรับนักสะสม อาหารคาว-หวาน และสินค้าอื่นๆ อีกมากมาย

การประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขตมีนบุรี

ไร่อัญญา มีนบุรี มีพื้นที่ กว่า 2 พันไร่ เศษ กระจายอยู่ ตลอดแนว ถนนบึงขวาง และ ถนนร่มเกล้า แขวงแสนแสบ เป็นพื้นที่ทำ ไร่อัญญา มีการปลูกหญ้า ปลูกนาม โดยนำพันธุ์ หญ้าญี่ปุ่น และ หญ้าวนเล็กน้อย มาปรับปรุงพันธุ์ จนเป็นที่นิยมทั่วไป

จากตารางข้อมูลการเกษตร จะเห็นได้ว่าพื้นที่ปลูกหญ้าสนาม หรือการทำไร่อัญญาลดลงจากหลายปีที่ผ่านมา เช่น เนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิตทั้งหมดในปีเพาะปลูก 2535/2536 ของเกษตรกร ในเขตมีนบุรี ตามข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2539) มีเนื้อที่เพาะปลูกทั้งหมด 14,844.52 ไร่ และมีผลผลิตต่อไร่เท่ากับ 1,540.89 ซึ่งปัจจุบันสภาพการใช้ประโยชน์จากพื้นที่เขต มีนบุรีได้มีการปรับเปลี่ยนไป พื้นที่บางส่วนถูกพัฒนาเป็นแหล่งอุตสาหกรรมและคลังสินค้า บางแหล่งมีการพัฒนาพื้นที่บางส่วนเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย และบางแห่งถูกอนุรักษ์ไว้เป็นแหล่งเกษตรกรรมและพื้นที่รับน้ำ เป็นต้น

ตารางที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานการเกษตรปี 2549 ของเขตมินบุรีและเขตบริเวณใกล้เคียง

ข้อมูล	เขตมินบุรี	เขตคลองสามวา	เขตหนองจอก	เขตบางเขน	เขตสายไหม	เขตดอนเมือง	เขตหลักสี่	รวม
จำนวนศูนย์บริการ	1	3	8	1	2	1	1	17
จำนวนหมู่บ้าน	39	38	91	14	21	11	10	254
พื้นที่ถือครอง	8,531.75	39,092.625	71,321.50	18,724.00	28,087.00	21,562.00	15,662.00	202,980.87
พื้นที่การเกษตร	7,576.00	39,037.375	75,669.00	1,993.00	9,316.00	773.00	402.00	134,766.37
ครัวเรือนทั้งหมด	8,531.75	34,849.00	2,503.00	40,050.00	60,075.00	47,053.00	38,399.00	231,460.75
ครัวเรือนเกษตรกร	626.00	1,020.00	5,116.00	130.00	248.00	312.00	155.00	7,607.00
จำนวนปรี	4,673.50	30,934.50	64,649.25	1,928.00	8,791.00	747.00	735.00	112,098.25
จำนวนปรีง	4,673.50	30,934.50	64,649.25	-	230.00	-	-	100,487.50
ไม่ผล	477.00	2,275.00	5,707.00	181.00	357.00	70.00	70.00	9,134.00
พืชผัก	0	120.00	605.00	15.00	116.00	7.00	7.00	870.00
ไร่หญ้า	1,358.00	1,325.00	436.00	-	-	-	-	3,119.00
บ่อปลา	893.50	2,971.25	-	-	-	-	-	3,864.75

ที่มา : สำนักงานเขตมินบุรี (<http://bangkok.doae.go.th/minburi/minburi2.html>)

ตารางที่ 3 รายงานข้อมูลการเกษตรแยกตามหมู่ แยกแยะตามเสา

หมู่ที่	จำนวน ครัวเรือน	พื้นที่ถือครอง (ไร่)		พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)						รวมพื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)	พื้นที่ไม่ทำ ประโยชน์ (ไร่)
		ที่เช่า	ที่ตนเอง	นาข้าว	ทำสวน	เลี้ยงสัตว์	ประมง	ไร่หญ้า			
1	30	-	14.2.00	-	0.0.50	11.2.50	3.0.00	-	14.2.00	-	-
2	17	64.20	12.3.001	13.0.00	4.3.00	18.3.00	-	-	36.2.00	40.3.00	-
3	12	-	159.0.00	123.0.00	-	-	30.0.00	6.0.00	159.0.00	-	-
4	17	25.0.00	86.0.50	1.0.00	-	1.0.00	-	79.3.00	82.3.00	28.1.50	-
5	25	552.0.00	75.0.00	470.0.00	27.0.00	14.0.00	19.0.00	-	539.0.00	88.0.00	-
6	15	205.0.00	17.0.00	160.0.00	24.1.00	4.0.00	33.3.00	-	222.0.00	-	-
7	11	20.0.00	119.0.00	37.0.00	22.0.00	-	80.0.00	-	139.0.00	-	-
8	17	47.0.00	69.1.00	22.0.00	17.3.00	15.2.00	17.1.00	-	77.0.00	39.1.00	-
9	20	777.0.00	30.0.00	703.0.00	10.0.00	-	30.0.00	-	743.0.00	64.0.00	-
10	17	105.0.00	117.0.00	57.0.00	55.0.00	-	71.0.00	-	190.0.50	31.3.50	-
11	28	588.0.00	108.3.50	601.0.00	-	0.1.00	17.1.30	-	618.3.10	78.0.40	-
12	39	437.0.00	334.3.00	567.0.00	60.1.00	-	110.1.30	-	738.0.00	43.3.00	-
13	3	173.0.00	59.0.00	80.0.00	-	-	152.0.00	-	232.0.00	-	-
14	7	174.0.00	58.0.00	201.0.00	14.0.00	-	5.0.00	-	220.0.00	12.0.00	-
15	30	128.0.00	355.1.30	1.0.73	89.0.00	1.0.00	3.2.10	245.1.00	342.1.83	140.3.47	-
16	116	426.0.00	557.0.50	212.0.00	32.0.00	24.0.00	2.0.00	603.1.75	865.1.75	117.3.75	-
17	46	560.3.00	195.0.00	450.0.00	18.0.00	-	173.0.00	71.2.00	715.2.00	40.1.00	-
18	31	583.0.00	221.0.00	505.0.00	52.0.00	16.0.00	63.0.00	-	729.0.00	75.0.00	-

ที่มา : สำนักงานเขตมีนบุรี

ตารางที่ 4 รายงานข้อมูลการเกษตรแยกตามหมู่ แขวงมีนบุรี

หมู่ที่	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่ถือครอง (ไร่)		นาข้าว	จำสวน	ปลูกผัก	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)			รวมพื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)	พื้นที่ไม่ทำประโยชน์ (ไร่)
		ที่เช่า	ของตนเอง				ไม่ปลูก	ปลูก	เลี้ยงสัตว์		
2	1	-	74.0.00	71.0.00	-			1.2.00	-	74.0.00	-
4	11	25.2.00	103.1.00	70.0.00	6.0.00			22.0.00	3.0.00	101.3.00	27.0.00
5	55	85.0.00	84.0.00	-	-			-	163.0.00	163.0.00	6.0.00
6	44	334.2.00	24.0.00	150.0.00	40.0.00			-	127.0.00	347.0.00	11.2.00
7	14	189.1.00	23.0.00	130.0.00	12.0.00			60.0.00	8.1.00	211.1.00	1.0.00
20	17	24.0.00	95.0.00	48.0.00	10.0.00			-	45.0.00	103.0.00	16.0.00
21	5	6.0.00	-	-	-			-	6.0.00	6.0.00	-

ที่มา : สำนักงานเขตมีนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 ข้อมูลด้านการเกษตร เขตมโนบุรี การพัฒนาเมืองตามศักยภาพ เกษตร โซนนิ่ง

ทำมา	สวนผลไม้	สวนผัก	ประมง	ปศุสัตว์	อื่นๆ (ไร่หญ้า)
<p>1. พื้นที่ทำนาหลักๆ จำนวน 4,684 ไร่</p> <p>-เกษตรกร รวม 157 ราย</p> <p>-เกษตรกร รวม 157 ครอบครัว</p> <p>-แยกในรายละเอียดทำแผนที่กำหนดจุด</p> <p>-ตรวจสอบการกำหนดพื้นที่ตามผังเมือง</p> <p>2. พันธุ์ข้าวที่ปลูกในแต่ละย่าน</p> <p>-พันธุ์ข้าวปทุมธานี สุพรรณบุรี อารังสี</p> <p>- ผลผลิต 800-1,000 กก./ไร่</p>	<p>1. พื้นที่ทำสวนผลไม้หลักๆ จำนวน 477 ไร่</p> <p>-เกษตรกร รวม 119 ราย</p> <p>-เกษตรกร รวม 199 ครอบครัว</p> <p>-แยกในรายละเอียดทำแผนที่กำหนดจุด</p> <p>-ตรวจสอบการกำหนดพื้นที่ตามผังเมือง</p> <p>2. ผลผลิตกก./ไร่-</p> <p>-ราคารับซื้อ.....บาท/หน่วย</p>	<p>1. พื้นที่ทำสวนผักหลักๆ จำนวน - ไร่</p> <p>-เกษตรกร รวม ราย</p> <p>-เกษตรกร รวม.- ครอบครัว</p> <p>-แยกในรายละเอียดทำแผนที่กำหนดจุด</p> <p>-ตรวจสอบการกำหนดพื้นที่ตามผังเมือง</p> <p>2. ผลผลิตกก./ไร่-</p> <p>-ราคารับซื้อ.....บาท/หน่วย</p>	<p>1. พื้นที่ทำประมงหลักๆ จำนวน 828 ไร่</p> <p>-เกษตรกร รวม 311 ราย</p> <p>-เกษตรกร รวม 311 ครอบครัว</p> <p>-แยกในรายละเอียดทำแผนที่กำหนดจุด</p> <p>-ตรวจสอบการกำหนดพื้นที่ตามผังเมือง</p> <p>2. ผลผลิตกก./ไร่-</p> <p>-ราคารับซื้อ.....บาท/หน่วย</p>	<p>1. พื้นที่ทำปศุสัตว์หลักๆ จำนวน 828 ไร่</p> <p>-เกษตรกร รวม 149 ราย</p> <p>-เกษตรกร รวม 149 ครอบครัว</p> <p>-แยกในรายละเอียดทำแผนที่กำหนดจุด</p> <p>-ตรวจสอบการกำหนดพื้นที่ตามผังเมือง</p> <p>2. ผลผลิต.....กก./ไร่</p> <p>-ราคารับซื้อ....บาท/หน่วย</p> <p>ได้แก่</p> <p>1. โค จำนวน 340 ตัว</p> <p>2. กระบือ จำนวน 35 ตัว</p> <p>3. แพะ-แกะ จำนวน 1,020 ตัว</p> <p>4. ตั๊กแตน 22,000 ตัว</p>	<p>1. พื้นที่ทำไร่หญ้าหลักๆ จำนวน 1,358 - ไร่</p> <p>-เกษตรกร รวม 267. ราย</p> <p>-เกษตรกร รวม. 267 ครอบครัว</p> <p>-แยกในรายละเอียดทำแผนที่กำหนดจุด</p> <p>-ตรวจสอบการกำหนดพื้นที่ตามผังเมือง</p> <p>2. ผลผลิต...กก./ไร่</p> <p>-ราคารับซื้อ11-15 บาท/บาท/หน่วย (ตารางเมตร)</p>

ที่มา : สำนักงานเขตมโนบุรี

หญ้าสนาม

ความสำคัญของหญ้าสนาม

สิน พันธุ์พินิจ (2538) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของหญ้าสนามและสนามหญ้า ไว้ดังนี้
 หญ้าสนาม เป็นพืชที่มีลักษณะการเจริญเติบโตที่ติดกับพื้นดินแน่นเป็นแผ่น มีระบบรากยึดดิน ลำต้นประสานใต้ดิน หรือบนดิน ทนต่อสภาวะการตัดและการเหย้าได้ดี กล่าวกันว่ามนุษย์เราเริ่มใช้หญ้าทำสนาม ตกแต่งบริเวณที่อยู่อาศัย อาคารสถานที่มาพร้อมๆ กับการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ไว้เป็นอาหาร

หญ้าสนาม แม้จะเป็นพืชที่มีลักษณะต้นเดี่ยวชิดดิน แต่มีก้านและมีความงามอยู่ในตัวเป็นส่วนประกอบของธรรมชาติที่เสริมสร้างสิ่งแวดล้อมให้ร่มรื่น สวยงาม และอำนวยความสะดวกต่อมนุษย์เรานับประการ เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงควมมีอารยของสังคมแต่ละเชื้อชาติ ปัจจุบันสภาพสังคมและวัฒนธรรมเปลี่ยนไป มนุษย์ต้องการความเป็นอยู่ที่ทันสมัย ทำให้ความต้องการหญ้าสนามมาใช้พัฒนาความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น และใช้ในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์เป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามพอจะกล่าวถึงความสำคัญของหญ้าสนามได้ดังนี้

1. การประดับและตกแต่งสถานที่ มนุษย์นำหญ้าสนามมาทำเป็นสนามหญ้า และตกแต่งบริเวณในลักษณะต่างๆ กัน คือ สวนไม้ดอกไม้ประดับ สวนสาธารณะ และอนุสาวรีย์ เป็นต้น
2. สนามกีฬาต่างๆ สนามกีฬาที่ใช้หญ้าสนามปลูก ได้แก่ สนามฟุตบอล สนามกอล์ฟ สนามเทนนิส ซึ่งแต่ละสนามอาจใช้หญ้าชนิดต่างๆ กัน ตามความเหมาะสม
3. ถนนหลวง บริเวณทั้งสองข้างไหล่ถนน และที่พักริมทาง เกาะกลางถนนมีการปลูกหญ้าเพื่อป้องกันการพังทลาย เพื่อให้เกิดทิวทัศน์สวยงาม
4. สนามบิน ประเทศไทยใช้หญ้าสนามปลูกตกแต่ง และอนุรักษ์หน้าดินบริเวณไหล่ทางวิ่งขึ้นลงของสนามบิน
5. อุตสาหกรรมการผลิตหญ้า เป็นอุตสาหกรรมที่ได้ขยายตัวออกไปมากเพื่อสนองความต้องการของประชาชน โดยอุตสาหกรรมการผลิตหญ้าแบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ
 - (1) การผลิตเมล็ดพันธุ์ ประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการหญ้า เช่น ออสเตรเลีย ยุโรป อเมริกา ได้ทำการผสมพันธุ์ คัดเลือกเมล็ดพันธุ์ และผลิตหญ้าออกจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ เพราะความจำเป็นของการใช้เมล็ดหญ้าตามไหล่เขา ไหล่ถนนสูง สะดวกกว่าการใช้ลำต้นปลูก สำหรับประเทศไทยได้ส่งเมล็ดพันธุ์หญ้าพรม หรือหญ้าม้าลายเข้ามาจำหน่าย
 - (2) การผลิตต้นจำหน่าย ประเทศไทยเราได้เริ่มทำไร่หญ้าม้าลายมาแล้ว โดยในปี 2532 บริเวณไร่หญ้าม้าลายบุรี กรุงเทพมหานคร ผลิตหญ้าจำหน่ายทั้งกรุงเทพมหานคร และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างจังหวัดทั่วประเทศเป็นมูลค่า 200 ล้านบาท นับว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้ให้กับเกษตรกรได้เป็นอย่างดี

6. อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง การปลูกหญ้าสนามทำให้เกิดอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปลูกหญ้าหลายประการ เช่น เครื่องมือและอุปกรณ์ ที่สำคัญ ได้แก่ รถแทรกเตอร์ รถแซะ แผ่นหญ้า เครื่องตัดหญ้า อุปกรณ์การให้น้ำ อุปกรณ์ระบบไฟฟ้าสนาม เครื่องหว่านปุ๋ย และอุปกรณ์บำรุงสนาม ทำให้เกิดอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์เกษตร ซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดการปลูกและดูแลรักษาหญ้าสนามให้มีความสมบูรณ์ เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ยากำจัดวัชพืช ยาป้องกันกำจัดโรคและแมลง ตลอดจนฮอร์โมน

ความสำคัญของสนามหญ้าต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์

สนามหญ้ามีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์หลายประการดังนี้

1. สนามหญ้าเป็นส่วนประกอบที่ทำให้บริเวณสถานมีความสวยงาม ร่มรื่น ดูเป็นระเบียบเรียบร้อยและมีคุณค่า
2. สนามหญ้าให้ประโยชน์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ กิจกรรมสันทนาการ เป็นที่รับรองแขกหรือจัดงานเลี้ยงระหว่างเพื่อนฝูงและญาติมิตร
3. สนามหญ้าเป็นสิ่งสำหรับการสร้างนิสัยรักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมของสมาชิกในครอบครัวและคนในสังคม ทำให้สมาชิกในบ้านได้ออกกำลังกายโดยการรดน้ำ ตัดหญ้า ตกแต่งซ่อมสนามหญ้า ให้ปุ๋ยและปราบวัชพืช
4. สนามหญ้าใช้เป็นสนามกีฬาประเภทต่างๆ ได้ตามความเหมาะสมของขนาดสนาม เช่น สนามเทนนิส สนามวอลเลย์บอล แบดมินตัน และตะกร้อ เป็นต้น
5. สนามหญ้าให้ความปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทั้งในบริเวณบ้านอาคารสถานที่และสวนสาธารณะทั่วไป เพราะปราศจากวัชพืช ไม่มีหลุมร่อง ไม่มีเศษวัตถุที่เป็นอันตราย แมลงและสัตว์ที่เป็นพิษอาศัยอยู่ตามสนาม และช่วยป้องกันมิให้มีการลื่นล้มในฤดูฝน
6. สนามหญ้าช่วยลดการสะท้อนแสงและความร้อนในเมืองใหญ่ๆ ที่เต็มไปด้วยป่าคอนกรีต มีตึกสูง เมื่อเวลาแดดจัดจะมีความรู้สึกร้อนและแสบตา สีเขียวข่มของสนามหญ้าจะช่วยลดการสะท้อนของแสงแดดและความร้อนได้เป็นอย่างดี
7. สนามหญ้าช่วยลดเสียงรบกวนจากขูดยาน การกระทำของคนและสัตว์ได้ เช่น เมื่อคนใส่รองเท้าแตะที่ทำด้วยไม้เดินในสนามหญ้าจะไม่มีเสียงดังเหมือนเดินบนพื้นคอนกรีต ในทำนองเดียวกันเสียงสะท้อนของเครื่องบินขณะขึ้นและลงสู่สนามบินจะลดลงถ้าบริเวณรอบๆ ส่วนใหญ่เป็นสนามหญ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. สนามหญ้าช่วยลดฝุ่นละออง โดยเฉพาะในฤดูแล้ง หากบริเวณรอบๆ อาคารสถานที่ที่ได้ปลูกหญ้า หรือทำลานคอนกรีต เมื่อมีลมพัดหรือเกิดพายุพัดมาจะมีฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย และปลิวเข้าสู่บ้าน อาคาร ทำให้สกปรก ถ้าเป็นฤดูฝนมักจะมีปัญหาโคลนเประอะเปื้อนติดรองเท้าเข้าสู่อาคารบ้านเรือน ดังนั้นการทำสนามหญ้าจะช่วยลดปัญหาเหล่านี้ได้

9. สนามหญ้าช่วยป้องกันการพังทลายของดิน ทั้งที่เกิดจากน้ำกัดเซาะเป็นร่อง น้ำไหลบ่าจากลมพัดพา โดยเฉพาะที่ลาดเอียงมากๆ ถ้าได้ทำสนามหญ้าปกคลุมจะช่วยไม่ให้เกิดการพังทลายของดินนั้นเพราะหญ้าจะช่วยยึดผิวดินและลดความเร็วของน้ำลงได้

10. สนามหญ้าช่วยทำให้ดินมีความชุ่มชื้นและมีความอุดมสมบูรณ์ดีขึ้นหญ้าที่แผ่ปกคลุมจะช่วยลดการระเหยของน้ำที่เกิดจากแดดเผา ลมพัด จึงทำให้ดินสามารถเก็บความชื้นไว้ได้ ในทำนองเดียวกันเมื่อเราตัดหญ้า เศษหญ้าส่วนหนึ่งก็จะสะสมและเน่าเปื่อยผุพังกลายเป็นอินทรีย์วัตถุสร้างความอุดมสมบูรณ์ให้แก่สนามหญ้าทางอ้อมได้อีกด้วย

ประโยชน์ของหญ้าสนาม ส่วนใหญ่แล้วรักษาสภาพแวดล้อม กล่าวคือ ถ้าดินปราศจากสิ่งปกคลุมแล้ว เมื่อถูกลมพัดทำให้ผิวหน้าของดินถูกชะล้างออกจนเหลือแต่ทราย ฝุ่นละอองของทรายจะถูกพัดพาไปกับสายลม เมื่อโดยอาคารสิ่งปลูกสร้างก็จะไปขัดสีผิวของอาคาร ทำให้สีที่ปกคลุมอาคารสีกร่อน ผนซึมเข้าผนังได้ง่าย ก่อนให้เกิดความเสียหายขึ้นในอาคาร สร้างความเสียหายให้แก่สิ่งปลูกสร้างก่อนเวลาที่ควรจะเป็น ถ้ามีการปลูกหญ้าเป็นพืชคลุมดินแล้ว รากของพืชซึ่งเป็นรากฝอยก็จะไปยึดดินไม่ให้ถูกชะล้าง เป็นการรักษาหน้าดิน และลดฝุ่นละอองไปในตัวด้วย ประโยชน์ที่สำคัญอีกประการของหญ้าสนามคือ ช่วยลดอุณหภูมิของพื้นที่โดยรอบอาคารด้วย เมื่อแสงแดดที่ร้อนจัดส่งมากระทบกับหญ้า ใบของหญ้าจะดึงความร้อนจากแสงแดดมาเผาผลาญอาหาร แล้วปล่อยไอน้ำออกมา ก่อนให้เกิดความชุ่มชื้นเหนือใบหญ้า เมื่อมีลมพัดผ่านความร้อนที่มากับลมจะลดลงเรื่อยๆ ทำให้บริเวณที่มีการปลูกหญ้ามียุณหภูมิต่ำลงด้วย

(<http://pedept.rta.mi.th/doc/grass001.htm>)

การประกอบอาชีพเกี่ยวกับสนามหญ้า

เมื่อความต้องการใช้หญ้าสนามขยายตัวมากขึ้น ทำให้เกี่ยวข้องกับอาชีพต่างๆ มากขึ้น ทำให้เกิดการกระจายรายได้สู่สังคม อาชีพที่เกี่ยวกับสนามหญ้าพอสรุปได้ดังนี้

1. อาชีพนักวิทยาศาสตร์เกษตร ปัจจุบันหญ้าสนามและการจัดการสนามหญ้ากลายเป็นวิทยาศาสตร์ที่สำคัญแขนงหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยผู้มีความรู้ทางการผสมพันธุ์พืช โรคพืชวิทยาและนักเกษตรที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อค้นคว้าวิจัยและพัฒนาพันธุ์หญ้า ตลอดจนความรู้ในการปลูก การบำรุงรักษาให้ทันสมัยอยู่เสมอ

2. ผู้ให้การศึกษา ได้แก่ ครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอน ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนและประชาชน ครูอาจารย์ก็ถือว่าเป็นกลุ่ม ผู้รู้ผู้เล่น ในเรื่องสนามหญ้าอีกกลุ่มหนึ่ง ปัจจุบันหลักสูตร สนามหญ้า หรือการจัดการสนามหญ้า เป็นแขนงวิชาหนึ่ง บางสถาบันการศึกษาได้จัดไว้ในสาขาวิชาพืชสวนประดับ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการวางแผนการตกแต่งบริเวณ หรือภูมิสถาปัตย์

3. ภูมิสถาปัตย์ มีหน้าที่ในการออกแบบสร้างสวนไม้ดอกไม้ประดับ สนามหญ้า การตกแต่งบริเวณและสนามกอล์ฟ ปัจจุบันมนุษย์มีความต้องการสภาพแวดล้อมการเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จะต้องมีการทำสวนหย่อมประดับบ้านการตกแต่งบ้านพัก โรงแรม อาคารชุด ตลอดจนสวนสาธารณะ จึงทำให้อาชีพนี้มีความสำคัญและคล่องตัวมากขึ้น

4. วิศวกรการเกษตร เป็นกลุ่มที่ออกแบบเครื่องจักรกลที่ใช้กับสนามหญ้า เช่น รถแทรกเตอร์ เครื่องตัดหญ้า เครื่องแซะหญ้า ระบบการให้น้ำ การระบายน้ำ เครื่องหว่านปุ๋ย หว่านเมล็ด เครื่องพ่นยาปราบศัตรูพืช เป็นต้น

5. ผู้ให้คำปรึกษา เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์และความชำนาญ สามารถให้คำปรึกษาแก่เจ้าของธุรกิจสนามกอล์ฟ สวนสนุก สวนสาธารณะและสวนไม้ดอกไม้ประดับต่างๆ ซึ่งนับวันแต่จะเพิ่มขึ้น

6. ผู้จัดการ เนื่องจากการขยายตัวของสนามกอล์ฟ สวนสนุก สวนสาธารณะและสนามกีฬาต่างๆ ได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น อาชีพผู้จัดการจึงมีความสำคัญ ซึ่งผู้จัดการจะต้องมีความรู้และได้รับการอบรมตามหลักสูตรการดูแลรักษาสนามหญ้า หรืออาจจะเป็นผู้ที่ได้ศึกษาวิชาเกี่ยวกับสนามหญ้ามานแล้ว

7. ผู้ผลิตและจำหน่ายหญ้า แหล่งผู้ผลิตและจำหน่ายหญ้าที่สำคัญคือเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จัดเป็นแหล่งผลิตหญ้าสนามขนาดใหญ่ของประเทศ ขณะเดียวกันผู้รับหญ้าไปจำหน่ายตามตลาด สถานเพาะชำต่างๆ ก็กระจายตัวอยู่ทั่วกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด

8. พนักงานขาย เป็นกลุ่มที่จะให้บริการผู้ซื้อให้ได้รับความสะดวก มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำสนามหญ้าอย่างถูกต้อง

9. ผู้ใช้แรงงาน คนงานที่เข้าสู่อาชีพนี้จะต้องมีความรู้และมีฝีมือ เพื่อจะมีความก้าวหน้าในอาชีพ เพราะอุตสาหกรรมหญ้าจะต้องขยายตัวมากขึ้นในอนาคต

การปลูกหญ้าสนามเพื่อการค้า

เอกชัย พฤษย์อำไพ และลำเริง คำทอง (2535) ได้กล่าวถึงการปลูกหญ้าเพื่อจำหน่ายหรือการทำนาหญ้าเพื่อการค้าว่ามีสิ่งที่จะต้องพิจารณาดังนี้

1. ทำเล ควรเป็นแหล่งที่สามารถควบคุมและระบายน้ำได้สะดวก หากเป็นไปได้ควรจะอยู่ใกล้เมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพฯ หรือจังหวัดต่างๆ เพราะจะสะดวกในการจำหน่าย นอกจากนี้ควรจะอยู่ใกล้เส้นทางคมนาคมด้วยจะเป็นการดี

2. แหล่งน้ำ ควรจะอยู่ใกล้แหล่งน้ำที่สามารถใช้ได้ตลอดปี เพราะในปีหนึ่งๆ จะต้องปลูกหญ้าสนามจำหน่ายประมาณ 6-8 รุ่น และหญ้าสนามที่ปลูกนี้ต้องการความชุ่มชื้นสม่ำเสมอ แต่ต้องไม่แฉะ หรือมีน้ำท่วมเจ็นอง ซึ่งต้องมีการระบายน้ำออกถ้ามีน้ำขัง

3. ดินและเนื้อดิน ดินที่ปลูกหญ้าสนามต้องเป็นดินที่อุดมสมบูรณ์ เนื้อดินต้องเป็นดินเหนียว เพราะสามารถชะหญ้าออกมาเป็นแผ่นได้ง่าย ตลอดจนมีสภาพคงทนอยู่ได้นาน เหมาะแก่การขนส่งไปจำหน่ายไกลๆ ได้

ธุรกิจหญ้าสนาม

ข้อมูลของศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย (ผู้จัดการออนไลน์, 2547) ได้รายงานธุรกิจหญ้าสนามดังนี้

หญ้าสนามที่เห็นคูนตามสถานที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบ้านจัดสรร สนามบิน สนามกีฬา หลายประเภท โดยเฉพาะที่สนามกอล์ฟ การขยายตัวธุรกิจหญ้าสนามน่าสนใจ ผู้ประกอบธุรกิจหญ้าสนามคาดมูลค่าธุรกิจหญ้าสนามในปี 2547 จะสูงขึ้นเกือบ 1,000 ล้านบาท จากที่เคยมีมูลค่าเพียง 200 ล้านบาทในปี 2538 ซึ่งเพิ่มขึ้นเป็น 4 เท่า ในช่วงเกือบ 10 ปีที่ผ่านมา

ปัจจัยสำคัญในปี 2547 ที่ทำให้ธุรกิจหญ้าสนามขยายตัว คือ การขยายตัวอย่างรวดเร็วของธุรกิจบ้านจัดสรร ธุรกิจหญ้าสนามนอกจากจะป้อนตลาดในประเทศแล้ว ยังส่งออกไปยังประเทศใกล้เคียง ตลาดที่สำคัญในต่างประเทศ คือ มาเลเซีย สิงคโปร์ รวมทั้งยังมีโอกาสเจาะขยายไปยังตลาดประเทศเพื่อนบ้านได้อีกด้วย ถ้าศึกษาตลาดและพัฒนาพันธุ์หญ้าสนามให้ตรงกับความต้องการของตลาด แหล่งปลูกหญ้าสนามแหล่งใหญ่ดั้งเดิมของประเทศ คือ เขตมีนบุรี ซึ่งเป็นแหล่งปลูกหญ้าสนามส่งจำหน่าย ทั้งในและต่างประเทศ ปัจจุบันเขตมีนบุรียังเป็นแหล่งปลูกหญ้าสนามที่สำคัญ มีเนื้อที่ปลูกประมาณ 2,535 ไร่

อย่างไรก็ตามเนื่องจากความต้องการหญ้าสนามมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ปลูกหญ้าสนามเขตมีนบุรีเริ่มเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนแรงงาน และค่าแรงงานสูงขึ้น ตลอดจนวัสดุและอุปกรณ์ปลูกโดยเฉพาะปุ๋ยมีราคาแพงขึ้น พื้นที่ปลูกหญ้าเริ่มมีราคาเช่าที่ดินสูงขึ้น เริ่มขยับห่างจากตัวเมืองไปชานเมืองไกลมากขึ้น รวมทั้งยังเผชิญเรื่องเนื้อที่จำกัด ธุรกิจหญ้าสนามจึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้
 ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ซ้ำได้ หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อผู้จัดทำเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขยายไปยังเขตใกล้เคียง คือเขตคลองสามวา 1,025 ไร่ เขตลาดกระบัง 70 ไร่ เขตหนองจอก 28 ไร่ เขตคันนายาว 27 ไร่ และเขตประเวศ 25 ไร่ รวมทั้งจังหวัดใหญ่ๆ เริ่มมีเกษตรกรปลูกหญ้า สนามกันบ้างแล้ว ปัจจุบันยังไม่มีกรรวบรวมข้อมูลเนื้อที่ปลูกหญ้าสนามทั่วประเทศ

พันธุ์หญ้าสนามที่นิยมปลูกมี 4 สายพันธุ์คือ พันธุ์วลน้อย ซึ่งปลูกง่าย ลูกค้าต้องการมาก ปรับตัวเข้าได้กับทุกฤดู พันธุ์มาเลเซีย ซึ่งจะขายดี เป็นที่นิยมสำหรับบ้านจัดสรรในกรุงเทพฯ พันธุ์เบอร์มิวด้า แม้จะปลูกง่ายกว่าหญ้านวลน้อย ค่าใช้จ่ายถูกกว่า แต่ลูกค้าไม่นิยมเพราะดูแล รักษายาก แต่เป็นที่นิยมสำหรับสนามกอล์ฟ การปลูกจึงต้องทำสัญญาตกลงล่วงหน้าระหว่าง เกษตรกรผู้ปลูกกับลูกค้า และพันธุ์ญี่ปุ่น ซึ่งนิยมเฉพาะบางกลุ่ม

แหล่งปลูกหญ้าสนาม แหล่งปลูกหญ้าสนามที่สำคัญคือพื้นที่ในเขตมิวนิและใกล้เคียง โดย พื้นที่เขตมิวนิเป็นแหล่งปลูกหญ้าสนามที่สำคัญของประเทศไทย ซึ่งปลูกหญ้าสนามเพื่อใช้ ประโยชน์ในประเทศและส่งไปจำหน่ายในต่างประเทศ

พันธุ์หญ้าสนาม

หญ้านวลน้อย

เป็นหญ้าพื้นเมืองของไทย พื้นตัวเร็ว ชอบแดดจัด ทนแล้งได้ดี น้ำขังก็อยู่ได้ เติบโตได้ในดินทุกชนิด ทน การเหยียบย่ำได้ดี ถ้าขาดน้ำมากๆ ใบจะเหลืองแต่ไม่ถึง ตาย ลักษณะคล้ายๆ กับหญ้าญี่ปุ่นแต่ใบจะใหญ่กว่า ข้อเสียของหญ้านวลน้อยคือโตได้ดีและเร็ว ลำต้นยาว มากและดอกของมันที่แก่แล้วจะมีสีดำก็อาจจะทำให้ดู ไม่สวยงามนอกจากนี้หากปลูกในที่ร่มอาจจะเติบโตได้ไม่ดี เท่าที่ควร

ภาพที่ 5 หญ้าพันธุ์วลน้อย

ที่มา : <http://www.dld.go.th>

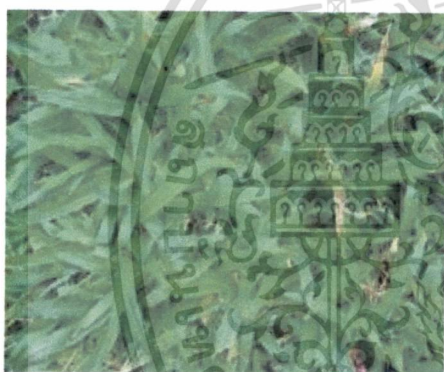

ภาพที่ 6 หญ้าพันธุ์ญี่ปุ่น

ที่มา : <http://www.lawngrasses.com>

หญ้าญี่ปุ่น

ลักษณะคล้ายหญ้านวลน้อย แต่จะมีความละเอียดกว่า ชอบแดดจัดๆ จึงเหมาะกับการปลูกกลางแจ้ง ไม่ทนเท่าหญ้านวลน้อย ซึ่งหมายถึงระยะฟื้นตัวช้ากว่า โตช้า ทนทาน ต้องดูแลรักษามาก ขึ้นเป็นกระจุกง่าย ต้นแข็ง ใบและลำต้นแข็งแรงมาก ซึ่งความแข็งทำให้การตัดแต่งอาจจะลำบาก ชอบขึ้นเป็นกระจุกๆ ต้องดูแลรักษามาก ไม่เหมาะใช้ปลูกเพื่อนั่งเล่น

ภาพที่ 7 พันธุ์หญ้ามาเลเซีย

ที่มา : www.uru.ac.th

หญ้ามาเลเซีย หรือหญ้าปากควาย

เป็นหญ้ายอดนิยมอีกชนิดหนึ่ง ชอบอยู่ในที่ร่ม โตเร็ว ลำต้นเป็นแวนอนเกาะไปตามพื้นขึ้นง่าย ปลูกทางภาคใต้ ข้อเสียคือไม่ทน พื้นตัวช้า ชอบน้ำมากๆ ตัดแล้วอาจจะดูไม่เรียบสวยงาม เหมาะกับพื้นที่เล็กๆ บริเวณชายคาบ้าน

ภาพที่ 8 พันธุ์หญ้าเบอร์มิวดา

ที่มา : <http://www.sodfather.com>

หญ้าเบอร์มิวดา

เป็นหญ้าละเอียด ขี้อปล้องสั้น และไม่มีดอก เป็นหญ้าที่ใช้ทำกรีนสนามกอล์ฟ จึงมีอีกชื่อหนึ่งว่าหญ้าทีฟกรีน มีความทนทาน ใบละเอียด สัมผัสแล้วจะรู้สึกนุ่มมือ เป็นหญ้าที่สวยงาม ต้องการแดดจัดต้องปลูกกลางแจ้งเท่านั้น ทนต่อการเหยียบย่ำได้แต่ไม่มาก ข้อเสียคือหาซื้อยาก เวลาแฉะเป็นแผ่นออกมาจากดินจะเหลืองเร็ว จึงมีราคา

หญ้านวลจันทร์

หญ้านวลจันทร์ มีอีกชื่อว่าหญ้า "หญ้าไฟแดง" เพราะมีลักษณะคล้ายใบไม้ที่ก่อให้เกิดลมมาเป็นหญ้าของเมืองไทย นิยมทำเป็นสนามหญ้าในบ้าน และสนามกีฬา การดูแลรักษาง่าย การเจริญเติบโตเร็วมาก และวัชพืชจะแทรกขึ้นได้ง่าย ดังนั้นจึงไม่ควรปลูกปะปนกับหญ้าประเภทอื่น มีความต้องการปุ๋ยไม่มากนัก ถ้าปลูกในพื้นที่แห้งแล้งก็สามารถทนได้ โดยเฉพาะถ้ามีไนโตรเจนน้อย ดอกก็จะออกมามากใบจะเป็นสีแดงในฤดูแล้งซึ่งอาจจะทำให้สีสนามหญ้าไม่สวย และเป็นสีเขียวในฤดูฝนสรุป ชอบแดดจัด ใบใหญ่ นุ่ม ดูแลรักษาง่าย ทน และโตเร็วในระดับวัชพืช ต้องหมั่นตัดแต่งอยู่เสมอ

การปลูกหญ้าสนาม

สำหรับบางคนที่มีความที่ว่างรอบๆ บ้าน แล้วคิดจะจัดสวนหรือปลูกต้นไม้ สิ่งหนึ่งที่หลายคนคิดถึงก็คือการปลูกหญ้า เพราะหญ้าจะทำให้ได้สวนสวยๆ สะอาดตา และดูเขียวขจี กว่าปลูกต้นไม้ที่อื่นๆ จนไม่มีทางเดิน นอกจากนี้ หญ้ายังดูแลรักษาไม่ยาก มีราคาถูก แต่การเลือกปลูกหญ้าให้เหมาะสมกับพื้นที่ก็เป็นสิ่งจำเป็น หญ้าที่ปลูกมีหลายชนิดซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งได้กล่าวมาข้างต้น การหาซื้อหญ้าเพื่อปลูกได้ในหลายรูปแบบ แต่จะยกมา 2 แบบที่เคยเห็นทั่วไป มีดังนี้

1. เมล็ด เมื่อนอกจะนิยมแบบนี้เพราะขนย้ายสะดวก แต่ผู้ปลูกจะต้องเตรียมพื้นที่ให้เหมาะสม รวมไปถึงการปราบวัชพืชด้วย ซึ่งอาจทำให้หญ้าขึ้นได้ไม่ดีพอ สำหรับประเทศไทยไม่เป็นที่นิยมเพราะเมล็ดหญ้ามียาฆ่าแมลง และอากาศไม่อำนวย ทำให้เปอร์เซ็นต์การงอกไม่สูง จึงต้องใช้เมล็ดเป็นจำนวนมาก และยังคงดูแลเอาใจมากเป็นพิเศษ ดังนั้นหากจะปลูกด้วยเมล็ดก็แนะนำว่าควรเป็นพื้นที่เล็กๆ จะดีกว่าเพื่องบประมาณจะได้ไม่บานปลาย รวมทั้งง่ายต่อการดูแล

2. หญ้าแผ่น การปลูกแบบปูเป็นแผ่นๆ สามารถทำได้ง่ายและรวดเร็ว สำหรับสวนขนาดเล็กถึงขนาดกลาง การปูหญ้าแผ่นเป็นวิธีที่ดีที่สุด สามารถหาซื้อได้ตามท้องตลาด ในกรุงเทพฯ ตามตลาดต้นไม้ทั่วไป ราคาจะขายกันเป็นตารางเมตร การปลูกหญ้าแบบนี้ การจัดเตรียมหน้าดินสำคัญอย่างยิ่ง เพราะหากเตรียมพื้นที่ไม่เหมาะสม หญ้าที่เราซื้อมาก็จะไม่สามารถยึดเกาะหน้าดินได้ เป็นผลทำให้เหลืองแห้งตายได้ การปรับพื้นที่ให้เรียบรดน้ำให้ชุ่มหญ้ามก็จะได้เติบโตได้เต็มที่ หลังจากนั้นการดูแลรักษาก็ไม่ยาก

ข้อมูลจาก <http://pedept.rta.mi.th/doc/grass001.htm> ได้กล่าวถึงวิธีการปลูกหญ้าสนาม นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ว่าการปลูกหญ้าโดยทั่วไปมี 5 วิธี คือ

1. การปลูกโดยใช้เมล็ด เป็นวิธีการที่ทำได้ง่ายและรวดเร็วกว่าวิธีอื่น แต่ต้องทำการปราบวัชพืชในดินก่อน มิฉะนั้นแล้วหญ้าที่ปลูกด้วยเมล็ดจะขึ้นสู้วัชพืชไม่ได้ ในประเทศไทยยังไม่นิยมปลูกวิธีนี้ เพราะไม่มีเมล็ดหญ้าจำหน่าย ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ ซึ่งมักจะเสื่อมเร็วเพราะเมล็ดหญ้ามียายุและความงอกสั้น

2. การปลูกหญ้าเป็นแผ่น ๆ หรือ แบบปูพรม เป็นที่นิยมในบ้านเรา กระทำได้รวดเร็ว แต่จะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเพราะต้องใช้พันธุ์หญ้าเป็นจำนวนมาก ซึ่งหญ้ามียุอายุจำหน่ายอยู่ทั่วไป โดยจำหน่ายเป็นตารางเมตรๆ 4 แผ่น เช่น หญ้านวลน้อย หญ้าญี่ปุ่น

3. การปลูกหญ้าแบบตัดเป็นแผ่นเล็กๆ เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับสนามใหญ่ๆ เพราะถ้าปูเป็นพรมจะลงทุนสูงมาก และควรใช้กับหญ้าที่มีการเจริญแบบแนวนอน และมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เช่น หญ้านวลน้อย หญ้ามาเลเซีย หญ้าเบอร์มิวด้า โดยใช้หญ้าแผ่นมาตัดเป็นแผ่นเล็กๆ กว้างประมาณ 2-3 นิ้ว กดลงในเลนที่เตรียมไว้ ให้มีระยะห่างต่อแผ่นประมาณ 3-4 นิ้ว ราดน้ำให้ชุ่ม มิฉะนั้นรากหญ้าจะแห้ง หญ้าแผ่นที่ซื้อมา 1 ตารางเมตร จะปลูกได้ 4 ตารางเมตร วิธีนี้ลงทุนน้อย แต่ใช้เวลาปลูกนาน

4. การปลูกหญ้าแบบปักชำ ใช้ส่วนของลำต้นที่เรียกว่าไหลปลูก วิธีนี้สิ้นเปลืองน้อย ในกรณีที่ได้พันธุ์หญ้ามาจำกัด แต่จะเสียเวลานานกว่าจะปลูกหญ้าขึ้นเต็มสนาม เหมาะสำหรับปลูกหญ้าในสนามใหญ่ๆ

5. การปลูกแบบหว่าน ใช้ไหลของลำต้นที่ยาวแล้ว ตัดส่วนยอดที่มีข้อมาแช่น้ำ แยกเป็นต้นๆ หว่านลงในเลน ซึ่งละเอียดอยู่บนสนามที่เตรียมไว้แล้ว ใช้ไม้ยาวๆ กดต้นให้ติดกับดินเลน วิธีนี้จะสิ้นเปลืองน้อย แต่ใช้เวลานานและต้องรดน้ำให้ชุ่มอยู่เสมอ

การเตรียมดิน

สำหรับการเตรียมดินเพื่อทำสนามหญ้าที่พบเห็นกันโดยทั่วไปมักจะทำอย่างง่าย ๆ คงเห็นมันเพียงต้นหญ้า ปลูกอย่างไรมันก็ต้องขึ้น ตอนแรกหญ้าจะเขียวขจีดี เพราะว่ยังมีธาตุอาหารอุดมสมบูรณ์อยู่ ต่อมาก็ไม่ก็เดือน สภาพสนามก็จะเปลี่ยนไป กล่าวคือมีวัชพืชชนิดอื่น ๆ ขึ้นแซมหญ้าที่ปลูก หญ้าบางกลุ่มมีสีเหลืองปนเขียว บางแห่งมีใบที่เหี่ยวเฉามีลักษณะที่ค่อนข้างจะทรุดโทรม ถึงแม้ว่าจะรดน้ำมากสักเพียงใดก็ไม่อาจฟื้นกลับมางอกงามเหมือนดังเดิม ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากการเตรียมดินที่ไม่ถูกต้อง คืออาจจะไม่ได้ขุดรากเหง้าของวัชพืชต่างๆ ออกมาให้หมด ดินอาจจะแน่นเกินไปยากต่อการซอนไชของราก หรืออาจจะเป็นดินทรายจัดที่ไม่มีธาตุอาหารเพียงพอ

เอกสาร การเตรียมดินเพื่อปลูกหญ้าก็ควรยึดหลักเกี่ยวกับการปลูกต้นไม้โดยทั่วไป คือ จะต้องเตรียมดินไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้โปร่ง มีการระบายน้ำที่ดี อากาศถ่ายเทได้สะดวก ขุดเก็บ ต้น หัว เหง้า และราก ของวัชพืช ออกให้หมด เติมน้ำปุ๋ยอินทรีย์ในปริมาณที่เพียงพอ ผสมรวมไปกับดิน ซึ่งอาจจะได้อินในชื่อปุ๋ยจี้เป็ด หลังจากนั้นก็นำแผ่นพินธุ์มาปลูก เท่านั้นก็จะได้สนามหญ้าที่มีต้นหญ้ายู้อย่างหนาแน่น มีสีเขียว สดใสสม่ำเสมอทั่วทั้งสนามในทุกฤดูกาล

<http://www.flowersandherbs.cscoms.com/index.shtml>

การพัฒนาพื้นที่เขตมีบุรี

ผังเมืองรวม กรุงเทพมหานครฉบับใหม่

"ตามที่มีการปรับปรุงผังเมืองกรุงเทพมหานครเป็นครั้งที่ 2 นับตั้งแต่ มีประกาศใช้ครั้งแรก ตั้งแต่ปี 2535 มีการปรับปรุงครั้งที่หนึ่งเมื่อปี 2542 ซึ่งมีการต่ออายุการใช้บังคับได้จนถึงไม่เกิน วันที่ 5 ก.ค.2549 หรือจนกว่าจะมีการประกาศปรับปรุงฉบับแก้ไขใหม่" โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัสวิน พิชญโยธิน จาก หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ ซึ่งขณะนี้ได้มีการออกกฎกระทรวง ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2549 นี้เป็นต้นไป ไม่ จำเป็นที่จะต้องรอจนถึงวันหมดระยะต่ออายุการใช้บังคับจนถึง 5 ก.ค.2549 แต่อย่างไรก็ดี สรุปสาระสำคัญในผังเมืองกรุงเทพมหานครฉบับใหม่ นี้ที่จะมีผลต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินในการ ก่อสร้างอาคารประเภทต่างๆ หลายประการ คือ

1.ข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินได้มากขึ้นเท่าใด มีการกำหนดอัตราส่วนของ พื้นที่การก่อสร้างอาคารต่อพื้นที่แปลงที่ดิน (FAR) สำหรับบริเวณต่างๆ ที่กำหนดเป็นสีต่างๆ รวม 10 สี เป็นบริเวณต่างๆ ไม่น้อยกว่า 606 บริเวณ มีข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินมากขึ้นแตกต่างกัน 27 ประเภท โดยให้ชื่อบริเวณต่างๆ เป็นตัวหนังสือ เช่น ย.1-ย.10, พ.1-พ.5, อ.1-อ.5, ก.1-ก.4, ศ.1-ศ.2, ส.1-ส.53 โดยในแต่ละประเภทมีการแยกบริเวณย่อยลงไป เช่น ย.3-1 จนถึง ย.3-106 เป็นต้น ซึ่งหมายถึงว่าบริเวณ ย.3 ที่มีข้อกำหนดในการใช้ประโยชน์ที่ดินเหมือนกันมีอยู่ 106 บริเวณ ซึ่งการกำหนดบริเวณในผังเมืองส่วนใหญ่กำหนดตามแนวของคลองสาธารณะและแนวถนนเป็นหลัก กำหนดการควบคุมสำหรับสิ่งปลูกสร้างทั้งที่เป็นอาคารและสิ่งปลูกสร้างอื่น ไม่น้อยกว่า 55 ประเภท

ในผังเมืองใหม่มีการกำหนดอัตราส่วนพื้นที่ก่อสร้างอาคารรวมทั้งหมดต่อพื้นที่ดินแปลงที่ก่อสร้างสำหรับบริเวณ 606 บริเวณ คือสร้างได้ 1 เท่า 97 บริเวณ สร้างได้ 1.5 เท่า 25 บริเวณ, สร้างได้ 2 เท่า 20 บริเวณ สร้างได้ 2.5 เท่า 106 บริเวณ สร้างได้ 3 เท่า 51 บริเวณ สร้างได้ 4 เท่า 29 บริเวณ สร้างได้ 4.5 เท่า 51 บริเวณ สร้างได้ 5 เท่า 36 บริเวณ สร้างได้ 6 เท่า 24 บริเวณ สร้างได้ 7 เท่า 78 บริเวณ สร้างได้ 8 เท่า 29 บริเวณ สร้างได้ 10 เท่า 7 บริเวณ และไม่กำหนดสำหรับบริเวณสถาบันราชการหรือสาธารณ ประโยชน์อีก 53 บริเวณ เปรียบเทียบกับผังเมืองฉบับเดิมสามารถสร้างได้ถึง 10 เท่าของพื้นที่แปลงที่ดิน แต่ในผังเมืองใหม่นี้กำหนดให้สร้างได้ 1 ถึง 4 เท่าใน 328 บริเวณ ประมาณ 54 เปอร์เซ็นต์ของบริเวณทั้งหมด สร้างเกิน 4.5 ถึง 7 เท่าใน 189 บริเวณ เป็นประมาณ 31 เปอร์เซ็นต์ของบริเวณทั้งหมด และกำหนดให้สร้างได้เกิน 8 ถึง 10 เท่าเพียง 36 บริเวณ เป็น 6 เปอร์เซ็นต์ของบริเวณทั้งหมด และไม่กำหนดสำหรับบริเวณสถาบันราชการอีก 53 บริเวณ

ซึ่งจะเห็นได้ว่าการใช้ประโยชน์ที่ดินในการก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างอื่นในกรุงเทพมหานครตามข้อกำหนดในผังเมืองฉบับใหม่ที่ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 17 พ.ค.2549 เป็นต้นไปนี้ มีผลให้ก่อสร้างได้อาคารที่มีพื้นที่น้อยลงจากเดิมสร้างได้ถึง 10 เท่าของแปลงที่ดินที่มีอยู่เหลือเพียงไม่เกิน 1 ถึง 4 เท่าถึงกว่าครึ่งของบริเวณที่กำหนดทั้งหมดคือ 328 บริเวณ ซึ่งกำหนดไว้ในบริเวณ ย.1 ถึง ย.5 ส่วนที่จะสร้างได้พื้นที่ใกล้เคียงข้อกำหนดตามผังเมืองเดิมคือ สร้างได้ 8 ถึง 10 เท่า จะมีเพียง 36 บริเวณประมาณ 6 เปอร์เซ็นต์ของบริเวณที่กำหนดเท่านั้น

2. ข้อกำหนดเกี่ยวกับความกว้างของเขตทางถนนหรือซอยที่พื้นที่ดินแปลงที่จะก่อสร้างตั้งอยู่ตามผังเมืองฉบับใหม่ที่ประกาศใช้บังคับนี้ มีการกำหนดให้อาคารประเภทต่างๆ ที่มีขนาดพื้นที่อาคารต่างๆ สร้างในบริเวณที่กำหนดแตกต่างกันไป ไม่ได้กำหนดแน่นอนว่าในบริเวณสี่ใดจะสร้างอาคารประเภทใด ที่ดินต้องตั้งอยู่ติดถนนที่กว้างเท่าใดแน่นอน ในบริเวณเดียวกันเช่นจะสร้างหอพักขนาด 2,500 ตารางเมตร พื้นที่ดินที่จะก่อสร้างต้องกว้างไม่น้อยกว่า 30 เมตร และถ้าจะสร้างอาคารสำนักงานขนาดเดียวกัน ถนนต้องกว้างไม่น้อยกว่า 16 เมตร เป็นต้น และในการกำหนดความกว้างของเขตทางถนน กำหนดว่าจะต้องมีความกว้างตลอดแนวถนนจนไปบรรจบถนนอื่น จะคอคอดแคบในบางช่วงน้อยกว่าที่กำหนดความกว้างถนนไม่ได้ และถนนที่บรรจบนั้นจะต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ด้วย เช่น เขตทางถนนที่ต้องกว้าง 10 เมตร เมื่อไปบรรจบถนนอีกสายจะต้องกว้างได้ไม่น้อยกว่า 10 เมตรเช่นกัน หรือที่กำหนดความกว้างถนน 16 เมตรยาวต่อเนื่องกัน โดยตลอดจนไปเชื่อมกับถนนอีกสายที่มีขนาดไม่น้อยกว่า 16 เมตรด้วยเช่นกัน สำหรับที่กำหนดเขตทางไม่น้อยกว่า 30 เมตร ยาวต่อเนื่องไปเชื่อมถนนอีกสายที่มีความกว้างไม่น้อยกว่า 16 เมตรได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับข้อกำหนดความกว้างถนนขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 10 เมตร, 16 เมตร, 20 เมตร สำหรับก่อสร้างอาคารต่างๆ ที่กำหนดไว้แล้ว หากพื้นที่ก่อสร้างอยู่ในระยะ 500 เมตรจากศูนย์กลาง สถานีรถไฟฟ้ามหานคร กำหนดให้ไม่ต้องมีขนาดเขตทางถนนที่ตอกกว้างตามที่กำหนดในผังเมืองฉบับใหม่นี้ แต่ก็ยังคงต้องมีขนาดตามที่กำหนดไว้ในกฎระเบียบควบคุมการก่อสร้างอื่นตามเดิม เช่น ถ้าจะสร้างอาคารที่มีขนาดพื้นที่เกิน 10,000 ตารางเมตร ถนนตอกกว้างไม่น้อยกว่า 10 เมตร หรือถ้าจะสร้างเกิน 30,000 ตารางเมตรต้องมีถนนกว้างไม่น้อยกว่า 18 เมตร เป็นต้น

ตามผังเมืองใหม่กำหนด เช่น ในบริเวณ ย.3 ที่มีถึง 106 บริเวณ ถ้าจะสร้างอาคารหอพัก, อาคารชุดคอนโดมิเนียม อาคารสำนักงาน อาคารพาณิชย์กรรมที่มีพื้นที่เกินกว่า 2,000 ตารางเมตร ขึ้นไป รวมทั้งที่มีพื้นที่เกินกว่า 1,000 ตารางเมตร และสูงเกินกว่า 15 เมตร ซึ่งถือว่าเป็นอาคารขนาดใหญ่ ที่ดินที่จะก่อสร้างอาคารต้องติดถนนที่มีความกว้างไม่น้อยกว่า 30 เมตร และถึงก่อสร้างพื้นที่อาคารรวมได้ไม่เกิน 2.5 เท่าของพื้นที่ดินที่ก่อสร้างอาคารนั้นด้วย รวมทั้งต้องมีพื้นที่โล่งปราศจากสิ่งปกคลุมไม่น้อยกว่า 12 เปอร์เซ็นต์ครึ่งของพื้นที่อาคารรวมทุกชั้นทุกหลังที่สร้างในพื้นที่ดินนั้นด้วย (เดิมคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ต่อพื้นที่แปลงที่ดิน) ส่วนการสร้างอาคารอยู่อาศัยรวมหอพัก, อาคารชุดที่มีพื้นที่อาคารไม่เกิน 1,999 ตารางเมตร ต้องมีพื้นที่ดินติดถนนที่กว้างไม่น้อยกว่า 10 เมตร และการสร้างสำนักงาน, อาคารพาณิชย์กรรมเกินกว่า 300 ตารางเมตร ไปจนถึง 1,999 ตารางเมตร และสูงไม่เกิน 23 เมตร ต้องมีพื้นที่ดินติดถนนที่กว้างไม่น้อยกว่า 16 เมตร

ส่วนในบริเวณ ย.4 ซึ่งมีอยู่ 48 บริเวณ เช่น บริเวณริมถนนรามอินทรา ลาดพร้าว ศรีนครินทร์ ถนนนวมินทร์ ถนนเพชรเกษม อาคารชุดพักอาศัย หอพัก คอนโดมิเนียม ที่มีพื้นที่ก่อสร้างรวมเกิน 2,000 ตารางเมตร ไปจนถึง 9,999 ตารางเมตร สูงไม่เกิน 23 เมตร ที่ดินต้องติดถนนที่กว้างไม่น้อยกว่า 10 เมตร แต่ถ้าเป็นสำนักงานหรืออาคารพาณิชย์กรรมขนาดพื้นที่ 2,000-9,999 ตารางเมตร ต้องติดถนนที่กว้างไม่น้อยกว่า 16 เมตร

3. ข้อกำหนดเกี่ยวกับอัตราส่วนที่ว่าง (OSR) ในแปลงที่ดิน ตามผังเมืองฉบับใหม่ที่ใช้ประกาศใช้บังคับตั้งแต่ 17 พ.ค.2549 เป็นต้นไปนี้ มีการเปลี่ยนแปลงจำกัดความของอัตราส่วนที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมในการก่อสร้างอาคารประเภทต่างๆ ในแปลงที่ดิน สำหรับบริเวณต่างๆ ใหม่ โดยกำหนดอัตราส่วนของที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 จนถึงร้อยละ 40 สำหรับบริเวณต่างๆ เช่น บริเวณ ย.1, อ.3, ก.1, ก.2 กำหนดไว้ว่าต้องมีที่ว่าง OSR 40 เปอร์เซ็นต์ ส่วน ย.2, อ.2 กำหนด OSR เท่ากับ 20% และ ย.3 กำหนด OSR เท่ากับ 12.5% ซึ่งหมายความว่าต้องมีที่ว่างเป็นอัตราส่วนเปอร์เซ็นต์ต่อพื้นที่อาคารรวมทุกชั้นทุกหลังในแปลงที่ดินเดียวกัน ไม่ใช่ต่อพื้นที่แปลงที่ดินตามที่เคยใช้มาในผังเมืองเดิม เช่น การก่อสร้างอาคารในพื้นที่บริเวณ ย.3 ถ้าอาคารรวมทุกชั้นทุกหลังรวมกันมีพื้นที่ก่อสร้าง 10,000 ตร.ม. ต้องมีที่ว่าง OSR 12.5 เปอร์เซ็นต์ เท่ากับ 1,250 ตร.ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเว้นว่างจากเขตทางถนน เพื่อปลูกต้นไม้ ตามผังเมืองใหม่กำหนดแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทต่างๆ และที่ดินนั้นตั้งอยู่ริมถนนต่างๆ รวม 22 สาย ต้องให้มีที่ว่างห่างจากเขตทางไม่น้อยกว่า 2 เมตร เพื่อปลูกต้นไม้ เช่น บางช่วงของถนนต่อไปนี้ ซอยอ่อนนุช ถนนกรุงธนบุรี ถนนกาญจนาภิเษก ถนนแจ้งวัฒนะ ถนนฉลองกรุง ถนนนวมินทร์ ถนนบรมราชชนนี ถนนพระรามที่ 2 ถนนพระรามที่ 3 ถนนพระรามที่ 9 ถนน ร่มเกล้า ถนนรัชดาภิเษก ถนนรามคำแหง ถนนรามอินทรา ถนนศรีนครินทร์ ถนนสุวินทวงศ์ ถนนเสรีไทย ถนนอุทยาน เป็นต้น

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเว้นว่างเพื่อปลูกต้นไม้ริมน้ำสาธารณะ ตามผังเมืองใหม่กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทต่างๆ และที่ดินนั้นตั้งอยู่ริมทางน้ำสาธารณะที่กว้างน้อยกว่า 10 เมตร ให้เว้นที่ว่างตามแนวขนานกับทางน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 3 เมตร แต่ถ้าทางน้ำสาธารณะนั้นกว้างกว่า 10 เมตร ต้องเว้นที่ว่างเพื่อปลูกต้นไม้ตลอดแนวไม่น้อยกว่า 6 เมตร

6. สำหรับการก่อสร้างบ้านเดี่ยว บ้านแฝด ในพื้นที่บริเวณต่างๆ ตามผังเมืองใหม่กำหนดว่าเฉพาะการสร้างบ้านเดี่ยวและบ้านแฝด ไม่ต้องปฏิบัติตาม FAR อัตราส่วนพื้นที่อาคารต่อพื้นที่ดิน และไม่ต้องมีที่ว่าง (OSR) ปราศจากสิ่งปกคลุมตามที่กำหนดสำหรับบริเวณต่างๆ ผลกระทบของร่างผังเมืองใหม่ต่อการก่อสร้างอาคารในบางบริเวณ เช่น

1. บริเวณพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนด ไปจากเดิมบางบริเวณที่อยู่ในพื้นที่สีเหลือง ที่ปัจจุบันก่อสร้างอาคารหอพักอาคารชุดได้ถึง 10,000 ตารางเมตร สูงไม่เกิน 23 เมตร อยู่ติดถนนกว้างเกิน 6 เมตร และสร้างได้ 10 เท่าของที่ดิน ซึ่งตามผังเมืองใหม่ต้องอยู่ติดถนนกว้างเกิน 30 เมตร และสร้างได้เพียง 2.5 เท่าของที่ดิน และต้องมีที่ว่าง (OSR) ไม่น้อยกว่า 12.5% ของพื้นที่ก่อสร้างอาคารทั้งหมดด้วย หากก่อสร้างอาคารชุดพักอาศัยไม่เกิน 1,999 ม.2 ต้องอยู่ติดถนนกว้างเกินกว่า 10 เมตร สำหรับพื้นที่ในบริเวณดังต่อไปนี้

1.1 ถนนรามอินทรา ใกล้หลักสี่ ซอยสุขาภิบาล 1 ซอยอนันต์สุขสันต์ ช่วงที่เกินกว่า 1,000 เมตรเข้าไป

1.2 ถนนพหลโยธิน ช่วงหลักสี่ไปกองทัพอากาศดอนเมือง เข้าไปในซอยพหลโยธิน ซอย 48 ซอย 52, ซอยตลาดเพิ่มสิน ในช่วงที่เกิน 1,000 เมตร จากถนนพหลโยธินเข้าไป

1.3 ถนนรามอินทราฝั่งเหนือ ตั้งแต่แยกถนนวงแหวนตะวันออกไปจนถึงมีนบุรี ในเขตคันทนายาวและเขตมีนบุรี จดเขตคลองสามวา ซอยรามอินทรา 117

1.4 ถนนรามคำแหงทั้ง 2 ฟากถนน ตั้งแต่ซอย 134 ถึงซอย 164 ด้านฝั่งเหนือตั้งแต่ซอยรามคำแหง 150-167 จดซอยเทพพนา

1.5 ถนนพระยาสุเรนทร์ ตั้งแต่รามอินทราจนถึงซอยบำรุงสุขถึงถนนหทัยราษฎร์, ซอยฉายศรีศิริ

1.6 ซอยเจริญพัฒนา 1, ถนนหทัยราษฎร์จาก 500 เมตร จากปากซอยถนน สุขาภิบาล 2 ไปจนถึงคลองสองตะวันออก, ถนนปัญญาเนอเซอร์ลพาร์คถึงคลองลำเกี๋ย

2. บริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ไปจากเดิม สำหรับการก่อสร้างที่พักอาศัยบริเวณถนนร่มเกล้า จากแยกตัดกับถนน มอเตอร์เวย์ กรุงเทพฯ-ชลบุรีสายใหม่ไปจนถึง มีนบุรี ระยะทางยาวประมาณ 10 กิโลเมตร ซึ่งในปัจจุบันที่ดินฝั่งตะวันตกของถนนร่มเกล้าเกือบทั้งหมดในเขตลาดกระบังและเขตมีนบุรีมีความกว้างจากร่มเกล้าไปทางตะวันตกประมาณ 4 ก.ม. คิดเป็นที่ดินประมาณ 25,000 ไร่ มีถนนซอยแยกจากซอยร่มเกล้าหรือจากถนนรามคำแหงจำนวนมาก เช่น ซอยพัฒนาชนบท 2-4 ซอยศรีเมือง ถนนเคหะร่มเกล้า ซอยสามัคคีธรรม ซอยคุ้มภาษี ซอย 182 ซอยเทพารักษ์ ถนนลาดบัวขาว ซอยธราคร 2-6 ซอยอ้อมทรัพย์ ถนนบึงขวาง เป็นต้น ตามข้อกำหนดผังเมืองเดิม

ที่ดินในบริเวณนี้เกือบทั้งหมดเป็นสีเหลือง 1.4, 1.48, 1.53 และบริเวณสีส้ม 2.36 ซึ่งมีขนาด 800x1,350 เมตร ริมถนนร่มเกล้าประมาณ 675 ไร่ ตามผังเมืองเดิมที่ใช้บังคับอยู่อนุญาตให้ก่อสร้างที่พักอาศัยได้ทุกประเภท คือ บ้านเดี่ยว, บ้านแฝด, ตึกแถว, ทาวน์เฮาส์ รวมทั้งหอพัก, อาคารชุดพักอาศัยเช่าพัก หรือคอนโดมิเนียมได้ถึง 2,000 ตร.ม. และสามารถสร้างอาคารพาณิชย์กรรมได้ถึงไม่เกิน 10,000 ตร.ม. สูงไม่เกิน 23 เมตรได้ด้วย แต่ตามผังเมืองใหม่ที่ออกใช้บังคับกำหนดให้บริเวณนี้เกือบทั้งหมดอยู่ในสีเหลืองเช่นเดิม

แต่มีข้อกำหนดละเอียดเป็น ย.2 ประมาณ 23,000 ไร่ บริเวณเคหะร่มเกล้า โรงเรียนเคหะชุมชน โรงเรียนบ้านสุเหร่า หมู่บ้านสินธานี 2 บริเวณภายในคลอง ลำนายโส คลองสอง, คลองบึงขวาง และแขวงการเคหะร่มเกล้า ในบริเวณ ย. ซึ่งกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน คือ ให้สร้างบ้านเดี่ยว บ้านแฝดได้ไม่อนุญาตให้ก่อสร้างทาวน์เฮาส์ ตึกแถว อาคารอยู่อาศัยรวม หอพัก อาคารชุด คอนโดมิเนียม จากเดิมที่เคยสร้างได้

ปิ่น อุทยานนคร แทน สุวรรณภูมิ กทม.อค์ 5 เขตตะวันออก 3.5 หมื่นล้าน

กรุงเทพมหานคร เดินหน้าปิ่น 5 เขตโซนตะวันออกทดแทนโครงการ "สุวรรณภูมิมหานคร" ทุ่มแผนลงทุน 3.5 หมื่นล้านบาท เนรมิต "Garden City" หรือ "อุทยานนคร" เดินเครื่องเฟสแรกปี 51 ทุ่ม 4 พันล้านบาท ชู 2 เขตนำร่อง "ลาดกระบัง" เป็น เขตเว็รับสนามบินสุวรรณภูมิ "หนองจอก" เป็นศูนย์พัฒนา-ฝึกอบรมบุคลากรครบวงจร ชงขออนุมัติโครงการใหม่ ใช้งบฯ พันล้านบาทเวนคืนที่ดิน ขุดคลองระบายน้ำกว้าง 100 เมตร ยาว 50 ก.ม. หวังแก้ปัญหาพื้นที่รับน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นายสมศักดิ์ เศรษฐนันท์ รองผู้อำนวยการสำนักผังเมือง กรุงเทพมหานคร (กทม.) เปิดเผย "ประชาชาติธุรกิจ" ว่า ขณะนี้กรุงเทพมหานคร อยู่ระหว่างดำเนินการโครงการพัฒนาอุทยานนคร หรือ Garden City ในพื้นที่ชานเมืองด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร ขนาดพื้นที่ 538 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 300,000 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 5 เขต ประกอบด้วย เขตคลองสามวา มีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง และเขตประเวศ โดยแผนการพัฒนาจะเป็นแผนระยะยาวกว่า 10 ปี จากเดิมที่กำหนดไว้ 20 ปี ใช้งบประมาณรวมทั้งสิ้น 35,800 ล้านบาท แผนการพัฒนาระยะเร่งด่วน จะเริ่มดำเนินการเฟสแรกในปี 2551-2555 ใช้งบประมาณกว่า 4,000 ล้านบาท แหล่งเงินทุนส่วนหนึ่ง ใช้งบประมาณของกรุงเทพมหานคร และส่วนหนึ่งมาจากบริษัทพัฒนาเมืองที่จะมีการระดมทุนในอนาคต

แผนพัฒนาอุทยานนครจะมีโครงการใหม่ คือ โครงการขุดขยายคลองให้มีความกว้าง 100 เมตร เพื่อใช้เป็นทางรับน้ำและระบายน้ำในโซนตะวันออก จะใช้งบฯลงทุน 1,000 ล้านบาท นายสมศักดิ์ กล่าวว่า สาเหตุที่กรุงเทพมหานคร เลือกพื้นที่โซนตะวันออกพัฒนาเป็นอุทยานนคร เนื่องจากพื้นที่เหล่านี้ปัจจุบันการพัฒนายังเกิดขึ้นไม่เต็มที่ ส่วนใหญ่ยังเป็นพื้นที่ชนบทและเกษตรกรรม ประกอบกับเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับสนามบินสุวรรณภูมิจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนารองรับการเติบโตที่จะตามมา หลังจากที่รัฐบาลชุดปัจจุบันมีมติยกเลิกการจัดตั้งสุวรรณภูมิมหานคร ที่ริเริ่มขึ้นในยุครัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

สำหรับการพัฒนา พื้นที่เขตหนองจอกกำหนดบทบาทให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ ฝึกอบรม พัฒนาบุคลากรระหว่างประเทศ ศูนย์เทคโนโลยีการ เกษตรสมัยใหม่ ศูนย์วิทยาศาสตร์ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อการอุตสาหกรรม ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา เพราะมีสถาบันการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ศูนย์อบรมพัฒนาบุคลากรของ กทม. ที่มีศักยภาพอยู่แล้ว สำหรับพื้นที่รอบนอกเขตหนองจอกยังเป็นพื้นที่สีเขียว มีสภาพแวดล้อมที่ดีสามารถพัฒนาจัดระเบียบและทิศทางการเติบโตได้ ส่วนการพัฒนาที่อยู่อาศัยและชุมชนที่จะเกิดขึ้นควรพัฒนาในรูปแบบอุทยานนคร คือ เน้นให้มีพื้นที่โล่ง ดันไม้มาๆ สไตล์ที่อยู่อาศัยในสวน เพื่อให้คงความเป็นพื้นที่สีเขียว และรับน้ำหลากในกรณีที่เกิดน้ำท่วมได้

นายสมศักดิ์กล่าวว่า พื้นที่เขตลาดกระบังจะแบ่งการพัฒนาเป็น "ชุมชนลาดกระบังเก่า" บริเวณตลาดหัวตะเข้ บทบาทจะเป็นประตูเมือง หรือเกตเวย์ของกรุงเทพฯ เป็นเมืองวัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยริมน้ำ จะมีชุมชนที่อยู่อาศัยริมน้ำ ตลาดน้ำ แหล่งที่พัก และเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำตามคลองประเวศ เพื่อให้เป็นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ สุวรรณภูมิกับ "ชุมชนลาดกระบังใหม่" จะเป็นศูนย์ธุรกิจและบริการเกี่ยวเนื่องกับการบิน และ ศูนย์วิจัยพัฒนาและออกแบบ โดยพื้นที่ส่วนนี้จะอยู่ทางด้านตะวันตกของถนนร่มเกล้า ตัดกับถนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ่อนนุช อยู่ใกล้สนามบิน จะได้รับอิทธิพลจากกิจกรรมที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากสนามบิน ทำให้ที่ดินทั้งบริเวณนี้มีศักยภาพในการพัฒนาสูงมาก

ขณะที่พื้นที่เขตมีนบุรี จะเป็นศูนย์กลางการค้าและการบริการ เป็นพื้นที่ธุรกิจแห่งใหม่ขานเมืองตะวันออก ทั้งย่านธุรกิจ สำนักงาน ศูนย์กลางการแพทย์และสาธารณสุข ศูนย์บริการการคมนาคมและขนส่ง รองรับการพัฒนาตัวของเมืองจากย่านใจกลางกรุงเทพฯ และเป็นจุดเปลี่ยนการสัญจร เชื่อมโยงการพัฒนาสู่พื้นที่ปริมณฑล โดยมีนบุรีจะมีการพัฒนาให้สามารถรองรับการเติบโตได้ 2 บทบาท คือ เป็นทั้งศูนย์ชุมชนย่อยหรือซัพเซ็นเตอร์ และเมืองอุทยานนคร

พื้นที่เขตประเวศ จะพัฒนาเป็นพื้นที่อยู่อาศัยและพักผ่อนหย่อนใจ ประกอบด้วยแหล่งที่อยู่อาศัยชั้นดี สวนสาธารณะ อาทิ สวนหลวง ร.9 สวนพันธุ์ไม้ และสวนสมุนไพรชุมชน เพื่อเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยในพื้นที่และบริเวณโดยรอบ

พื้นที่เขตคลองสามวา จะเป็นพื้นที่อยู่อาศัยแบบเชิงนิเวศ เพราะอยู่ในพื้นที่สีเขียวทแยงขาว โดยออกแบบให้เมืองหรือชุมชนขยายไปยังเขตมีนบุรีซึ่งยังมีพื้นที่ว่างเหลือรอการพัฒนาอีกมาก โดยการก่อสร้างที่อยู่อาศัยจะเน้นให้มีที่โล่งและต้นไม้มากขึ้น ให้เป็นแบบที่อยู่อาศัยในสวน เพื่อเป็นการป้องกันน้ำท่วมไปในตัวด้วย

นายสมศักดิ์กล่าวต่อว่า สำหรับโครงการใหม่ที่จะมีการขุดคลองขนาดใหญ่ขึ้นมา โดยใช้แนวคลองธรรมชาติที่มีอยู่เดิมประมาณ 4-5 คลอง จะมีการขุดขยายคลองให้มีความกว้างเป็น 100 เมตร ระยะทางยาว 50 กิโลเมตร โดยแนวคลองจะเริ่มจากคลองหกวา หรือคลองเฉลิมพระเกียรติ บริเวณทางตอนเหนือของ กทม. ในพื้นที่ อ.ลำลูกกา ปทุมธานี ประมาณกิโลเมตรที่ 16 ลงมาเข้าเขต กทม.ผ่านเขตมีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง และคลองสามวา มาจรดถนนสุวินทวงศ์ บริเวณคลองบึงใหญ่ จากนั้นลากยาวไปสิ้นสุดบริเวณคลองประเวศบุรีรมย์ สำหรับคลองขุดใหม่นี้ นอกจากจะช่วยป้องกันน้ำท่วมแล้ว ยังเป็นการเปิดพื้นที่การพัฒนาบริเวณพื้นที่สีเขียวและสีเขียวทแยงขาว ให้สามารถพัฒนาในเชิงพาณิชย์และที่อยู่อาศัยได้มากขึ้น โดยเฉพาะในเขตพื้นที่หนองจอก มีนบุรี เพราะเมื่อมีเส้นทางระบายน้ำเพียงพอแล้ว ในอนาคตจะสามารถลดพื้นที่รับน้ำจากปัจจุบันลงได้ โดยอาจมีการปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินบางส่วนให้สามารถพัฒนาได้มากขึ้น (ประชาชาติธุรกิจ, 27 สิงหาคม 2550)

แผนงานของการเคหะแห่งชาติ

วัตถุประสงค์การจัดตั้งการเคหะแห่งชาติ ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 31

ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารหรือจัดสรรที่ดิน

- จัดให้มีเคหะเพื่อประชาชนเช่า หรือเช่าซื้อ
- จัดหาเงินกู้มาสร้างที่อยู่อาศัยให้ประชาชนเช่าซื้อหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่บุคคลที่จะสร้างที่อยู่อาศัย

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติ การเคหะแห่งชาติ พ.ศ.2537

ประกอบธุรกิจการอื่นที่สนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่องกับวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้าง

- จัดให้มีเคหะเพื่อให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัย
- ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประชาชนผู้ประสงค์จะมีเคหะของตนเอง หรือแก่บุคคลผู้ประสงค์ จะร่วมดำเนินกิจการกับ กคช. ในการจัดให้มีเคหะขึ้น เพื่อให้ประชาชนเช่า เช่าซื้อหรือซื้อ
- ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารหรือจัดหาที่ดิน
- ปรับปรุงหรือย้ายแหล่งเสื่อมโทรมเพื่อให้มีสภาพการอยู่อาศัยสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมดีขึ้น

วิสัยทัศน์

การเคหะแห่งชาติเป็นองค์กรหลักในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริมความมั่นคงในการอยู่อาศัยและการพัฒนาเมืองของประเทศ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ในชุมชน สร้างสรรค์สังคมที่เข้มแข็ง มีคุณภาพ และน่าอยู่อย่างยั่งยืน

ภารกิจ

- สร้างความมั่นคงในการอยู่อาศัยและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนในชุมชน
- สนับสนุนและพัฒนาที่อยู่อาศัยตามนโยบายรัฐและหน่วยงานรัฐ
- พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยขนาดใหญ่ในลักษณะเมืองใหม่ พื้นฟูชุมชนเมือง
- เสนอแนะนโยบายและแผนการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยของประเทศ
- สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการเรื่องที่อยู่อาศัยตาม พรบ.แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

บทบาท

- เสนอแนะนโยบายและแผนการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยของประเทศ
- สร้างความมั่นคงและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนในชุมชน
- สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาที่อยู่อาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สนับสนุนและพัฒนาที่อยู่อาศัยตามนโยบายรัฐและหน่วยงานของรัฐ
- สนับสนุนการพัฒนาเมืองและฟื้นฟูชุมชนเมือง

แผนงาน

แผนงานตามนโยบายรัฐ ประกอบด้วย

- โครงการบ้านเอื้ออาทร
- โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

แผนงานตามภารกิจหลักของการเคหะแห่งชาติ ประกอบด้วย

1. โครงการให้บริการหน่วยงานของรัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยให้แก่กลุ่มข้าราชการผู้มีรายได้น้อย พนักงาน หน่วยงานของรัฐผู้มีรายได้น้อย ให้มีที่อยู่อาศัยที่ได้มาตรฐาน ในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อม ที่เหมาะสมและมีความมั่นคงในการอยู่อาศัยทั้งที่เป็นของตนเองหรือได้เช่าระยะยาวในระดับราคาที่สามารถรับภาระได้ ประกอบด้วย

- โครงการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อยในที่ดินของหน่วยงาน (รับจ้างดำเนินการ)
- โครงการบ้านพักข้าราชการในลักษณะของบ้านพักสวัสดิการ (รับจ้างดำเนินการ)
- โครงการบ้านพักข้าราชการ ประเภทเช่า (การเคหะฯ ดำเนินการเอง)

2. โครงการจัดทำแผนพัฒนาที่อยู่อาศัยระดับเมืองและแผนป้องกันแก้ไขปัญหาชุมชนแออัดระดับพื้นที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาที่อยู่อาศัยระดับเมืองและแผนป้องกันแก้ไขปัญหาชุมชนแออัดระดับพื้นที่ แบบมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องใน ลักษณะขององค์รวมอย่างเป็นระบบ โดยการเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน

3. โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนให้เป็นชุมชนน่าอยู่ ประกอบด้วยโครงการย่อย 3 โครงการ ได้แก่

- โครงการพัฒนาองค์กรชุมชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาที่ยั่งยืน
- โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม
- โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาสพตติในชุมชน(ชุมชนสีขาว)

4. โครงการพัฒนาเมืองและฟื้นฟูเมืองเพื่อดำเนินการพัฒนาเมืองในรูปแบบของการจัดทำโครงการฟื้นฟูเมืองโดยการปรับปรุงฟื้นฟูชุมชนที่มีสภาพเสื่อมโทรม ทั้งด้านกายภาพที่เป็นอันตรายต่อการอยู่อาศัย รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมโดยจัดสร้างที่อยู่อาศัยที่ได้มาตรฐาน และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

แผนยุทธศาสตร์การปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการเพื่อพลิกฟื้นฐานะทางการเงิน ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์หลักได้แก่

1. ยุทธศาสตร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพลิกฟื้นฐานะทางการเงิน วัตถุประสงค์ เพื่อให้การเคหะฯ สามารถพลิกฟื้นสถานะทางการเงินอย่างจริงจัง และลดการพึ่งพาทางการเงินจากภาครัฐ เป้าหมายดำเนินงาน ดังนี้

- 1) ให้ความสำคัญในการทำ Project Finance สำหรับทุกโครงการที่จะมีการพัฒนาขึ้น ไม่ว่าจะเป็นโครงการเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลหรือโครงการพิเศษโดยมีการวิเคราะห์ต้นทุนทางการเงินและรายได้ของแต่ละโครงการอย่างละเอียด เพื่อลดความเสี่ยงของผลประกอบการ และความผันผวนของตลาดเงินทั้งนี้ ในการบริหารต้นทุนและรายได้ของ Project Finance จะเอื้ออำนวยให้การเคหะฯ สามารถลดการขาดทุนจากโครงการที่ตอบสนองนโยบายรัฐเชิงสังคมให้น้อยที่สุด และบริหารโครงการพิเศษเพื่อหารายได้ทดแทน
- 2) จัดจ้างผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและเร่งพัฒนาบุคลากรฝ่ายการเงินเพื่อเพิ่มความสามารถในการบริหารต้นทุนทางการเงิน การบริหารสภาพคล่องและพัฒนาความรู้ด้านตลาดเงิน ตลาดทุน ตราสารหนี้ใหม่ ๆ และตราสารป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน อันจะเป็นรากฐานความมั่นคงทางการเงินของการเคหะฯ ในระยะ ยาว
- 3) การระดมทุน โดยเน้นการทำ Asset Backed Securities เพื่อให้เหมาะสมกับธุรกิจและสินทรัพย์ของการเคหะฯ มากกว่าการทำ Securities เนื่องจากการเคหะฯ เป็นหน่วยงานรัฐจึงไม่จำเป็นต้องลดขนาดสินทรัพย์ การระดมทุนให้เหมาะสมกับสินทรัพย์ที่มีอยู่ มีกระแสเงินสดที่สมดุล มีต้นทุนทางการเงิน ที่ต่ำ เป็นที่สำคัญของการเคหะฯ
- 4) จัดจ้างผู้เชี่ยวชาญมาทำการประเมินมูลค่าของที่ดินที่สะสมทั้งหมด เพื่อจะได้สร้างประโยชน์จากทรัพย์สินที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่ โดยกำหนดระยะเวลาผลตอบแทนและรายได้ที่ชัดเจน อีกทั้งจัดจ้างที่ปรึกษาด้านอสังหาริมทรัพย์มาศึกษาการใช้ประโยชน์ในการพัฒนาที่ดินของแต่ละโครงการ เพื่อเป็นแนวทางในการแยกประเภทของที่ดิน(Core / Non Core Assets) และหาช่องทางในการขายที่ดินส่วน Non Core Assets ออกไปเพื่อลดภาระหนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 5) เร่งระดมการขายอาคารคงเหลือ เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารด้านการตลาด โดยมีการคัดเลือกลูกค้า ดำเนินกลยุทธ์ในเชิงรุกในการขาย และพัฒนาระบบข้อมูลการขาย การขายอาคารแบบยกตึกหรือให้เอกชนเช่าเหมาทั้งอาคาร เป็นต้น
- 6) เร่งรัดการลดภาระหนี้ค้างชำระโดยเพิ่มประสิทธิภาพในระบบการจัดเก็บหนี้ค้างชำระ
- 7) กำหนดมาตรการและแนวทางในการประหยัด ควบคุมค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค อนุรักษ์ขอความร่วมมือจากพนักงานทุกระดับ โดยมีเป้าหมายไม่ให้มีค่าใช้จ่ายในส่วนเพิ่มสูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา
- 8) ลดรายจ่ายในการดูแลชุมชน โดยเร่งดำเนินการมอบโอนสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะในชุมชนให้หน่วยงานท้องถิ่นเป็นผู้ดูแล
- 9) ร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มมูลค่าที่ดินหรือโครงการ เช่น ประสานขอความร่วมมือกับกระทรวงคมนาคมในการสร้างระบบขนส่งมวลชนในโครงการของการเคหะฯ
- 10) เพื่อให้สามารถพลิกฟื้นฐานะทางการเงินได้อย่างจริงจัง ในระยะยาว และลดการพึ่งพาทางการเงินจากภาครัฐ จึงพิจารณาดำเนินธุรกิจเชิงพาณิชย์ ควบคู่ไปด้วย เพื่อชดเชยการขาดทุนที่อาจเกิดขึ้นจากภารกิจเชิงสังคม
- 11) เพื่อบริหารสินทรัพย์ที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะก่อให้เกิดรายได้แก่การเคหะฯ อย่างต่อเนื่องในระยะยาว ซึ่งจะส่งผลให้การเคหะฯ สามารถ พลิกฟื้นฐานะทางการเงินได้อย่างจริงจัง โดยเร่งทำการศึกษาความเป็นไปได้และแนวทางในการดำเนินงานของโครงการพิเศษหารายได้เพื่อให้สามารถก่อให้เกิดรายได้แก่การเคหะฯ ภายในปี 2550

2. ยุทธศาสตร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานและการจัดการ วัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และสามารถ เป็นหน่วยงานหลักในการช่วยรัฐบาลจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนที่มีราย ได้น้อยให้มีที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอและรวดเร็ว เป้าหมายดำเนินงาน ดังนี้

- 1) พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ พัฒนาระบบบริหารบัญชีการเงิน และงบประมาณเพื่อผู้บริหารสามารถมีข้อมูลที่ทันต่อความผันผวนของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ และสภาพเศรษฐกิจโดยรวม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ

บริหารการเงินและสภาพคล่องได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งมีการวางแผนงบประมาณระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

- 2) ปรับอัตราค่าเช่า ค่าเช่าซื้อให้ใกล้เคียงกับราคาตลาดเพื่อลดความเสี่ยงอย่าง Strategic NPL
- 3) ปรับปรุงระเบียบวิธีการจัดซื้อ จัดจ้าง จัดจำหน่ายทรัพย์สิน ให้มีประสิทธิภาพรวดเร็วทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงของตลาด เพื่อลดความเสี่ยงต่อการสูญเสียผลประโยชน์ที่คาดการณ์ไว้
- 4) พัฒนาบุคลากรให้มีทักษะในการดำเนินธุรกิจ มีระบบการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน

3. ยุทธศาสตร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาเทคโนโลยีการก่อสร้างวัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการก่อสร้างที่อยู่อาศัยโดยมุ่งเน้นลด ต้นทุน เพิ่มคุณภาพ ลดระยะเวลาก่อสร้าง ประหยัดพลังงานและอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม

4. ยุทธศาสตร์เพื่อเป็นศูนย์กลางสารสนเทศที่อยู่อาศัยแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้มีฐานข้อมูลที่อยู่อาศัยที่สามารถนำไปใช้วิเคราะห์สำหรับการกำหนดนโยบาย วางแผนและการจัดการด้านที่อยู่อาศัยของประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป้าหมายการดำเนินงาน

- 1) พัฒนาเป็นศูนย์กลางสารสนเทศที่อยู่อาศัยแห่งชาติเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการของการเคหะฯ เองและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของภาคเอกชน และเพื่อภาครัฐสามารถนำข้อมูลไปเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัย เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบ
- 2) สร้างพันธมิตรกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยพัฒนา สมาคมวิชาชีพตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 3) จัดทำและจัดให้มีระบบฐานข้อมูลทางด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัยที่มีความถูกต้อง เป็นกลาง น่าเชื่อถือ ทันสมัย มีความต่อเนื่องและสามารถเผยแพร่ได้ตามกำหนดเวลา
- 4) จัดทำ จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยทางด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัยเพื่อศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบของการพัฒนาที่อยู่อาศัยที่มีต่อระบบเศรษฐกิจมหภาค รวมทั้งดัชนีชี้วัดทางด้านที่อยู่อาศัยและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 5) จัดทำรูปแบบในการวิเคราะห์ด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะ Demand & Supply เพื่อติดตามและประเมินสถานการณ์และการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาดการณ์แนวโน้มในอนาคตเพื่อส่งสัญญาณป้องกันการเกิดวิกฤต อสังหาริมทรัพย์

เป้าหมายดำเนินงาน

1. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการก่อสร้างที่อยู่อาศัยให้สอดคล้องกับภารกิจและสภาพเศรษฐกิจ โดยเฉพาะเทคโนโลยีการก่อสร้างในระบบอุตสาหกรรม (Mass Production) ซึ่งจะช่วยลดทั้งค่าใช้จ่ายและระยะเวลาการก่อสร้าง
2. สนับสนุนให้มีการนำทฤษฎีการออกแบบและเทคโนโลยีการก่อสร้างสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการก่อสร้างได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
3. สร้างพันธมิตรความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อร่วมศึกษา พัฒนาและแลกเปลี่ยนความรู้ด้านเทคโนโลยีการก่อสร้างที่อยู่อาศัย
4. จัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารด้านเทคโนโลยีและ นวัตกรรมก่อสร้างที่อยู่อาศัยให้เป็นฐานข้อมูลระดับชาติ

การพัฒนาศูนย์ชุมชนชานเมืองตะวันออก

การจัดตั้งศูนย์ชุมชนชานเมือง เป็นวิธีหนึ่งในการแก้ไขปัญหาของเมืองที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และมีการใช้พื้นที่ที่หนาแน่น กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่ การขยายตัวของประชากรค่อนข้างสูง ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหา เมืองที่กรุงเทพมหานครกำลังเผชิญอยู่จึงได้กำหนดพื้นที่เพื่อจัดตั้งศูนย์ชุมชนชานเมืองขึ้น ครอบคลุมพื้นที่ที่อยู่ในเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร โดยการจัดตั้งศูนย์ชุมชนมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อลดเวลาของการเดินทางเป็นระยะทางไกลระหว่างบ้านและสถานที่ทำงาน
2. เพื่อสร้างแหล่งงานให้ใกล้กับที่พักอาศัยในพื้นที่ชานเมือง ที่พร้อมด้วยแหล่ง พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของภาครัฐ ตลอดจนสาธารณูปโภคที่จำเป็น
3. เพื่อบรรเทาปัญหาการจราจรติดขัด โดยการส่งเสริมระบบขนส่งเสริมระบบขนส่งให้ดีขึ้น มีการเชื่อมโยงระบบขนส่งทั้งของภาครัฐและเอกชนเข้าด้วยกัน
4. เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน โดยมีแหล่งงานและสถานที่พักอาศัยในสภาพแวดล้อมชานเมืองเข้าด้วยกัน

สำหรับแนวทางการพัฒนาศูนย์ชุมชนชานเมืองฝั่งตะวันออกของกรุงเทพมหานครซึ่งครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของเขตหนองจอก เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตลาดกระบัง และเขต

ประเวศ ได้ถูกกำหนดบทบาทโดยแผนพัฒนาพื้นที่ภายใต้โครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานครสู่เมืองนำอยู่ ดังนี้

1. ศูนย์ชุมชนหนองจอก : เป็นศูนย์ชุมชนชานเมือง เน้นการพัฒนาบริเวณที่อยู่อาศัย
2. ศูนย์ชุมชนมีนบุรี : เป็นศูนย์ชุมชนชานเมือง เน้นการพัฒนาย่านธุรกิจพาณิชยกรรม
3. ศูนย์ชุมชนลาดกระบังเดิม (หัวตะเข้) : เป็นศูนย์ชุมชนชานเมือง เน้นการพัฒนาศูนย์พาณิชยกรรมชุมชน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิกร ค้วงทรง (2540) ได้ศึกษาถึง การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาโดยการจัดรูปที่ดินที่เหมาะสมต่อสภาพพื้นฐานของที่ตั้งศูนย์ชุมชนชานเมืองมีนบุรี โดยมีขอบเขตการศึกษา 3 ประเด็น คือ ประเด็นแรก เป็นการศึกษาสภาพทั่วไปของการพัฒนาที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่เขตมีนบุรีและพื้นที่ต่อเนื่อง ประเด็นที่สอง เป็นการเลือกที่ตั้งของศูนย์ชุมชนชานเมืองมีนบุรีและประการสุดท้าย เป็นการวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านกายภาพของการจัดรูปที่ดินในพื้นที่ศูนย์กลางชุมชนชานเมืองมีนบุรี สภาพทั่วไปของการพัฒนาพื้นที่ พบว่าแขวงมีนบุรีและบางชั้นมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินจากเกษตรกรรมเป็นพื้นที่เมืองและเป็นพื้นที่ที่มีการเข้าถึงสะดวกมากที่สุด ตลอดจน โครงการของรัฐด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานครจะช่วยส่งเสริมให้ศูนย์ชุมชนมีนบุรีเพิ่มบทบาทเป็นศูนย์กลางคมนาคมขนส่งที่เข้มแข็งขึ้น รวมทั้งเป็นแรงผลักดันให้เกิดการใช้ที่ดินแบบเมืองขยายตัวมาในบริเวณชานเมืองด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร การเลือกที่ตั้งศูนย์ชุมชนชานเมืองมีนบุรี กำหนดให้มีทิศทางการขยายตัวมาทางทิศใต้ของศูนย์ชุมชนเดิมโดยมีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์การค้าและบริการที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ชุมชนโดยรอบและชุมชนที่ต่อเนื่องของกรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางบริหารราชการพื้นที่ด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร และเป็นศูนย์กลางรองรับแหล่งงานที่เกี่ยวข้องธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่ตั้งในภาคมหานครและที่ต่อเนื่องกับกรุงเทพมหานครด้านตะวันออกและด้านเหนือ และกำหนดให้พื้นที่ศึกษาเป็นศูนย์กลางชุมชน (Core Area) มีพื้นที่ประมาณ 1.3 ตารางกิโลเมตร โดยขอบเขตของพื้นที่นั้น ทิศเหนือจรดคลองแสนแสบ ทิศใต้จรดคลองบึงขวาง ทิศตะวันออกจรดถนนร่มเกล้า และทิศตะวันตกจรดคลองสองต้นนุ่น ส่วนความเหมาะสมด้านกายภาพของการจัดรูปที่ดินเพื่อการพัฒนาศูนย์ชุมชนชานเมืองมีนบุรี ได้ทำการศึกษาบริเวณศูนย์กลางชุมชน พบว่ามีความเหมาะสมตามเงื่อนไขที่กำหนด นั่นคือ เป็นพื้นที่ที่มีความสูงงอมสำหรับการพัฒนา มีการกระจายตัวในการถือครองที่ดิน มีแปลงที่ดินที่ถูกปิดล้อม (Block) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ขาดแคลนสาธารณูปโภค สาธารณูปการ มีแปลงที่ดินที่มีลักษณะแคบ-ยาว มีแปลงที่ดินที่เป็นเศษเสี้ยว และ

เป็นพื้นที่ว่างเปล่าที่ไม่มีอาคารปลูกสร้างมากนัก ผลจากการศึกษาได้เสนอแนะให้มีการศึกษาความเหมาะสมของการจัดรูปที่ดินในพื้นที่ศึกษาในด้านสังคมที่เกี่ยวกับทัศนคติ การยอมรับและให้ความร่วมมือของเจ้าของที่ดิน และความเป็นไปได้

Note Typescript (photocopy) Thesis (M.U.R.P.)--Chulalongkorn University, 1997

ฐนิตา เสือป่า (2540) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินของพื้นที่เขตมีนบุรี ปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อการขยายตัวของพื้นที่พักอาศัย ปัญหาและผลกระทบของการพัฒนาที่อยู่อาศัยที่มีต่อการใช้ที่ดิน และสภาพแวดล้อมของเขตมีนบุรี และเสนอแผนพัฒนาการใช้ที่ดินเพื่ออยู่อาศัย ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของเขต การขยายตัวของกรุงเทพมหานครทำให้เกิดการพัฒนาที่อยู่อาศัย อุตสาหกรรม การค้าและการบริการในเขตมีนบุรี โดยเฉพาะในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมา โดยมีปัจจัยสำคัญคือ การพัฒนาเส้นทางคมนาคม ราคาที่ดิน ลักษณะประชากร นโยบายการพัฒนาของรัฐ แหล่งงานและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ การพัฒนาได้ก่อให้เกิดปัญหาในการใช้ที่ดิน คือ การใช้ที่ดินปะปนกันทั้งอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และที่อยู่อาศัย เกิดการขยายตัวแบบเกาะตามเส้นทางคมนาคม ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการไม่เพียงพอ เกิดปัญหาแผ่นดินทรุด น้ำท่วม การระบายน้ำ และปัญหาพื้นที่เกษตรลดลง งานวิจัยครั้งนี้จึงเสนอแนวทาง การพัฒนาการใช้ที่ดินเพื่ออยู่อาศัยในอนาคต โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 เขต คือ เขตพัฒนา และเขตอนุรักษ์ เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งนโยบายที่เกี่ยวข้อง ในเขตพัฒนากำหนดให้มีศูนย์กลางบริเวณตลาดมีนบุรีเดิม ส่วนพื้นที่อยู่อาศัยให้ขยายตัวขึ้นไปในแขวงสามวาตะวันตก ส่วนเขตอนุรักษ์ให้ทำหน้าที่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่รับน้ำหลากของกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ยังได้เสนอแนวทางการปรับปรุงสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และมาตรการต่างๆ ที่สอดคล้องกับแผนการใช้ที่ดิน และลำดับความสำคัญของการพัฒนาในแต่ละพื้นที่

Note Typescript (photocopy) Thesis (M.U.R.P.)--Chulalongkorn University, 1997

อรนัดดา บุลยเลิศ (2535) ได้ศึกษาถึงการผลิตและการตลาดหญ้าสำหรับตกแต่งสถานที่ในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยการศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมบางประการของเกษตรกร 2) ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการผลิต และการตลาดหญ้าสนามสำหรับตกแต่งสถานที่ของเกษตรกร และ 4) ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิต และการตลาดหญ้าสำหรับตกแต่งสถานที่ของเกษตรกร โดยศึกษาจากเกษตรกรตัวอย่างจำนวน 195 ราย เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสบการณ์ในการผลิตและการตลาดหญ้าเฉลี่ย 8.16 ปี ส่วนใหญ่มีการจ้างเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงงานทางการเกษตร และไม่เป็นสมาชิกของสถาบันการเกษตร ได้รับความรู้จากเพื่อนบ้านมากที่สุด มีพื้นที่ปลูกหญ้าเนวลน้อยเฉลี่ย 3.54 ไร่ ในปี พ.ศ. 2533 ผลผลิตหญ้าได้ประมาณ 6 รุ่น มีปริมาณผลผลิตเฉลี่ย 6661.80 ตารางเมตร ต่อไร่/ปี ราคาขายเฉลี่ย 9.75 บาทต่อตารางเมตร มีรายได้จากการจำหน่ายหญ้าเฉลี่ย 259,385.39 ไร่/ปี ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 87.17 เป็นผู้ที่มีความรู้มาก ส่วนปัญหาสำคัญของการผลิตและการตลาดที่เกษตรกรพบ ได้แก่ น้ำท่วม การขาดแคลนแรงงาน ราคาการจำหน่ายไม่แน่นอน ขาดเงินทุน การกำจัดวัชพืช การกำจัดโรค และการกำจัดแมลง จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ รายได้ และประสบการณ์ในการผลิตมีความสัมพันธ์กับปริมาณผลผลิตเฉลี่ย ต่อไร่ต่อปี อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

อชยา จำปาทอง (2539) ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งกับการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตชานเมืองกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาเขตมีนบุรี โดยมุ่งเน้นพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง การเพิ่มขึ้นของประชากร รวมทั้งการขยายตัวของที่อยู่อาศัย ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา เขตมีนบุรี ได้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินไปสู่การเป็นเมืองขึ้นมากในทุกแขวง โดยแขวงมีนบุรีและแขวงบางชันเป็นแขวงที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

2. แบบรูปและทิศทางการขยายตัวของเขตชุมชนเมืองในเขตมีนบุรี มีลักษณะกระจุกตัวอยู่หนาแน่นบริเวณที่เป็นจุดตัดของถนนหลายสาย และขยายตัวออกไปตามแนวยาวของถนนสายหลักและสายรอง เช่น ถนนรามอินทรา ถนนพระยาสุเรนทร์ และถนนสุขาภิบาล 3 เป็นต้น โดยการขยายตัวส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในรูปแบบโครงการที่ดินจัดสรร และหมู่บ้านจัดสรร และมีแนวโน้มนำขยายตัวออกไปทางทิศตะวันตก

3. กรณีศึกษาเขตมีนบุรีนั้น ผู้วิจัยพบว่า การพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งไม่ได้เป็นปัจจัยเพียงปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในเขตมีนบุรี แต่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์จากที่ดิน

พรพนา ตงสาถิ (2541) ได้ศึกษาถึงความเป็นไปได้ของการลงทุนปลูกหญ้าสนามเพื่อการค้าแทนการปลูกข้าวในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อประเมินความเป็นไปได้ทางการเงินของการลงทุนปลูกหญ้าสนามแทนนาข้าว การลงทุนปลูกหญ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนามมี 2 ทางเลือกสำหรับเกษตรกรปลูกข้าว ทางเลือกที่หนึ่งเป็นการปลูกหญ้าฉนวนน้อยอย่าง เดียว ทางเลือกที่สอง เป็นการปลูกทั้งหญ้าฉนวนน้อยและหญ้ามาเลเซียในไร่เดียวกัน แบบฟาร์ม จำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์มี 3 แบบจำลอง คือ แบบจำลองแรกเป็นการปลูกหญ้าสนาม 6 ไร่ และข้าว 4 ไร่ แบบจำลองที่สองมีการปลูกหญ้าสนาม 6 ไร่ และข้าว 19 ไร่ และแบบจำลองที่ 3 มีการปลูกหญ้าสนาม 13 ไร่ และข้าว 32 ไร่ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงิน ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้จากเกษตรกรจำนวน 50 ตัวอย่าง (16 ตัวอย่างจากเกษตรกรปลูกข้าว และ 34 ตัวอย่าง จากเกษตรกรปลูกหญ้าสนาม) จากเขตมีบุรี กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์พบว่า การลงทุนทำฟาร์มหญ้าสนามทั้ง 3 แบบจำลองมีความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์สำหรับเกษตรกร เนื่องจากมีตัวชี้วัด คือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่าเป็นบวก อัตราผลได้ต่อ ทุนมากกว่าหนึ่ง อัตราผลตอบแทนภายในโครงการลงทุนมีค่ามากกว่าอัตราคิดลดร้อยละ 12.25 ต่อ ปี และผลจากการวิเคราะห์ความอ่อนไหวในการลงทุน เมื่อกำหนดรายได้ลดลงหรือค่าใช้จ่าย เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 พบว่าการลงทุนทำฟาร์มหญ้าสนามยังคงมีความเป็นไปได้ทางการเงิน และมีความเสี่ยงในการลงทุนต่ำ ดังนั้นการลงทุนปลูกหญ้าสนามและข้าวแทนการทำนาข้าวทั้งหมดมีความเป็นไปได้ทางธุรกิจ สำหรับเกษตรกรผู้ต้องการเปลี่ยนการทำนาข้าวทั้งหมดมาปลูกหญ้า สนามร่วมกับการทำนาข้าว ส่วนความคุ้มค่าทางการเงินของการลงทุนทำฟาร์มหญ้าสนาม ดังกล่าวมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวเปลี่ยนมาลงทุนปลูกหญ้าสนาม จะทำให้เกษตรกรมีรายได้และมีฐานะดีขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการและผลงานวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรีต่อธุรกิจหุ้มร้าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ประชากรในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยคือ เกษตรกรผู้ปลูกหุ้มร้านในเขตมีนบุรี ซึ่งประกอบด้วย 2 แขวง คือ แขวงมีนบุรี และแขวงแสนแสบ โดยเกษตรกรผู้ปลูกเป็นผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดรวม 43 คน เป็นเกษตรกรแขวงมีนบุรีและเกษตรกรแขวงแสนแสบ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ : เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ชุด โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหุ้มร้าน
- ตอนที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหุ้มร้านของเกษตรกร
- ตอนที่ 3. ปัญหาที่พบทั่วไปในการทำธุรกิจหุ้มร้านของเกษตรกร
- ตอนที่ 4. ผลกระทบต่อการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรีต่อธุรกิจหุ้มร้าน
- ตอนที่ 5. ความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือในการทำธุรกิจหุ้มร้าน

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับการปลูกหุ้มร้านและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรี
2. จัดทำร่างแบบสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัยที่กำหนดไว้
3. นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณา โดยคำนึงถึงความถูกต้องและความครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของงานวิจัย
4. นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำออกไปใช้ในการเก็บข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการออกสัมภาษณ์กลุ่มเกษตรกร ณ พื้นที่แขวงมีนบุรีและแขวงแสนสะบ ซึ่ง เป็นพื้นที่ปลูกหญ้าสนามและที่พักออาศัย ซึ่งได้รับความร่วมมือจากเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามเป็นอย่างดี

4. การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ตามความต้องการแล้ว นำแบบสัมภาษณ์มาตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล หลังจากนั้นนำไปประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ นำเสนอผลในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย โดยมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย
3. ปัญหาที่พบทั่วไปในการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ
4. ผลกระทบต่อการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรีต่อธุรกิจหญ้าสนาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ
5. ความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือในการทำธุรกิจหญ้าสนาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนาม

ผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนราย	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	24	55.81
หญิง	19	44.19
รวม	43	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนราย	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	2	4.65
อายุ 26 - 35 ปี	8	18.60
อายุ 36 - 45 ปี	14	32.56
อายุ 46 - 55 ปี	12	27.91
อายุ 56 - 65 ปี	4	9.3
อายุ 66 - 75 ปี	2	4.65
อายุ 76 - 85 ปี	1	2.33
รวม	43	100.00
สถานภาพ		
สมรส	37	86.05
ม่าย	4	9.3
โสด	2	4.65
รวม	43	100.00
นับถือศาสนา		
อิสลาม	41	95.35
พุทธ	2	4.65
รวม	43	100.00
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	30	69.77
มัธยมศึกษาตอนต้น	8	18.60
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3	6.97
ปริญญาตรี	1	2.33
อื่นๆ (ปวช.)	1	2.33
รวม	43	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนราย	ร้อยละ
แหล่งรายได้หลักของครอบครัว		
ปลูกหญ้าสนามขาย	32	74.42
การค้าขาย	5	11.63
รับจ้างทั่วไป	3	6.98
พนักงาน/ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2	4.65
อื่นๆ	1	2.32
รวม	43	100.00

จากการศึกษาข้อมูลจากเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามจำนวน 43 ราย ตามตารางที่ 6 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามเป็นเพศชายจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.81 และเป็นเพศหญิงจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.19 อายุของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามอยู่ระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.56 อายุระหว่าง 46-55 ปี จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.91 อายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.60 อายุระหว่าง 56-65 ปี มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.30 ส่วนอายุต่ำกว่า 25 ปี มี 2 ราย อายุระหว่าง 66-75 ปี มีจำนวน 2 ราย และอายุ 76-85 ปี มี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.65 4.65 และ 2.33 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของเกษตรกร พบว่า มีสถานภาพสมรส 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.05 ม่าย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.30 และเป็นโสด 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.65 ด้านการนับถือศาสนา การนับถือศาสนาพบว่านับถืออิสลาม 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.35 และนับถือศาสนาพุทธ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.65 ระดับการศึกษาของเกษตรกร จบการศึกษาระดับประถมศึกษา 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.77 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.60 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.97 จบการศึกษาระดับ ปวช. และปริญญาตรี ระดับละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.33 และ 2.33 ตามลำดับ

สุดท้ายแหล่งรายได้หลักของครอบครัว พบว่า ได้จากการปลูกหญ้าสนามขายจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.42 ได้จากการค้าขายจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.63 ได้จากการรับจ้างทั่วไปจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.98 ได้จากการทำงานประจำ (พนักงาน/ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ) จำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 4.65 และอื่นๆ คือ ทำสวนผัก-ผลไม้ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร

ตารางที่ 7 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร

ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนาม	จำนวนราย	ร้อยละ
ระยะเวลาการประกอบอาชีพธุรกิจหญ้าสนาม		
ต่ำกว่า 5 ปี	1	2.33
ระหว่าง 5 - 10 ปี	11	25.58
ระหว่าง 10 - 15 ปี	9	20.93
ระหว่าง 15 - 20 ปี	10	23.26
ระหว่าง 20 - 25 ปี	4	9.30
ระหว่าง 25 - 30 ปี	4	9.30
มากกว่า 30 ปี	4	9.30
รวม	43	100.00
แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการทำธุรกิจหญ้าสนาม		
เงินทุนของตนเอง	31	72.09
มีเงินทุนของตนเองและกู้ยืมบางส่วน	8	18.6
ไม่มีทุนเป็นของตนเอง โดยกู้จาก		
- ธ.ก.ส.	2	4.65
- ญาติ พี่น้อง	1	2.33
- อื่นๆ (ธนาคารกรุงเทพ)	1	2.33
รวม	43	100.00
จำนวนพื้นที่ดินที่ใช้ในการปลูกหญ้าสนาม		
ต่ำกว่า 1 ไร่	6	13.95
ระหว่าง 1 - 3 ไร่	20	46.51
ระหว่าง 3 - 5 ไร่	9	20.93
ระหว่าง 5 - 7 ไร่	3	6.98
ระหว่าง 7 - 9 ไร่	3	6.98
มากกว่า 9 ไร่	2	4.65
รวม	43	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับทำธุรกิจหุ้ม้านาม	จำนวนราย	ร้อยละ
พันธุ์หุ้ม้านามที่ปลูก		
(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
นวลน้อย	36	48
มาเลเซีย	20	26.67
ญี่ปุ่น	13	17.33
เบอร์มิวด้าหรือทิฟกรีน	6	8.00
รวม	75	100.00
การจำหน่ายหุ้ม้านาม		
(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
มีผู้มารับซื้อที่ไร่ โดยพ่อค้าคนกลาง	35	64.81
ขายเองและรับจ้างปลูกหุ้ม้านามไปคัวย	9	16.67
ขายเองทั้งส่งและปลีก	3	5.56
ขายส่งให้เฉพาะร้านปลูกหุ้ม้านาม - จัดสวน	2	3.70
นำไปขายส่งที่ตลาด ได้แก่ ตลาดเทศบาล ตลาด	2	3.70
มีนบุรี และจตุจักร 2 (มีนบุรี)		
อื่นๆ	3	5.56
รวม	54	100.00

ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหุ้ม้านามของเกษตรกรตามตารางที่ 7 พบว่า ระยะเวลาในการประกอบอาชีพธุรกิจหุ้ม้านามอยู่ระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.58 ระหว่าง 15-20 ปี จำนวน 10 ราย คิดเป็น 23.26 ระหว่าง 10-15 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.93 ระหว่าง 20-25 ปี ระหว่าง 25-30 ปี และ มากกว่า 30 ปี ช่วงละ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.30 9.30 และ 9.30 ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาในการประกอบธุรกิจต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.33

ประเภทของแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการทำธุรกิจ พบว่าเป็นเงินทุนของตนเองจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.09 มีเงินทุนเป็นของตนเองและกู้ยืมบ้างบางส่วนจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.60 ส่วนไม่มีเงินทุนเป็นของตนเองและกู้จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.65 และกู้จากญาติพี่น้อง จากธนาคารกรุงเทพ แหล่งละ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.33 และ 2.33 ตามลำดับ

จำนวนพื้นที่ปลูกหญ้าสนามของเกษตรกร พบว่า มีพื้นที่ปลูกระหว่าง 1-3 ไร่ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.51 มีพื้นที่ปลูกระหว่าง 3-5 ไร่ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.93 มีพื้นที่ปลูกต่ำกว่า 1 ไร่ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.95 มีพื้นที่ปลูกระหว่าง 5-7 ไร่ และระหว่าง 7-9 ไร่ จำนวนพื้นที่ละ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.98 และ 6.98 สุดท้ายมีพื้นที่ปลูกมากกว่า 9 ไร่ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.65

ในด้านการปลูกหญ้าสนาม ชนิดของพันธุ์หญ้าที่ปลูกซึ่งเกษตรกรสามารถตอบคำถามได้มากกว่า 1 คำถาม เพราะพันธุ์หญ้าสนามที่ปลูกมีหลายพันธุ์ ผลการสำรวจพบว่าลูกหญ้านวลน้อย หญ้ามาเลเซีย และหญ้าญี่ปุ่น จำนวน 36 ราย 20 ราย และ 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.00 26.67 และ 17.33 ตามลำดับ ส่วนหญ้าพันธุ์อื่นๆ ที่ปลูกบ้างเล็กน้อยได้แก่ หญ้าเบอร์มิวด้าหรือหญ้าทิฟฟริน หญ้านวลน้อยนิยมปลูกมากเพราะปลูกได้ง่าย แต่มีข้อเสียคือตายเร็ว ส่วนหญ้าเบอร์มิวด้า มีการปลูกน้อยเพราะเหมาะสำหรับทำสนามกอล์ฟ

ส่วนการจำหน่ายหญ้าสนาม โดยเกษตรกรสามารถตอบคำถามได้มากกว่า 1 ข้อพบว่า มีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อที่ไร้อ่างน้ำ 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.81 โดยการขายเองและรับจ้างปูหญ้าไปด้วย จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ มีบางส่วนที่ขายเองทั้งขายส่งและขายปลีก ขายส่งให้เฉพาะร้านรับปูหญ้า - จัดสวน และนำไปขายเองที่ตลาด ซึ่งแหล่งตลาดได้แก่ ตลาดเทศ ตลาดมีนบุรี และตลาดจตุจักร 2 (มีนบุรี)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามต่อไปในอนาคต ตามข้อมูลตารางที่ 8 พบว่า เกษตรกรมีความคิดที่จะทำต่อไปจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.44 โดยมีเหตุผลประกอบว่า ต้องการให้อาชีพการปลูกหญ้าสนามอยู่เคียงคู่แขวงแสนสอต่อไป ตลอดจนเป็นการรักษาธรรมชาติที่เขียวชอุ่ม ไม่มีทางเลือกการประกอบอาชีพ มีความชำนาญในการปลูกหญ้าสนามเพราะเป็นอาชีพที่สืบทอดจากครอบครัว มีอายุมากแล้วถ้าไปทำงานอื่นก็ไม่มีคนจ้าง เกษตรกรที่มีความคิดเห็นว่าจะไม่ทำต่อไปจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.58 โดยมีเหตุผลคือ มีอายุมากแล้วลูกๆ ทำหน้าที่เลี้ยงดูได้ รุ่นลูกมีอาชีพอื่นที่มีรายได้ดีกว่าการปลูกหญ้าสนาม ปัจจัยการปลูกหญ้าสนามมีราคาแพงทำให้ต้นทุนสูง ถูกพ่อค้าคนกลางเอาเปรียบทั้งเรื่องราคาและการจ่ายเงิน ซึ่งบางครั้งจ่ายไม่ครบ ส่วนมีความคิดเห็นไม่แน่นอนจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.98 ซึ่งไม่มีที่ดินใน

การปลูกหญ้าสนามเป็นของตนเอง โดยให้เหตุผลว่า ไม่แน่ใจว่าเจ้าของที่ดินจะต่อสัญญาเช่าหรือไม่ และใจจริงอยากทำต่อเพราะทำมานาน แต่เกรงว่าเจ้าของที่ดินจะนำที่ดินไปขายเพราะมีผู้มาขอซื้อ และให้ราคาดี และอาจจะขายที่ดินเพราะมีผู้มาติดต่อซื้อให้ราคาดี

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นในการทำธุรกิจหญ้าสนามในอนาคต

ความคิดเห็นในการปลูกหญ้าสนามในอนาคต	จำนวนราย	ร้อยละ
ทำต่อไป	29	67.44
ไม่ทำต่อ	11	25.58
อื่นๆ (ไม่แน่)	3	6.98
รวม	43	100.00

ตารางที่ 9 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกรรมสิทธิ์ในที่ดินใช้ในการปลูกหญ้าสนาม

กรรมสิทธิ์ในที่ดิน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เป็นของตนเอง	22	51.16
โดยการเช่าที่ดิน	11	25.58
ของตนเองและเช่าบางส่วน	9	20.93
อื่นๆ (ขายที่ไปแล้วแต่ผู้ซื้อยินดีให้ปลูกหญ้าสนามต่อ)	1	2.33
รวม	43	100.00

ข้อมูลการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ตามตารางที่ 9 พบว่า เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเอง จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.16 เกษตรกรปลูกโดยเช่าที่ดินจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.58 มีพื้นที่ปลูกเป็นของตนเองบางส่วนและเช่าบางส่วน จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.93 และมีที่ดินที่ขายไปแล้วแต่เจ้าของที่รายใหม่ยินดีให้ปลูกหญ้าสนามต่อ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.33

ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามส่วนอื่นๆ ได้แก่ ลักษณะการทำธุรกิจหญ้าสนามส่วนใหญ่แล้วเป็นการทำในครอบครัว ความรู้และประสบการณ์ส่วนใหญ่ได้มาจากพ่อแม่ และญาติพี่น้อง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนอยู่ระหว่าง 3-7 คน เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิก

ของกลุ่มเกษตรกร เพราะเคยมีการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าและได้เลิกไปแล้ว เพราะหัวหน้ากลุ่มได้เสียชีวิต และมีปัญหาเรื่องการจำหน่าย ประกอบกับการจำหน่ายมีผู้มารับซื้อถึงไรมากขึ้น

วิธีการปลูกหญ้าสนาม เป็นการปลูกโดยการทำชำ หรือฉีกหญ้าเดิมมาเป็นพันธุ์ปลูกต่อ ซึ่งหญ้าเดิม 1 ตารางเมตร นำมาปลูกได้ในพื้นที่ 4 ตารางเมตร การใส่ปุ๋ย มีการใส่ปุ๋ยโดยการหว่านด้วยปุ๋ยเม็ด ซึ่งการปลูกหญ้าสนามหนึ่งรุ่นใช้เวลา 40-45 วัน มีการหว่านปุ๋ย 2-3 ครั้ง ในรอบเวลา 1 ปี ปลูกหญ้าสนามได้ 6-7 รุ่น

ด้านการดูแลรักษาระหว่างการปลูก มีการใช้สารเคมีกำจัดแมลงศัตรูพืชเมื่อมีแมลงมากัดกินใบ การให้น้ำเป็นการใช้น้ำจากลำคลอง ได้แก่ คลองสอง คลองสาม คลองบึงขวาง โดยใช้เครื่องสูบน้ำผ่านสายยางรดน้ำ มีการตัดฝักบัวที่ปลายสายยาง และต่อกับสปริงเกอร์ จำนวนครั้งของการให้น้ำ พบว่าให้ทุกวัน วันละ 1 ครั้ง ถ้าอากาศร้อนมากก็ให้วันละ 2 ครั้ง โดยให้ในเวลาเช้า และเย็นในช่วง 10 วันแรกของการปลูก จากนั้นให้วันเว้นวัน

ระยะเวลาการจำหน่ายหญ้าสนาม ช่วงที่ขายดี คือช่วงเดือนพฤษภาคม – พฤศจิกายน ช่วงเวลาที่ขายได้เรื่อยๆ คือช่วงเดือนธันวาคม มกราคม – กุมภาพันธ์ และระยะเวลาที่ขายได้ไม่ดีคือช่วงเดือนมีนาคม- เมษายน โดยราคาจำหน่ายหญ้าสนามมีความแตกต่างกันไปตามชนิดของพันธุ์หญ้า คือ หญ้าฉนวนน้อยราคา 8-12 บาทต่อตารางเมตร หญ้ามาเลเซียราคา 9-14 บาทต่อตารางเมตร หญ้าญี่ปุ่นราคา 10-15 บาทต่อตารางเมตร และหญ้าเบอร์มิวด้าราคา 10-18 บาทต่อตารางเมตร รายได้จากการปลูกหญ้าสนามมีความแตกต่างกันตามพันธุ์ที่ปลูก ตามตารางที่ 10 พบว่า หญ้าฉนวนน้อย ราคาเฉลี่ย 10 บาทต่อตารางเมตร รายได้ต่อไร่เท่ากับ 16,000 บาท หญ้ามาเลเซีย ราคาเฉลี่ย 11.5 บาทต่อตารางเมตร รายได้ต่อไร่เท่ากับ 18,400 บาท หญ้าญี่ปุ่น ราคาเฉลี่ย 12.5 บาทต่อตารางเมตร รายได้ต่อไร่เท่ากับ 20,000 บาท หญ้าเบอร์มิวด้า ราคาเฉลี่ย 14 บาทต่อตารางเมตร รายได้ต่อไร่เท่ากับ 22,400 บาท รวมเฉลี่ย 13 บาทต่อตารางเมตร รายได้เฉลี่ยต่อไร่ 20,400 บาท

ตารางที่ 10 รายได้จากการจำหน่ายหญ้าสนาม

ชนิดหญ้า	ราคาจำหน่าย ต่อตารางเมตร (บาท)	ราคาเฉลี่ย ต่อตารางเมตร (บาท)	ราคาเฉลี่ย ต่อไร่ (บาท)
หญ้าฉนวนน้อย	8-12	10	16,000
หญ้ามาเลเซีย	9-14	11.5	18,400
หญ้าญี่ปุ่น	10-15	12.5	20,000
หญ้าเบอร์มิวด้า	10-18	14	22,400
รวมเฉลี่ย	8-18	13	20,400

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการปลูกหญ้าสนาม ซึ่งไม่รวมกับค่าแรงของตนเอง และบุคคลในครอบครัว ประกอบด้วย ค่าเตรียมดินก่อนปลูก ค่ารดน้ำ การใส่ปุ๋ย การฉีดยาฆ่าแมลง การฉีดยาปราบศัตรูพืช การให้ฮอร์โมน นอกจากนี้ยังมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จะเกิดขึ้นเฉพาะผู้ปลูกบางราย คือ

- ค่าขนส่ง ค่าแรงเพิ่มจากการขนส่งจากแหล่งปลูกไปยังร้านค้าหรือตลาดโดยมีการขนส่งทางเรือและทางรถยนต์ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับระยะทาง ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของหญ้าและเจ้าของรถหรือเรือซึ่งจะมีการช่วยเหลือกันโดยแลกเปลี่ยนแรงงานกัน ซึ่งไม่สามารถตีราคาเป็นตัวเงินได้ ค่าอาหาร ในการปลูกจะต้องทำให้เสร็จหรือการแช่หญ้าเพื่อจำหน่ายผู้ซื้อ มารอ อยู่หรือมีผู้สั่งซื้อจำนวนมากๆ จะต้องเร่งรัด มีการทำงานเลยเวลา มีการช่วยเหลือกันก็จะมีเครื่องเลี้ยงอาหาร เครื่องดื่ม โดยเจ้าของไร่หญ้าจะทำอาหารเลี้ยงเช่นมื้อกลางวันและมื้อเย็น

- ค่าเสื่อมราคา และค่าซ่อมบำรุง ไม่สามารถคำนวณได้เพราะใช้กันมานาน ได้แก่ เครื่องสูบน้ำ เครื่องพ่นยา เครื่องดูแล

- ค่าวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ เช่น มิตร รอบ เสียม พลั่ว เจ้าของไร่หญ้าจะเป็นผู้ดูแลรักษา และซ่อมแซมเอง บางครั้งผู้รับจ้างเหมาค่าแรง เช่น การเช่าหญ้า การปลูกหญ้า จะเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ มาเอง

ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการปลูกหญ้าสนามต่อรุ่นที่ได้จากการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายผันแปร สามารถคิดเป็นเงินได้ดังข้อมูลในตารางที่ 11 ประกอบด้วย

1. ค่าแรง ได้แก่ ค่าดูแลมาเพื่อปรับพื้นที่ก่อนปลูกต่อ ประมาณ 1,000 - 1,400 บาท/ไร่ เฉลี่ย 1,200 บาท/ไร่ ค่าจ้างปลูกประมาณ 1,200 - 1,600 บาท/ไร่ เฉลี่ย 1,400 บาท/ไร่ ค่าจ้างแช่หญ้าขาย ตารางเมตรละ 2 บาท คิดเป็นเงิน 3,200 บาท/ไร่ โดยจ่ายเป็นค่าจ้างแรงงานรายวันวันละ 200 - 300 บาท ซึ่งค่าแรงงาน ถ้าพื้นที่ปลูกต่ำกว่า 1 ไร่ เจ้าของจะทำเอง และไม่คิดรวมค่าใช้จ่าย รวมค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับแรงงานประมาณ 5,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.65

2. ค่าวัสดุสิ้นเปลืองหรือเป็นค่าปัจจัยการผลิต ประกอบด้วย ค่าปุ๋ยเคมีราคากระสอบละ 1,510 - 2,175 บาท เฉลี่ย 1,842.5 บาท/ไร่ ค่ายาปราบศัตรูพืชลิตรละ 160 - 180 บาท เฉลี่ย 170 บาท/ไร่ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับรดน้ำหญ้าต่อไร่ ต่อการปลูก 1 รุ่น 400 - 700 บาท เฉลี่ย 550 บาท/ไร่ ค่าไฟฟ้าประมาณ 300-600 บาท เฉลี่ย 450 บาท/ไร่ ค่าสารเคมีและฮอร์โมนต่อไร่ ต่อการปลูก 1 รุ่น 130 - 200 บาท เฉลี่ย 165 บาท/ไร่ ค่าหญ้าที่ปลูก แม้จะไม่ต้องจ่ายจริง แต่คิดเป็นค่าใช้จ่าย ระหว่าง 4,000-5,000 บาท เฉลี่ย 4,500 บาท/ไร่ โดยการปลูกหญ้า 1 ตารางเมตร นำมาปลูกโดยการชำได้ในพื้นที่ 4 ตารางเมตร รวมค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับปัจจัยการผลิตประมาณ 7,677.5 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 ค่าใช้จ่ายในการปลูกหญ้าสนามต่อไร่การปลูก

ค่าใช้จ่ายผันแปร	ค่าใช้จ่าย (บาทต่อไร่)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาทต่อไร่)	สัดส่วน (ร้อยละ)
1. ค่าแรง			
- ค่าดูแลปรับพื้นที่ก่อนปลูก	1,000 – 1,400	1,200	8.20
- ค่าจ้างปลูก	1,200 – 1,600	1,400	9.57
- ค่าจ้างแคะหญ้าชาย	3,200	3,200	21.88
รวมค่าแรง		5,800	39.65
2. ค่าวัสดุสิ้นเปลือง			
- ค่าปุ๋ยเคมี	1,510 – 2,175	1,842.50	12.60
- ค่ายาปราบศัตรูพืช	160 – 180	170	1.16
- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	400 – 700	550	3.76
- ค่าไฟฟ้า	300-600	450	3.08
- ค่าสารเคมีและฮอร์โมน	130 – 200	165	1.13
- ค่าหญ้าที่ปลูก	4,000 – 5,000	4,500	30.76
รวมค่าวัสดุสิ้นเปลือง		7,677.50	52.49
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสำหรับผู้เป็นเจ้าของที่ดิน		13,477.50	
3. ค่าเช่าที่ดิน			
	800-1,500	1,150	7.86
รวมค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เช่าที่ดิน		14,627.50	100.00

หมายเหตุ :-

1. ผู้เป็นเจ้าของที่ดินมีค่าใช้จ่ายในการปลูกหญ้าเฉลี่ยประมาณ 13,477.50 บาท/ไร่/รุ่น โดยไม่ต้องจ่ายค่าพันธุ์หญ้าเพิ่ม เพราะใช้หญ้าเดิมที่แคะแล้วทำพันธุ์ต่อ
2. ผู้ปลูกหญ้าสนามโดยเช่าที่ดินมีค่าใช้จ่ายในการปลูกหญ้าโดยเฉลี่ยประมาณ 14,627.50 บาท/ไร่/รุ่น
3. ค่าเช่าที่ดิน ราคาของการเช่าแตกต่างกันขึ้นอยู่กับที่ตั้งของพื้นที่ เช่น ที่ตั้งอยู่ใกล้หรือไกลถนน ใกล้กับแหล่งน้ำ และราคายังขึ้นกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าและผู้ให้เช่า เช่น เป็นญาติ พี่น้อง ผู้เช่าเคยเป็นเจ้าของที่ดินมาก่อน ราคาเช่าโดยเฉลี่ย 1,150 บาท/ไร่/รุ่น ถ้ามีที่ดินเป็นของตนเองเกษตรกรไม่คิดค่าใช้จ่ายส่วนนี้

ค่าใช้จ่ายโดยรวมเกี่ยวกับการปลูกหญ้าสนามตามตารางที่ 11 พบว่า สัดส่วนของค่าแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยเฉลี่ย 5,800 บาท/ไร่ ค่าวัสดุสิ้นเปลืองโดยเฉลี่ย 7,677.5 บาท/ไร่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 39.65 และ 52.49 ตามลำดับ ส่วนค่าเช่าที่ดินโดยเฉลี่ย 1,150 บาท/ไร่ คิดเป็นร้อยละ 7.86

3. ปัญหาที่พบทั่วไปในการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร

การสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทั่วไปที่พบในการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกรอื่น ประกอบด้วยปัญหาภัยธรรมชาติ ได้แก่ ปัญหาน้ำท่วม ความแห้งแล้ง การระบาดของโรคและแมลง และปัญหาพายุฝน ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งน้ำ ได้แก่ ขาดแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ขาดน้ำชลประทาน และขาดน้ำฝน ปัญหาด้านการเตรียมดินปลูก ได้แก่ ขาดเครื่องมือในการเตรียมดิน ขาดความรู้ในการเตรียมดิน ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ค่าจ้างในการเตรียมดิน ปัญหาเกี่ยวกับพันธุ์หญ้าสนาม ได้แก่ ราคาเมล็ดพันธุ์ คุณภาพเมล็ดพันธุ์ แหล่งจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมี ได้แก่ ราคาปุ๋ยเคมี และคุณภาพของปุ๋ย ปัญหาเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ได้แก่ ราคาสารเคมี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรกรขาดความรู้และเครื่องมือในการใช้สารเคมี ปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน ได้แก่ การขาดแคลนแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน และแรงงานไม่มีประสบการณ์ ปัญหาด้านการตลาด ได้แก่ สถานที่จำหน่าย ขาดพาหนะในการขนส่ง ความรู้เกี่ยวกับราคา การกำหนดราคา ปัญหาด้านเงินลงทุน และปัญหาเกี่ยวกับแหล่งความรู้ทางวิชาการ รายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทั่วไปที่พบในการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร

ปัญหา	ระดับของปัญหา				รวม	วิธีการแก้ไข
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี		
1. ปัญหาภัยธรรมชาติ						
-ปัญหาสภาพน้ำท่วมพื้นที่ปลูก	11 (25.58)	7 (16.28)	8 (18.61)	17 (39.53)	43 (100)	วิดน้ำออกและ ทำคันดินให้สูง
-ปัญหาความแห้งแล้ง	7 (16.28)	6 (13.95)	16 (37.21)	14 (32.56)	43 (100)	
-ปัญหาการระบาดของโรค/แมลง	0 (0)	11 (25.58)	13 (30.23)	19 (44.19)	43 (100)	
-ปัญหาพายุฝน	0 (0)	0 (0)	10 (23.26)	33 (76.74)	43 (100)	
-อื่นๆ ระบุ.....	-	-	-	-	-	
2. ปัญหาเรื่องแหล่งน้ำ						
-ขาดแหล่งน้ำธรรมชาติ	0 (0)	6 (13.95)	5 (11.63)	32 (74.42)	43 (100)	วิดน้ำใส่บ่อเก็บไว้
-ขาดน้ำชลประทาน	4 (9.30)	7 (16.28)	3 (6.98)	29 (67.44)	43 (100)	
-ขาดน้ำฝน	0 (0)	9 (20.93)	6 (13.95)	28 (65.12)	43 (100)	
-อื่นๆ ระบุ.....	-	-	-	-	-	
3. ปัญหาการเตรียมดินปลูก						
-ขาดเครื่องมือในการเตรียมดิน	0 (0)	0 (0)	5 (11.63)	38 (88.37)	43 (100)	
-ขาดความรู้ในการเตรียมดิน	0 (0)	0 (0)	1 (2.33)	42 (97.67)	43 (100)	
-ดินขาดความอุดมสมบูรณ์	16 (37.21)	12 (27.90)	7 (16.28)	8 (18.61)	43 (100)	ใส่ปุ๋ย บำรุงดิน
-ค่าจ้างแรงงาน ในการเตรียมดินสูง	24 (55.81)	10 (23.26)	6 (13.95)	3 (6.98)	43 (100)	ทำเองโดยช่วยกันทำ
-อื่นๆ -ดินเลนหายาก และการขนย้ายมีระยะทางไกล	21 (48.84)	5 (11.63)	4 (9.30)	13 (30.23)	43 (100)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัญหา	ระดับของปัญหา				รวม	วิธีการแก้ไข
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี		
4. ปัญหาเกี่ยวกับพันธุ์หญ้า						
สนาม						
-เมล็ดพันธุ์มีราคาแพง/หาซื้อ ได้ยาก	17 (39.53)	6 (13.95)	0 (0)	20 (46.52)	43 (100)	ไม่ใช่เมล็ดพันธุ์ใหม่แต่ ใช้หญ้าเดิมเป็นพันธุ์ต่อ
-เมล็ดพันธุ์คุณภาพต่ำ	0 (0)	7 (16.28)	2 (4.65)	34 (79.07)	43 (100)	
-แหล่งจำหน่ายพันธุ์หญ้ามีน้อย	0 (0)	8 (18.60)	2 (4.65)	33 (76.75)	43 (100)	
-อื่นๆ -ไม่ใช่เมล็ดพันธุ์ แต่ใช้ ปักชำ	0 (0)	0 (0)	0 (0)	43 (100)	43 (100)	
5. ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมี						
-ปุ๋ยเคมีมีราคาแพง	43 (100)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	43 (100)	ใช้ปุ๋ยให้น้อยลง
-ปุ๋ยเคมีไม่ได้มาตรฐาน/ คุณภาพต่ำ	9 (20.93)	13 (30.23)	11 (25.58)	10 (23.23)	43 (100)	
-อื่นๆ ให้นำหน่วยงานช่วยหาปุ๋ย ราคาถูกให้บ้าง	22 (51.16)	0 (0)	0 (0)	21 (48.84)	43 (100)	
6. ปัญหาสารเคมีกำจัดโรค/ แมลง						
-สารเคมีราคาแพง/หาซื้อได้ ยาก	30 (69.77)	8 (18.61)	4 (9.30)	1 (2.33)	43 (100)	ใช้สารเคมีให้น้อยลง
-ผลกระทบของสารเคมีต่อ สิ่งแวดล้อม	0 (0)	3 (6.98)	7 (16.28)	33 (76.74)	43 (100)	
-เกษตรกรขาดความรู้ในการใช้ สารเคมี	0 (0)	2 (4.65)	4 (9.30)	37 (86.05)	43 (100)	
-ขาดเครื่องมือในการใช้ สารเคมี	3 (6.98)	5 (11.62)	1 (2.33)	34 (79.07)	43 (100)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัญหา	ระดับของปัญหา				รวม	วิธีการแก้ไข
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี		
7. ปัญหาแรงงาน						
-ขาดแคลนแรงงานใน ครัวเรือน	3 (6.98)	12 (27.90)	7 (16.28)	21 (48.84)	43 (100)	
-ขาดแคลนแรงงานในการ จ้าง	0 (0)	3 (6.98)	7 (16.28)	33 (76.74)	43 (100)	ทำเองโดยช่วยกันทำ
-ค่าจ้างแรงงานสูง/ไม่คุ้มทุน	29 (67.44)	9 (20.93)	5 (11.62)	0 (0)	43 (100)	ทำเองโดยช่วยกันทำ
-แรงงานไม่มีประสิทธิภาพ	0 (0)	6 (13.95)	1 (2.33)	36 (83.72)	43 (100)	
-อื่นๆ ไม่มีเงินจ้าง	11 (73.33)	4 (26.67)	0 (0)	0 (0)	15 (100)	
8. ปัญหาด้านการตลาด						
-สถานที่จำหน่ายไม่เพียงพอ	0 (0)	9 (20.93)	2 (4.65)	32 (74.42)	43 (100)	
-ยานพาหนะในการขนส่งไม่ เพียงพอ	0 (0)	2 (4.65)	3 (6.98)	38 (88.37)	43 (100)	
-ไม่มีความรู้เกี่ยวกับราคา หญ้า	5 (11.63)	13 (30.23)	3 (6.98)	22 (51.16)	43 (100)	
-ถูกกดราคาจากพ่อค้าคน กลาง	28 (65.11)	14 (32.56)	1 (2.33)	0 (0)	43 (100)	จำเป็นต้องยอมให้กด ราคา
-อื่นๆ -สั่งซื้อแล้วไม่มาเอา	24 (100.)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	24 (100)	
- ได้รับเงินไม่ครบตาม จำนวน	10 (100)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	10 (100)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัญหา	ระดับของปัญหา				รวม	วิธีการแก้ไข
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี		
9. ปัญหาด้านเงินลงทุน						
-มีเงินลงทุนน้อยต้องกู้ยืม	3 (6.98)	11 (25.58)	3 (6.98)	26 (60.46)	43 (100)	
-อื่นๆ กู้ ชกส.	2 (28.57)	4 (57.14)	1 (14.29)	0 (0)	7 (100)	
10. ปัญหาแหล่งความรู้						
ทางวิชาการ						
-ขาดหน่วยงานที่ให้ข้อมูลโดยตรง	34 (79.07)	3 (6.98)	2 (4.65)	4 (9.30)	43 (100)	ถามกันเองในหมู่ผู้ปลูกหญ้าด้วยกัน
-ขาดเจ้าหน้าที่ส่งเสริมจากหน่วยงาน	21 (48.84)	11 (25.58)	8 (18.60)	3 (6.98)	43 (100)	ปรึกษาศูนย์ผู้ใหญ่
-ขาดการประชาสัมพันธ์สู่ประชาชน	28 (65.11)	7 (16.28)	3 (6.98)	5 (11.63)	43 (100)	
-อื่นๆ	-	-	-	-	-	

จากตารางที่ 12 ปัญหาที่พบในการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร ปัญหาภัยธรรมชาติ ได้แก่ เกษตรกรไม่มีปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ปลูก 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.53 มีปัญหาในระดับมาก 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.358 นอกนั้นมีระดับน้อยและระดับปานกลาง จำนวน 8 และ 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.61 และ 16.28 ตามลำดับ ปัญหาที่เกิดขึ้นเกษตรกรแก้ไขโดยการวิดน้ำออกและทำคันดินให้สูงขึ้น

ปัญหาความแห้งแล้งมีระดับน้อยและไม่มี จำนวน 16 และ 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.21 และ 32.56 ส่วนมีปัญหามากและปานกลางจำนวน 7 และ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.28 และ 13.95 ตามลำดับ ปัญหาเรื่องแหล่งน้ำโดยเฉพาะการขาดแหล่งน้ำธรรมชาติ ขาดน้ำชลประทานและขาดน้ำฝน เกษตรกรไม่มีปัญหาดังกล่าวจำนวน 32 29 และ 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.42 67.44 และ 65.12 ตามลำดับ กรณีที่ขาดน้ำแก้ปัญหโดยวิดน้ำใส่บ่อเก็บไว้ยามขาดแคลน

ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมดินปลูก โดยเฉพาะขาดเครื่องมือในการเตรียมดิน ขาดความรู้ในการเตรียมดิน เกษตรกรไม่พบปัญหานี้ โดยมีจำนวน 38 และ 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ 97.67 ตามลำดับ ส่วนปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ค่าจ้างในการเตรียมดินสูง และดินที่ใช้ปลูกซึ่งเป็นดินเลนหายากและต้องมีการขนย้ายในระยะทางไกล ระดับของปัญหาในภาพรวมแล้วเกษตรกรพบมาก โดยมีจำนวน 16 24 และ 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.21 55.81 และ 48.84 ตามลำดับ ซึ่งปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์เกษตรกรแก้ไขโดยการใส่ปุ๋ยบำรุงดิน ส่วนปัญหา ค่าจ้างแรงงานสูง เกษตรกรแก้ไขโดยทำกันเอง

ปัญหาเกี่ยวกับพันธุ์หญ้าสนาม ได้แก่ ปัญหาเมล็ดพันธุ์มีราคาแพงและหาซื้อได้ยาก เกษตรกรไม่มีปัญหา และมีปัญหาในระดับมากจำนวน 20 และ 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.52 และ 39.53 ตามลำดับ การแก้ปัญหาทำได้ไม่ใช่เมล็ดพันธุ์ปลูกแต่ปลูกโดยใช้พันธุ์หญ้าเดิมมาปักชำ ปัญหาเมล็ดพันธุ์มีคุณภาพต่ำ แหล่งจำหน่ายเมล็ดพันธุ์มีน้อย โดยภาพรวมแล้วเกษตรกรไม่พบปัญหานี้มีจำนวน 34 และ 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.07 และ 76.75 ตามลำดับ เกษตรกรแก้ปัญหาเกี่ยวกับพันธุ์โดยใช้หญ้าเดิมมาปักชำจำนวน 43 ราย คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีโดยเฉพาะปุ๋ยมีราคาแพงมีจำนวน 43 ราย คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ เกษตรกรแก้ปัญหาโดยใช้ปุ๋ยให้น้อยลง ส่วนปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยไม่ได้มาตรฐาน คุณภาพต่ำพบในระดับปานกลางและระดับน้อย จำนวน 13 และ 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.23 และ 25.58 ตามลำดับ ส่วนปัญหาอื่นๆ คือ การที่มีหน่วยงานหาปุ๋ยราคาถูกมีในระดับมาก และไม่มี จำนวน 22 และ 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.13 และ 48.84 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดโรคและแมลง ได้แก่ สารเคมีราคาแพงและหาซื้อได้ยาก มีปัญหาในระดับมาก จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.77 ส่วนผลกระทบของสารเคมีต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรกรขาดความรู้ในการใช้สารเคมี และขาดเครื่องมือในการใช้สารเคมี ในภาพรวมแล้วเกษตรกรไม่พบ จำนวน 33 37 และ 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.74 86.05 และ 79.07 ตามลำดับ ปัญหาแรงงาน ได้แก่ การขาดแคลนแรงงานในครัวเรือน ขาดแคลนแรงงานในการจ้าง และแรงงานไม่มีประสิทธิภาพ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่พบ จำนวน 21 33 และ 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.84 76.74 และ 83.72 ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีการจ้างแรงงานเพราะช่วยกันโดยใช้แรงงานในครอบครัว

ปัญหาด้านการตลาด โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับสถานที่จำหน่ายไม่เพียงพอ ยานพาหนะในการขนส่งไม่เพียงพอ และไม่มีความรู้เกี่ยวกับราคาหญ้าสนาม เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่พบปัญหานี้ จำนวน 32 38 และ 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.42 88.37 และ 51.16 ตามลำดับ ส่วนปัญหาถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง เกษตรกรพบในระดับมาก จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.11 แต่จำเป็นต้องยอมให้กดราคา ปัญหาอื่นๆ ที่พบ ได้แก่ สั่งซื้อแล้วไม่มาเอา และได้รับเงินไม่ครบตามจำนวน มี 24 และ 10 ราย คิดเป็นปัญหาละ 100 เปอร์เซ็นต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาด้านเงินลงทุน โดยเฉพาะมีเงินลงทุนน้อยต้องกู้ ส่วนใหญ่แล้วเกษตรกรไม่พบปัญหานี้จำนวนมี 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.46 ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการกู้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีเกษตรกรตอบคำถามจำนวน 7 ราย และมีปัญหาในระดับปานกลางและระดับมาก จำนวน 4 และ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.14 และ 28.57 ตามลำดับ สุดท้ายปัญหาเกี่ยวกับแหล่งความรู้ทางวิชาการ ได้แก่ เกษตรกรขาดหน่วยงานที่ให้ข้อมูลโดยตรง ขาดเจ้าหน้าที่ส่งเสริมจากหน่วยงาน และขาดการประชาสัมพันธ์สู่ประชาชน เกษตรกรพบปัญหาดังกล่าวในระดับมาก จำนวน 34 21 และ 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.07 48.84 และ 65.11 ตามลำดับ ซึ่งเกษตรกรแก้ไขปัญหานั้นนี้โดยตามข้อมูลตนเองในกลุ่มผู้ปลูกหญ้า และปรีกษาผู้ใหญ่

4. ผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรีต่อธุรกิจหญ้าสนาม

ข้อมูลในส่วนนี้ประกอบด้วยผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรีด้านที่อยู่อาศัย ด้านการคมนาคม ด้านการพัฒนาพื้นที่เพื่อศูนย์ธุรกิจ และการพัฒนาพื้นที่โดยรอบสนามบึงสุวรรณภูมิต่อธุรกิจหญ้าสนาม รายละเอียดของข้อมูลแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลกระทบต่อการพัฒนาพื้นที่เขตมีนบุรีต่อธุรกิจหญ้าสนาม

ผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่ ด้านต่างๆ ต่อธุรกิจหญ้าสนาม	ระดับของผลกระทบ				รวม	วิธีการแก้ไข
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี		
1. การพัฒนาพื้นที่เพื่อที่อยู่อาศัย						
-เกิดน้ำท่วมพื้นที่ปลูกหญ้าบ่อย	10 (23.26)	15 (34.88)	4 (9.30)	14 (32.56)	43 (100)	ทำการวิดน้ำออก
-เกิดน้ำท่วมเป็นระยะเวลานาน	8 (18.60)	11 (25.58)	8 (18.60)	16 (37.22)	43 (100)	ปล่อยให้ท่วมเมื่อ น้ำลดก็ทำใหม่
-ค่าเช่าพื้นที่ในการปลูกหญ้าสูงขึ้น	21 (48.83)	3 (6.98)	9 (20.93)	10 (23.26)	43 (100)	เลิกทำเพราะสู้ราคา ไม่ไหว
-แรงงานในการปลูกหญ้าลดน้อยลง	20 (46.51)	13 (30.23)	4 (9.30)	6 (13.96)	43 (100)	
-พื้นที่ปลูกหญ้าลดลง	28 (65.11)	13 (30.23)	2 (4.65)	0 (0)	43 (100)	
-หญ้าสนามมีราคาสูงขึ้น	3 (6.98)	24 (55.81)	16 (37.21)	0 (0)	43 (100)	ผู้ขายไปตั้งราคา เอง
-ตลาดมีความต้องการหญ้าสนาม มากขึ้น	5 (11.63)	30 (69.77)	8 (18.60)	0 (0)	43 (100)	
-อื่นๆ ระบุ.....	-	-	-	-		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นาไปใช้ประโยชน์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมายและไม่คุ้มครองลิขสิทธิ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่ ด้านต่างๆ ต่อธุรกิจผู้สาขานาม	ระดับของผลกระทบ				รวม	วิธีการแก้ไข
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี		
2. การพัฒนาพื้นที่เพื่อการ						
 คมนาคน						
-พื้นที่ปลูกหญ้าสนามถูกเวรคืน	12 (27.91)	14 (32.56)	2 (4.65)	15 (37.88))
-พื้นที่ปลูกหญ้าสนามถูกแบ่งส่วน	29 (67.44)	10 (23.26)	4 (9.30)	0 (0))
-น้ำท่วมมากขึ้นและท่วมเป็น เวลานาน	7 (16.28)	14 (32.56)	8 (18.6)	14 (32.56)		0)
-อื่นๆ ระบุ.....	-	-	-	-		-
3. การพัฒนาพื้นที่เพื่อศูนย์						
 ธุรกิจ						
-แรงงานในครอบครัวลดลง	7 (16.28)	12 (27.91)	3 (6.98)	21 (48.83)	43 (100))
-ค่าครองชีพสูงขึ้นทำให้ค่าจ้างแพง ขึ้น	29 (67.44)	9 (20.93)	5 (11.6)	0 (0)	43 (100)	3)
-เกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามลดลง	32 (74.42)	11 (25.58)	0 (0)	0 (0)	43 (100))
-ความภูมิใจในอาชีพลดลง	8 (18.60)	28 (65.12)	4 (9.30)	3 (6.98)	43 (100))
-อื่นๆ ระบุ.....	-	-	-	-		-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่ ด้านต่างๆ ต่อธุรกิจห้วยสนาม	ระดับของผลกระทบ				รวม	วิธีการแก้ไข
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี		
4 การพัฒนาพื้นที่โดยรอบ						
สนามบึงสุวรรณภูมิ						
-ความต้องการใช้ห้วยสนามทั่วไป เพิ่มขึ้น	5 (11.63)	34 (79.06)	1 (2.33)	3 (6.98)	43 (100)	
-แรงงานในการทำธุรกิจห้วยสนาม ลดลง	2 (4.65)	29 (67.45)	4 (9.30)	8 (18.60)	43 (100)	
-แรงงานน้อยลง/ค่าจ้างแรงงาน เพิ่มขึ้น	8 (18.60)	17 (39.54)	4 (9.30)	14 (32.56)	43 (100)	
-ปัจจัยการเพาะปลูกราคาสูงขึ้น	41 (95.35)	2 (4.65)	0 (0)	0 (0)	43 (100)	
-อื่นๆ	-	-	-	-	(100)	

ผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่ในด้านต่างๆ ของเขตมินบุรีต่อธุรกิจห้วยสนาม ตามตารางที่ 13 พบว่า

การพัฒนาพื้นที่เพื่อที่อยู่อาศัยในแต่ละด้าน คือ การพัฒนาพื้นที่ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ปลูกบ่อ เกษตรกรพบในระดับปานกลาง จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.88 ซึ่งแก้ไขโดยการวิดน้ำออก น้ำท่วมเป็นระยะเวลานานส่วนใหญ่แล้วไม่มี จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.22 ส่วนผลกระทบในระดับปานกลาง ระดับมาก และระดับน้อย มีจำนวน 11 8 และ 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.58 18.60 และ 18.60 ตามลำดับ ผลกระทบในด้านทำให้ค่าเช่าพื้นที่ในการปลูกห้วยสูงชัน ทำให้แรงงานในการปลูกห้วยมีจำนวนลดลง และพื้นที่ปลูกห้วยลดลง ส่วนใหญ่มีในระดับมาก จำนวน 21 20 และ 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.83 46.51 และ 65.11 ตามลำดับ ส่วนผลกระทบที่ทำให้ห้วยสนามมีราคาสูงขึ้น และตลาดมีความต้องการห้วยสนามมากขึ้น ในภาพรวมแล้วมีในระดับปานกลาง จำนวน 24 และ 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.81 และ 69.77 ตามลำดับ ในกรณีที่ให้น้ำท่วมยังเป็นเวลานาน ซึ่งพบในเกษตรกรบางราย แก้ไขปัญหาโดยปล่อยให้ท่วมเมื่อน้ำลดแล้วจึงทำใหม่ กรณีที่ค่าเช่าพื้นที่มีราคาสูงขึ้นเกษตรกรที่เช่าที่ก็เลิกทำเพราะสู้ราคาไม่ไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาพื้นที่เพื่อการคมนาคม มีผลทำให้พื้นที่ปลูกหญ้าสนามถูกเวนคืน เกษตรกรไม่พบปัญหาหนี้ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.88 และพบในระดับปานกลาง จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.56 ส่วนผลกระทบที่ทำให้พื้นที่ปลูกหญ้าสนามถูกแบ่งส่วนมีในระดับมาก จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.44 ผลกระทบการพัฒนาพื้นที่เส้นทางคมนาคมทำให้เกิดน้ำท่วมเป็นเวลานานพบในระดับปานกลาง และไม่พบ จำนวน 14 และ 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.56 และ 3.256 ตามลำดับ ส่วนพบในระดับน้อยและระดับปานกลางจำนวน 8 และ 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.60 และ 16.28 ตามลำดับ

การพัฒนาพื้นที่เพื่อศูนย์ธุรกิจมีผลทำให้แรงงานในครอบครัวลดลง เกษตรกรไม่พบผลกระทบนี้จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.83 และพบในระดับปานกลางจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.91 ผลกระทบที่ทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นและค่าจ้างแพงขึ้น เกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามมีจำนวนลดลง เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบนี้ในระดับมาก จำนวน 29 และ 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.44 และ 74.42 ตามลำดับ ส่วนผลกระทบที่ทำให้ความภูมิใจในอาชีพลดลงมีในระดับปานกลางจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.12

การพัฒนาพื้นที่โดยรอบสนามบินสุวรรณภูมิมีผลที่ทำให้ความต้องการใช้หญ้าสนามเพิ่มขึ้น แรงงานในการทำธุรกิจหญ้าสนามลดลง และค่าจ้างแรงงานเพิ่ม มีในระดับปานกลางส่วนใหญ่แล้วมีผลกระทบในระดับปานกลาง จำนวน 34 29 และ 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.07 67.45 และ 39.54 ตามลำดับ ส่วนผลกระทบที่ทำให้ปัจจัยการเพาะปลูกมีราคาสูงขึ้นมีในระดับมากจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.35

5. ความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือในการทำธุรกิจหญ้าสนาม

ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามที่ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือ ประกอบด้วยความต้องการด้านแหล่งเงินทุนสำหรับทำธุรกิจหญ้าสนาม ด้านแหล่งความรู้ทางวิชาการ แหล่งจำหน่ายหญ้าสนาม ความต้องการด้านปัจจัยการผลิต ตามข้อมูลในตารางที่ 14 พบว่า

ความต้องการเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนสำหรับธุรกิจหญ้าสนาม ประกอบด้วยต้องการให้รัฐบาลจัดเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ ต้องการให้สมาคมที่เกี่ยวข้องให้บริการเงินทุน และการจัดโครงการผู้ดอกเบี้ยต่ำให้กับเกษตรกร ส่วนใหญ่แล้วพบว่าเกษตรกรยังไม่มีความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้ความช่วยเหลือ มีจำนวน 21 21 และ 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.83 48.83 และ 46.51 มีเกษตรกรที่ต้องการรับความช่วยเหลือในระดับมาก จำนวน 17 17 และ 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.54 39.54 และ 41.86 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 ความต้องการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือในการทำธุรกิจผู้สำนาม

ลักษณะของความต้อการ	ระดับของความต้อการ				รวม	รูปแบบการช่วยเหลือ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี		
1. แหล่งเงินทุนสำหรับทำธุรกิจ						
-ต้องการให้หน่วยงานรัฐจัดเงินกู้						
ดอกเบี้ยต่ำสำหรับทำธุรกิจผู้สำนาม	17 (39.54)	5 (11.63)	0 (0)	21 (48.83)	43 (100)	
-ต้องการให้สมาคมที่เกี่ยวข้อง						
ให้บริการเงินทุน	17 (39.54)	3 (6.98)	2 (4.65)	21 (48.83)	43 (100)	
-จัดโครงการเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้กับ						
เกษตรกรผู้ปลูกผู้สำนาม	18 (41.86)	3 (6.98)	2 (4.65)	20 (46.51)	43 (100)	
-อื่นๆ	0	0	0	0		
2. แหล่งความรู้ทางวิชาการ/ตลาด						
-ต้องการให้หน่วยงานของรัฐที่						
เกี่ยวข้องให้ความรู้ด้านวิชาการ	4 (9.30)	13 (30.23)	1 (2.33)	25 (58.14)	43 (100)	
-ต้องการให้สถานศึกษาบริเวณใกล้เคียงที่มีการจัดการเรียนการสอนใน						
รายวิชาที่เกี่ยวข้องเข้าไปให้ความรู้	1 (2.33)	21 (48.83)	2 (4.65)	19 (44.19)	43 (100)	
-ต้องการให้สมาคมธุรกิจที่เกี่ยวข้อง						
จัดอบรมให้ความรู้ที่ถูกต้อง	9 (20.93)	12 (27.91)	2 (4.65)	20 (46.51)	43 (100)	
-อื่นๆ	-	-	-	-		
3. แหล่งจำหน่ายผู้สำนาม						
-ต้องการให้จัดศูนย์กลางจำหน่าย						
	25 (58.14)	6 (13.95)	0 (0)	12 (27.91)	43 (100)	โดยผู้ปลูกกำหนดราคา ได้
-อื่นๆ.....	-	-	-	-		
4. การส่งเสริมด้านปัจจัยการผลิต						
-ต้องการให้หน่วยงานรัฐส่งเสริม						
ปัจจัยการผลิตราคาถูก	41 (95.35)	2 (4.65)	0 (0)	0 (0)	43 (100)	อยากให้ช่วยเหลืออย่าง เร่งด่วน
-อื่นๆ หากพื้นที่เช่าเพื่อปลูกผู้สำนาม						
ราคาถูกแก่ผู้ปลูกผู้สำนาม	6 (100)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	43 (100)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการเกี่ยวกับแหล่งความรู้ทางวิชาการและด้านการตลาด ประกอบด้วยต้องการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความรู้ด้านวิชาการ เกษตรกรไม่มีความต้องการ จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.14 และมีความต้องการในระดับปานกลาง 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.23 ต้องการให้สถานศึกษาบริเวณใกล้เคียงที่จัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง มีในระดับปานกลาง จำนวน 21 ราย และไม่มีความต้องการจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.83 และ 44.19 ตามลำดับ และเกษตรกรยังไม่มีความต้องการให้สมาคมธุรกิจที่เกี่ยวข้องเข้าไปจัดอบรมให้ความรู้ที่ถูกต้อง จำนวน 20 ราย และมีความต้องการในระดับปานกลาง จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.50 และ 27.91 ตามลำดับ

ความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือโดยจัดศูนย์กลางจำหน่ายมีในระดับมาก จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.14 และไม่มีความต้องการ 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.91 สุดท้ายความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือด้านปัจจัยการผลิต โดยเฉพาะต้องการให้หน่วยงานของรัฐส่งเสริมปัจจัยการผลิตราคาถูกมีในระดับมาก จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.35 และมีเกษตรกรบางรายต้องการให้หาพื้นที่เช่าปลูกหญ้าสนามราคาถูก จำนวน 6 ราย

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัยและวิจารณ์

ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนาม

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามจำนวน 43 ราย พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามเป็นเพศชายร้อยละ 55.81 และเพศหญิงเพียงร้อยละ 44.19 อายุของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามอยู่ระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 32.56 อายุระหว่าง 46-55 ปี ร้อยละ 27.91 อายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 18.60 อายุระหว่าง 56-65 ปี ร้อยละ 9.30 ส่วนอายุต่ำกว่า 25 ปี อายุระหว่าง 66-75 ปี และอายุระหว่าง 76-85 ปี ร้อยละ 4.65 4.65 และ 2.33 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่แล้วอยู่ในวัยทำงานคือมีอายุตั้งแต่ 36-55 ปี ส่วนช่วงอายุอื่นมีบ้างแต่จำนวนน้อย ผลการศึกษาให้ผลเช่นเดียวกับ อร์นัตดา บุลยเสิศ (2535) ที่ได้ศึกษาการผลิตและการตลาดหญ้าสำหรับคอกแต่งสถานที่ในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 70.77 เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 86.05 ด้านการนับถือศาสนาส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 95.35 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 69.77 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 18.60 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 6.97 และจบการศึกษาระดับ ปวช. และปริญญาตรี ร้อยละ 2.33 และ 2.33 ตามลำดับ แหล่งรายได้หลักของครอบครัว ส่วนใหญ่ได้จากการปลูกหญ้าสนามขายเป็นหลัก ร้อยละ 74.42 นอกจากนั้นได้จากการค้าขายร้อยละ 11.63 ได้จากการรับจ้างทั่วไปร้อยละ 6.98 ได้จากการทำงานประจำ (พนักงาน/ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ) ร้อยละ 4.65 และได้จากการทำสวนผัก-ผลไม้ 1 ราย ร้อยละ 2.32 โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่าเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลามเพราะในพื้นที่เขตมีนบุรีนั้นประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ประกอบกับมีมัสยิดหลายแห่ง ระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มีบ้างที่มีการศึกษาสูงขึ้น ดังนั้นผู้ประกอบการอาชีพนี้จึงทำด้วยใจรักและเป็นอาชีพที่สืบทอดต่อกันมา สอดคล้องกับการศึกษาของ อร์นัตดา บุลยเสิศ (2535) ที่พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้น ประถมปีที่ 4 ร้อยละ 67.25 ส่วนการศึกษาด้านอาชีพ พบว่า เกษตรกรเกือบทั้งหมดปลูกหญ้าสนามเป็นอาชีพหลักร้อยละ 93.86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร

ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร

ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร พบว่า ระยะเวลาในการประกอบอาชีพธุรกิจหญ้าสนามอยู่ระหว่าง 5-10 ปี 15-20 ปี และ 10-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.58 23.26 และ 20.93 ส่วนระหว่าง 20-25 ปี 25-30 ปี และ มากกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.30 9.30 และ 9.30 ตามลำดับ มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจต่ำกว่า 5 ปี เพียง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.33 ซึ่งผลการศึกษาของ อرنัดดา บุลยเลิศ (2535) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ 1-3 ปี และ 10 - 12 ปี ร้อยละ 30.26 และ 24.10 จะเห็นว่ามีความแตกต่างกันเป็นเพราะว่า ระยะเวลาในการศึกษาต่างกันประมาณ 16 ปี ประกอบการพื้นที่เขตมีบุรีก่อนหน้านี้แบ่งเขตการปกครองเป็น 7 แขวง แต่ปัจจุบันเหลือเพียง 2 แขวง ทำให้ข้อมูลที่ได้ต่างกัน

ประเภทของแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการทำธุรกิจ พบว่ามีเงินทุนเป็นของตนเองร้อยละ 72.09 ส่วนมีทั้งมีเงินทุนเป็นของตนเองและกู้ยืมบ้างส่วนร้อยละ 18.60 ไม่มีเงินทุนเป็นของตนเอง และกู้จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรร้อยละ 4.65 และกู้จากญาติพี่น้อง จากธนาคารกรุงเทพ ร้อยละ 2.33 และ 2.33 ตามลำดับ จะเป็นได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีเงินทุนเป็นของตนเอง มีการใช้บริการสินเชื่อเพื่อการเกษตรน้อย ซึ่งต่างจากผลการศึกษาของอรนัดดา บุลยเลิศ (2535) ในเรื่องข้อมูลของเกษตรกรจำแนกตามการเป็นหนี้ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นหนี้สหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการเกษตร ญาติพี่น้องและเพื่อนบ้าน โดยมีร้อยละของการเป็นหนี้ 65.14

จำนวนพื้นที่ปลูกหญ้าสนามของเกษตรกร พบว่า มีพื้นที่ปลูกระหว่าง 1-3 ไร่ ร้อยละ 46.51 มีพื้นที่ปลูกระหว่าง 3-5 ไร่ ร้อยละ 20.93 มีพื้นที่ปลูกต่ำกว่า 1 ไร่ ร้อยละ 13.95 มีพื้นที่ปลูกระหว่าง 5-7 ไร่ และ 7-9 ไร่ ร้อยละ 6.98 และ 6.98 สุดท้ายมีพื้นที่ปลูกมากกว่า 9 ไร่ ร้อยละ 4.65 ผลการศึกษาสอดคล้องกับ อرنัดดา บุลยเลิศ (2535) ซึ่งพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกต่ำกว่า 4 ไร่ ร้อยละ 77.95

ชนิดของพันธุ์หญ้าที่ใช้ปลูกผลการสำรวจพบว่าเกษตรกรปลูกหญ้านวลน้อย หญ้ามาเลเซีย และหญ้าญี่ปุ่น ร้อยละ 48.00 26.67 และ 17.33 ตามลำดับ ส่วนหญ้าพันธุ์อื่นๆ มีปลูกบ้างเล็กน้อยได้แก่ หญ้าเบอร์มิวด้า หรือหญ้าทิฟกรีน หญ้านวลน้อยนิยมปลูกมากเพราะปลูกได้ง่าย แต่มีข้อเสียคือตายเร็ว ส่วนหญ้าเบอร์มิวด้า มีการปลูกน้อยเพราะตลาดไม่ต้องการ อีกทั้งดูแลยากกว่าหญ้าพันธุ์อื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจำหน่ายหญ้าสนาม ในรูปแบบการจำหน่ายพบว่า มีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อที่ไร่สูงถึง ร้อยละ 64.81 นอกจากนั้นยังมีรูปแบบอื่น ได้แก่ เกษตรกรขายเองและรับจ้างปูลงหญ้าไป ขายเองซึ่ง มีทั้งขายส่งและขายปลีก ขายส่งให้เฉพาะร้านรับปูลงหญ้า-จัดสวน และนำไปขายเองที่ตลาด ซึ่งแหล่ง ตลาดได้แก่ ตลาดเทศบาล ตลาดมีนบุรี และตลาดจตุจักร 2 (มีนบุรี) สอดคล้องกับการศึกษาถึง แหล่งจำหน่ายหญ้าสนามของ อรณัดดา บุลยเลิศ (2535) ที่พบว่าแหล่งจำหน่ายเกิดขึ้นในไร่หญ้า ขายที่ตลาด ขายในไร่หญ้าและตลาด ร้อยละ 87.69 7.69 และ 4.62 ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามต่อไปอนาคต พบว่า เกษตรกรมีความคิดที่จะ ทำต่อไปร้อยละ 67.44 โดยมีเหตุผลประกอบว่า ต้องการให้อาชีพการปลูกหญ้าสนามอยู่เคียงคู่ แขนงแสนสแปต่อไป ตลอดจนเป็นการรักษาธรรมชาติที่เขียวขจี ไม่มีทางเลือกการประกอบอาชีพ มีความชำนาญในการปลูกหญ้าสนามเพราะเป็นอาชีพที่สืบทอดจากรอบครัว มีอายุมากแล้วถ้าไป ทำงานอื่นก็ไม่มีคนจ้าง ส่วนเกษตรกรที่มีความคิดเห็นว่าจะไม่ทำต่อไป ร้อยละ 25.58 โดยมีเหตุผล ว่า มีอายุมากแล้วลูกๆ ทำหน้าที่เลี้ยงดูได้ ไม่อยากให้ทำงานหนัก รุ่นลูกมีอาชีพอื่นที่มีรายได้ดีกว่า การปลูกหญ้าสนาม ปัจจัยการปลูกหญ้าสนามมีราคาแพงทำให้ต้นทุนสูง ถูกพ่อค้าคนกลางเอา เปรียบทั้งเรื่องราคาและการจ่ายเงิน ซึ่งบางครั้งจ่ายไม่ครบ นอกจากนั้นมีเกษตรกรร้อยละ 6.98 มี ความคิดเห็นไม่แน่นอน ซึ่งเกษตรกรกลุ่มนี้ไม่มีที่ดินในการปลูกหญ้าสนามเป็นของตนเอง โดยให้ เหตุผลว่า ไม่แน่ใจว่าเจ้าของที่ดินจะต่อสัญญาเช่าหรือไม่ และใจจริงอยากจะทำต่อเพราะทำมานาน แต่เกรงว่าเจ้าของที่ดินจะนำที่ดินไปขายเพราะมีผู้มาขอซื้อและให้ราคาดี และอาจจะขายที่ดิน เพราะมีผู้มาติดต่อซื้อให้ราคาดี

การถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน จะเห็นได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.16 มีที่ดินเป็นของ ตนเอง เกษตรกรปลูกโดยเช่าที่ดิน ร้อยละ 25.58 มีพื้นที่ปลูกเป็นของตนเองบางส่วนและเช่า บางส่วน ร้อยละ 20.93 และมีที่ดินที่ขายไปแล้วแต่เจ้าของที่รายใหม่ยินดีให้ปลูกหญ้าสนามต่อ ร้อย ละ 2.33 ผลการศึกษาต่างจากข้อมูลของ อรณัดดา บุลยเลิศ (2535) เกี่ยวกับการถือครองที่ดินของ เกษตรกร ซึ่งมีเกษตรกรเช่าที่ดินสำหรับปลูกหญ้าร้อยละ 66.67 ถือครองที่ดินเป็นของตนเองร้อยละ 36.92

ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามในลักษณะอื่น ๆ ได้แก่ ลักษณะการทำธุรกิจหญ้า สนามส่วนใหญ่เป็นการทำในครอบครัว ความรู้และประสบการณ์ส่วนใหญ่ได้มาจากพ่อแม่ และ ญาติพี่น้อง ซึ่งเป็นการบอกสืบต่อกันมา จำนวนสมาชิกในครัวเรือนอยู่ระหว่าง 3-7 คน เกษตรกร ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มเกษตรกร เพราะเคยมีการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าและ ได้เลิกไปแล้ว เพราะหัวหน้ากลุ่มได้เสียชีวิต และมีปัญหาเรื่องการจำหน่าย ประกอบกับการ

จำหน่ายมีผู้มารับซื้อถึงไรมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อرنัดดา บุลยเลิศ (2535) เกี่ยวกับแหล่งความรู้การผลิตและการตลาดหญ้าสนาม พบว่า ได้ความรู้จากบุคคล เช่น จากเพื่อนบ้าน จากญาติพี่น้อง และจากประสบการณ์ของตนเอง ร้อยละ 47.69 36.41 และ 15.90 จำนวนสมาชิกและแรงงานในครอบครัว 4-6 คน ร้อยละ 61.02 เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มสถาบันทางการเกษตร ร้อยละ 60.51

วิธีการปลูกหญ้าสนาม เป็นการปลูกโดยการทำชำ หรือฉีกหญ้าเดิมมาเป็นพันธุ์ปลูกต่อ ซึ่งหญ้าเดิม 1 ตารางเมตร นำมาปลูกได้ในพื้นที่ 4 ตารางเมตร การใส่ปุ๋ย มีการใส่ปุ๋ยโดยการหว่านด้วยปุ๋ยเม็ด ซึ่งการปลูกหญ้าสนามหนึ่งรุ่นใช้เวลา 40-45 วัน มีการหว่านปุ๋ย 2-3 ครั้ง ในรอบเวลา 1 ปีปลูกหญ้าสนามได้ 6-7 รุ่น การปลูกในลักษณะนี้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อพันธุ์หญ้าใหม่ ทำให้ต้นทุนการปลูกลดลง

การดูแลรักษาระหว่างการปลูก เกษตรกรมีการใช้สารเคมีกำจัดแมลงศัตรูพืชเมื่อมีแมลงมากัดกินใบ การให้น้ำเป็นการใช้น้ำจากแหล่งธรรมชาติโดยเฉพาะจากลำคลอง ได้แก่ คลองสอง คลองสาม คลองบึงขวาง โดยใช้เครื่องสูบน้ำผ่านสายยางรดน้ำ มีการตัดฝักบัวที่ปลายสายยาง และต่อกับสปริงเกอร์ จำนวนครั้งของการรดน้ำ พบว่าในช่วง 10 วันแรกของการปลูกจะรดน้ำทุกวัน วันละ 1 ครั้ง ถ้าอากาศร้อนมากรดน้ำวันละ 2 ครั้ง เวลาเช้าและเย็น หลังจากการปลูก 10 วันไปแล้วรดน้ำวันเว้นวัน

ระยะเวลาการจำหน่ายหญ้าสนาม ในแต่ละช่วงของปีมีการจำหน่ายหญ้าสนามแตกต่างกัน ช่วงที่ขายดี เดือนพฤษภาคม – พฤศจิกายน ช่วงเวลาที่ขายได้เรื่อยๆ คือช่วงเดือนธันวาคม มกราคม – กุมภาพันธ์ และระยะเวลาที่ขายได้ไม่ดี คือช่วงเดือนมีนาคม- เมษายน โดยราคาจำหน่ายหญ้าสนามมีความแตกต่างกันไปตามชนิดของพันธุ์หญ้า คือ หญ้านวนน้อยราคา 8-12 บาทต่อตารางเมตร หญ้ามาเลเชียราคา 9-14 บาทต่อตารางเมตร หญ้าญี่ปุ่นราคา 10-15 บาทต่อตารางเมตร และหญ้าเบอร์มิวด้าราคา 10-18 บาทต่อตารางเมตร ซึ่งเป็นพันธุ์หญ้าที่มีการดูแลรักษาจะมีราคาสูง ซึ่งระยะเวลาการจำหน่ายนั้นมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการหญ้าสนามซึ่งเป็นไปตามสภาวะเศรษฐกิจในรอบปี

รายได้จากการปลูกหญ้าสนามมีความแตกต่างกันตามชนิดพันธุ์หญ้าที่ปลูก คือ หญ้านวนน้อย ราคาเฉลี่ย 10 บาทต่อตารางเมตร รายได้ต่อไร่เท่ากับ 16,000 บาท หญ้ามาเลเชีย ราคาเฉลี่ย 11.5 บาทต่อตารางเมตร รายได้ต่อไร่เท่ากับ 18,400 บาท หญ้าญี่ปุ่น ราคาเฉลี่ย 12.5 บาทต่อตารางเมตร รายได้ต่อไร่เท่ากับ 20,000 บาท หญ้าเบอร์มิวด้า ราคาเฉลี่ย 14 บาทต่อตารางเมตร รายได้ต่อไร่เท่ากับ 22,400 บาท ซึ่งราคาการจำหน่ายหญ้าสนามโดยเฉพาะหญ้านวนน้อยที่

ของ อร์นัตดา บุลยเลิศ (2535) มีราคาต่ำสุด 5 บาท/ตารางเมตร สูงสุด 16 บาท/ตารางเมตร และราคาเฉลี่ย 9.75 บาท/ตารางเมตร

ค่าใช้จ่ายในการปลูกหญ้าสนามที่ไม่รวมค่าแรงของตนเอง และบุคคลในครอบครัว ประกอบด้วย ค่าเตรียมดินก่อนปลูก ค่ารดน้ำ การใส่ปุ๋ย การฉีดยาฆ่าแมลง การฉีดยาปราบศัตรูพืช การให้ฮอร์โมน นอกจากนี้ยังมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จะเกิดขึ้นเฉพาะผู้ปลูกบางราย คือ

- ค่าขนส่ง ค่าแรงเพิ่มจากการขนส่งจากแหล่งปลูกไปยังร้านค้าหรือตลาดโดยมีการขนส่งทางเรือและทางรถยนต์ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับระยะทาง ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของหญ้าและเจ้าของรถหรือเรือ โดยมีการช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนแรงงานกัน โดยไม่สามารถตีราคาเป็นตัวเงินได้ ในกิจกรรมบางช่วง เช่น ในการปลูก หรือการชะหญ้าเพื่อจำหน่ายผู้ซื้ออาจจะต้องทำให้เสร็จ หรือมีผู้สั่งซื้อจำนวนมากๆ จะต้องเร่งทำให้เสร็จ มีการทำงานเลยเวลา ก็จะมีการเลี้ยงอาหาร เครื่องดื่ม โดยเจ้าของไร่หญ้าจะทำอาหารเลี้ยงเช่นมือกลางวันและมือเย็น ซึ่งค่าใช้จ่ายส่วนนี้เกษตรกรไม่ได้คิดค่าใช้จ่าย

- ค่าเสื่อมราคา และค่าซ่อมบำรุง ไม่สามารถคำนวณได้เพราะใช้เครื่องมือมานาน ได้แก่ เครื่องสูบน้ำ เครื่องพ่นยา เครื่องดูแลดิน

- ค่าวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ เช่น มีด รอบ เสียม พลั่ว เจ้าของไร่หญ้าจะเป็นผู้ดูแลรักษา และซ่อมแซมเอง บางครั้งผู้รับจ้างเหมาค่าแรง เช่น การชะหญ้า การปลูกหญ้า จะเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ มาเอง

ส่วนค่าใช้จ่ายต่างๆ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายผันแปร สามารถคิดเป็นเงินได้ ประกอบด้วย

1. ค่าแรง ประมาณ 5,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.65 โดยมีค่าแรงเฉลี่ยในส่วนต่างๆ ได้แก่ ค่าดูแลดินมาเพื่อปรับพื้นที่ 1,200 บาท/ไร่ ค่าจ้างปลูก 1,400 บาท/ไร่ ค่าจ้างชะหญ้าขายเป็นเงิน 3,200 บาท/ไร่ โดยจ่ายเป็นค่าจ้างแรงงานรายวันวันละ 200 - 300 บาท ในส่วนนี้ถ้าเกษตรกรมีพื้นที่ปลูกต่ำกว่า 1 ไร่ เจ้าของจะทำเอง โดยไม่คิดรวมค่าใช้จ่าย

2. ค่าวัสดุสิ้นเปลืองหรือเป็นค่าปัจจัยการผลิต ประมาณ 7,677.5 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.49 โดยเกษตรกรผู้มีที่ดินปลูกหญ้าเป็นของตนเอง มีค่าใช้จ่ายประมาณ 13,477.5 บาท/ไร่ โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยค่าปุ๋ยเคมี 1,842.5 บาท/ไร่ ค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยลิตร 170 บาท/ไร่ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับรดน้ำหญ้าต่อไร่ ต่อการปลูก 1 รุ่น 550 บาท/ไร่ ค่าไฟฟ้า เฉลี่ย 450 บาท/ไร่ ค่าสารเคมีและฮอร์โมนต่อไร่ ต่อการปลูก 1 รุ่น 165 บาท/ไร่ ค่าหญ้าที่ปลูกแม้จะไม่ต้องจ่ายเป็นเงินจริง แต่คิดเป็นค่าใช้จ่าย 4,500 บาท/ไร่ โดยหญ้าเดิม 1 ตารางเมตร นำมาปลูกโดยการชำได้ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ 4 ตารางเมตร รวมค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับปัจจัยการผลิตประมาณ 7,677.5 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.49

ดังนั้นค่าใช้จ่ายโดยรวมของเกษตรกรผู้มีที่ดินในการปลูกหญ้าเป็นของตนเอง รวมค่าแรง และปัจจัยการผลิตประมาณ 13,477.5 บาท/ไร่

3. ค่าเช่าที่ดิน ราคาของการเช่าแตกต่างกันขึ้นอยู่กับที่ตั้งของพื้นที่ เช่น ที่ตั้งอยู่ใกล้หรือไกลถนน ใกล้กับแหล่งน้ำ และราคายังขึ้นกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าและผู้ให้เช่า เช่น เป็นญาติพี่น้อง ผู้เช่าเคยเป็นเจ้าของที่ดินมาก่อน ราคาเช่าโดยเฉลี่ย 1,150 บาท/ไร่

ค่าใช้จ่ายโดยรวมในการปลูกหญ้าสนาม มีสัดส่วนของค่าแรงโดยเฉลี่ย 5,800 บาท/ไร่ ค่าวัสดุสิ้นเปลืองโดยเฉลี่ย 7,677.5 บาท/ไร่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 39.65 และ 52.49 ตามลำดับ ส่วนค่าเช่าที่ดินโดยเฉลี่ย 1,150 บาท/ไร่ คิดเป็นร้อยละ 7.86 ซึ่งค่าเช่าที่ดินเป็นค่าใช้จ่ายของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง

ปัญหาที่พบทั่วไป

ปัญหาที่พบทั่วไปในการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร

การสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทั่วไปที่พบในการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร ประกอบด้วยปัญหาภัยธรรมชาติ ได้แก่ ปัญหาน้ำท่วม ความแห้งแล้ง การระบาดของโรคและแมลง และปัญหาพายุฝน ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งน้ำ ได้แก่ ขาดแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ขาดน้ำชลประทาน และขาดน้ำฝน ปัญหาด้านการเตรียมดินปลูก ได้แก่ ขาดเครื่องมือในการเตรียมดิน ขาดความรู้ในการเตรียมดิน ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ค่าจ้างในการเตรียมดิน ปัญหาเกี่ยวกับพันธุ์หญ้าสนาม ได้แก่ ราคาเมล็ดพันธุ์ คุณภาพเมล็ดพันธุ์ แหล่งจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมี ได้แก่ ราคาปุ๋ยเคมี และคุณภาพของปุ๋ย ปัญหาเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ได้แก่ ราคาสารเคมี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรกรขาดความรู้และเครื่องมือในการใช้สารเคมี ปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน ได้แก่ ขาดแคลนแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน และแรงงานไม่มีประสบการณ์ ปัญหาด้านการตลาด ได้แก่ สถานที่จำหน่าย ขาดพาหนะในการขนส่ง ความรู้เกี่ยวกับราคา การกำหนดราคา ปัญหาด้านเงินลงทุน และปัญหาเกี่ยวกับแหล่งความรู้ทางวิชาการ ซึ่งพบว่าปัญหาภัยธรรมชาตินั้น เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ปลูก ร้อยละ 39.53 มีปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 25.358 นอกนั้นมีปัญหาในระดับน้อยและระดับปานกลาง ร้อยละ 18.61 และ 16.28 ตามลำดับ ปัญหาน้ำท่วมที่เกิดขึ้นเกษตรกรแก้ไขโดยการวิดน้ำออกและทำคันดินให้สูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาความแห้งแล้งมีระดับน้อยและไม่มี ร้อยละ 37.21 และ 32.56 ส่วนมีปัญหามาก และปานกลาง ร้อยละ 16.28 และ 13.95 ตามลำดับ ปัญหาเรื่องแหล่งน้ำโดยเฉพาะการขาดแหล่ง น้ำธรรมชาติ ขาดน้ำชลประทาน และขาดน้ำฝน เกษตรกรไม่มีปัญหาดังกล่าว ร้อยละ 74.42 67.44 และ 65.12 ตามลำดับ กรณีเกษตรกรที่มีปัญหาการขาดน้ำแก้ปัญหาโดยวิดน้ำใส่บ่อเก็บไว้

ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมดินปลูก โดยเฉพาะขาดเครื่องมือในการเตรียมดิน ขาดความรู้ ในการเตรียมดิน เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่พบปัญหานี้ ร้อยละ 88.37 และ 97.67 ตามลำดับ ส่วน ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ค่าจ้างในการเตรียมดินสูง และดินที่ใช้ปลูกซึ่งเป็นดินเลนหายาก และต้องมีการขนย้ายในระยะทางไกล ระดับของปัญหาในภาพรวมแล้วเกษตรกรพบมาก คิดเป็น ร้อยละ 37.21 55.81 และ 48.84 ตามลำดับ ซึ่งปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์เกษตรกรแก้ไข โดยการใส่ปุ๋ยบำรุงดิน ส่วนปัญหาค่าจ้างแรงงานสูง เกษตรกรแก้ไขโดยทำกันเอง ซึ่งเป็นการทำ โดยอาศัยแรงงานในครัวเรือน

ปัญหาเกี่ยวกับพันธุ์หญ้าสนาม ได้แก่ ปัญหาเมล็ดพันธุ์มีราคาแพงและหาซื้อได้ยาก เกษตรกรไม่มีปัญหา และมีปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 46.52 และ 39.53 ตามลำดับ การแก้ปัญหา ทำได้โดยไม่ใช่เมล็ดพันธุ์ปลูกแต่ปลูกโดยใช้พันธุ์หญ้าเดิมมาปักชำ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาเมล็ด ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีโดยเฉพาะปุ๋ยมีราคาแพง เกษตรกรทั้งหมด 100 เปอร์เซ็นต์ พบปัญหานี้แต่ แก้ไขโดยใช้ปุ๋ยให้น้อยลง ส่วนปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยไม่ได้มาตรฐาน ปุ๋ยคุณภาพต่ำพบในระดับปาน กลางและระดับน้อย ร้อยละ 30.23 และ 25.58 ตามลำดับ ส่วนปัญหาอื่นๆ คือ การที่มีหน่วยงาน หาปุ๋ยราคาถูกมีในระดับมาก และไม่มี ร้อยละ 51.13 และ 48.84 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดโรคและแมลง ได้แก่ สารเคมีราคาแพงและหาซื้อได้ยาก มี ปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 69.77 ส่วนผลกระทบของสารเคมีต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรกรขาด ความรู้ในการใช้สารเคมี และขาดเครื่องมือในการใช้สารเคมี ในภาพรวมแล้วเกษตรกรไม่พบ ร้อย ละ 76.74 86.05 และ 79.07 ตามลำดับ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่ายังไม่มีการศึกษาถึงสิ่งแวดล้อม ณ พื้นที่ที่มีการปลูกหญ้าสนาม ทำให้เกษตรกรไม่พบปัญหานี้ ส่วนการขาดแคลนเครื่องมือไม่พบว่า เป็นปัญหาเพราะเกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกหญ้าสนามมาเป็นเวลานาน จึงมีความพร้อมในเครื่องมือที่ ใช้ปัญหาแรงงาน ได้แก่ การขาดแคลนแรงงานในครัวเรือน ขาดแคลนแรงงานในการจ้าง และ แรงงานไม่มีประสิทธิภาพ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่พบ ร้อยละ 48.84 76.74 และ 83.72 ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีการจ้างแรงงานเพราะช่วยกันโดยใช้แรงงานในครอบครัว หรือมีการ ช่วยกันในลักษณะของการลงแขก ซึ่งเป็นการช่วยเหลือในด้านแรงงานในกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูก หญ้าสนามด้วยกัน ตามข้อมูลจากหนังสือพิมพ์สวัสดีกรุงเทพ วันที่ 19 กรกฎาคม 2550 ที่ รายงานเกี่ยวกับชุมนุมค้าหญ้า ว่า “ชุมนุมค้าหญ้า” เป็นชื่อเรียกของการรวมพลชาวบ้านเพื่อสืบสาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเพณีการลงแขกช่วยกันทำงาน ซึ่งในแต่ละซุ่มจะมีมากกว่า 10 คนขึ้นไป อย่างกลุ่มของพวกเราเรียกกันว่า ซุ่มดำหญ้าคลองสามวา เราก็จะมาช่วยกันตรงย่านไร่หญ้าถนนนิมิตใหม่เป็นหลัก” นายทวีศักดิ์ เผยทวีศักดิ์บอกอีกว่า เขามีไร่หญ้าประมาณ 7 ไร่ จะปลูกหญ้าฉนวนน้อย ซึ่งปลูกได้ประมาณ 13-14 ครั้งต่อปี จุดที่เหนื่อยที่สุดคือ การดำหญ้า ต้องใช้วิธีการลงแขกดำหญ้า ที่ไร่ของเขาจะใช้เวลาเพียงวันเดียวเท่านั้น หากดำเสร็จแล้วบรรดาเพื่อนบ้านเหล่านี้ก็จะไปช่วยกันดำหญ้าที่ไร่ของกลุ่มต่อไป

“การดำหญ้าก็คือ การปลูกหญ้าในแปลงเพื่อเอาไว้ขายนั่นเอง เหมือนกับชาวนาในภาคอีสานดำน้านเอง การดำหญ้าจะต้องใช้ความเชี่ยวชาญ และความสามารถเฉพาะตัวที่สั่งสมกันมานาน เราจะไปจ้างคนทั่วไปมาดำหญ้าไม่ได้ และมันไม่คุ้ม ฉะนั้นพวกเราจึงรวมกลุ่มกันเป็น “ซุ่มดำหญ้า” ขึ้นมา เมื่อใดหญ้าของใคร แปลงไหนขายหมดแล้ว แปลงไหนจะปลูกใหม่เราก็รวมพลกันไปช่วย” “เจ้าภาพก็อาจมีค่าขนม ค่าแรงให้บ้าง ไม่มากมายอะไร ให้ตารางเมตรละ 3.50 บาท ซึ่งถือว่าเป็นการช่วยกันไป เมื่อช่วยกันเสร็จแล้ว วันต่อไปก็ไปช่วยกันที่ไร่หญ้าของคนอื่นต่อไป” นายสมฤทธิ์ กล่าวเขาบอกอีกว่า การลงแขกดำหญ้านั้น ชาวบ้านย่านนี้จะทำกันมานานแล้ว ตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายาย ถึงแม้เมืองจะมีความเจริญมากขึ้น มีการขยายตัวของเมืองออกมาในย่านนี้ก็ตาม แต่กิจกรรมหรือการลงแขกดำหญ้าของพวกเขาที่ยังคงไม่สูญหายไปไหน “พวกเราจะไปช่วยกันตลอด เราจะลงแขกกันเฉพาะตอนดำหญ้าเท่านั้น ส่วนการดูแลหญ้าต่อไปจนกว่าจะขายได้ ก็เป็นหน้าที่ของเจ้าของไร่หญ้าเอง หรือจะมีอีกทีก็คือตอนแหะหญ้าออกเป็นแผ่นเพื่อจะขาย บางครั้งเราก็มาช่วยกันอีก”

ปัญหาด้านการตลาด โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับสถานที่จำหน่ายไม่เพียงพอ ยานพาหนะในการขนส่งไม่เพียงพอ และไม่มีความรู้เกี่ยวกับราคาหญ้าสนาม เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่พบปัญหานี้ ร้อยละ 74.42 88.37 และ 51.16 ตามลำดับ ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกษตรกรถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง เกษตรกรพบในระดับมาก ร้อยละ 65.11 แต่จำเป็นต้องยอมให้กดราคา ปัญหาอื่นๆ ที่พบ ได้แก่ สั่งซื้อแล้วไม่มาเอา และได้รับเงิน ไม่ครบตามจำนวน เกิดขึ้นกับเกษตรกรบางราย

ปัญหาด้านเงินลงทุน โดยเฉพาะมีเงินลงทุนน้อยต้องกู้ ส่วนใหญ่แล้วเกษตรกรไม่พบปัญหานี้ ร้อยละ 60.46 ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการกู้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีเกษตรกรตอบคำถามจำนวน 7 ราย และมีปัญหาในระดับปานกลาง และระดับมาก จำนวน 4 และ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.14 และ 28.57 ตามลำดับ สุดท้ายปัญหาเกี่ยวกับแหล่งความรู้ทางวิชาการ ได้แก่ เกษตรกรขาดหน่วยงานที่ให้ข้อมูลโดยตรง ขาดเจ้าหน้าที่ส่งเสริมจากหน่วยงาน และขาดการประชาสัมพันธ์สู่ประชาชน เกษตรกรพบปัญหาดังกล่าวในระดับมาก จำนวน 34 21 และ 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.07 48.84 และ 65.11 ตามลำดับ ซึ่งเกษตรกรแก้ไขปัญหานี้โดยถามข้อมูลกันเองในกลุ่มผู้ปลูกหญ้า และปรึกษาผู้ใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่

ผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่ในด้านต่างๆ ของเขตมินบุรีต่อธุรกิจหญ้า

การพัฒนาพื้นที่เพื่อที่อยู่อาศัยในแต่ละด้าน คือ การพัฒนาพื้นที่ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม พื้นที่ปลูกบ่อ เกษตรกรพบในระดับปานกลาง ร้อยละ 34.88 ซึ่งแก้ไขโดยการวิดน้ำออก น้ำท่วมเป็นระยะเวลานานส่วนใหญ่แล้วไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.22 ส่วนผลกระทบในระดับปานกลาง ระดับมาก และระดับน้อย ร้อยละ 25.58 18.60 และ 18.60 ตามลำดับ ผลกระทบในด้านทำให้ค่าเช่าพื้นที่ในการปลูกหญ้าสูงขึ้น ทำให้แรงงานในการปลูกหญ้ามียังจำนวนลดลง และพื้นที่ปลูกหญ้าลดลง ส่วนใหญ่มีในระดับมาก ร้อยละ 48.83 46.51 และ 65.11 ตามลำดับ ส่วนผลกระทบที่ทำให้หญ้าสนามมีราคาสูงขึ้น และตลาดมีความต้องการหญ้าสนามมากขึ้น ในภาพรวมแล้วมีในระดับปานกลาง ร้อยละ 55.81 และ 69.77 ตามลำดับ ในกรณีที่ทำให้น้ำท่วมขังเป็นเวลานาน ซึ่งพบในเกษตรกรบางราย แก้ไขปัญหาโดยปล่อยให้ท่วมเมื่อน้ำลดแล้วจึงทำใหม่ กรณีที่ค่าเช่าพื้นที่มีราคาสูงขึ้นเกษตรกรที่เช่าที่ก็เลิกทำเพราะสู้ราคาไม่ไหว

การพัฒนาพื้นที่เพื่อการคมนาคม มีผลทำให้พื้นที่ปลูกหญ้าสนามถูกเวนคืน เกษตรกรไม่พบปัญหานี้ ร้อยละ 37.88 และพบในระดับปานกลาง ร้อยละ 32.56 ส่วนผลกระทบที่ทำให้พื้นที่ปลูกหญ้าสนามถูกแบ่งส่วนมีในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 67.44 ผลกระทบการพัฒนาพื้นที่เส้นทางคมนาคมทำให้เกิดน้ำท่วมเป็นเวลานานพบในระดับปานกลาง และไม่พบ ร้อยละ 32.56 และ 32.56 ตามลำดับ ส่วนพบในระดับน้อยและระดับปานกลางจำนวน ร้อยละ 18.60 และ 16.28 ตามลำดับ

การพัฒนาพื้นที่เพื่อศูนย์ธุรกิจมีผลทำให้แรงงานในครอบครัวลดลง เกษตรกรไม่พบผลกระทบนี้ ร้อยละ 48.83 และพบในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.91 ผลกระทบที่ทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นและค่าจ้างแพงขึ้น เกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามมีจำนวนลดลง เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบนี้ในระดับ ร้อยละ 67.44 และ 74.42 ตามลำดับ ส่วนผลกระทบที่ทำให้ความภูมิใจในอาชีพลดลงมีในระดับปานกลาง ร้อยละ 65.12

การพัฒนาพื้นที่โดยรอบสนามบิณสูวรรณภูมิมีผลที่ทำให้ความต้องการใช้หญ้าสนามเพิ่มขึ้น แรงงานในการทำธุรกิจหญ้านามลดลง และค่าจ้างแรงงานเพิ่ม มีในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่แล้วมีผลกระทบในระดับปานกลาง จำนวน 34 29 และ 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.07 67.45 และ 39.54 ตามลำดับ ส่วนผลกระทบที่ทำให้ปัจจัยการเพาะปลูกมีราคาสูงขึ้นมีในระดับมากจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.35

ความต้องการให้หน่วยงานเข้ามาช่วยเหลือ

ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการทำธุรกิจหญาสนามที่ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือ ประกอบด้วยความต้องการด้านแหล่งเงินทุนสำหรับทำธุรกิจหญาสนาม ด้านแหล่งความรู้ทางวิชาการ แหล่งจำหน่ายหญาสนาม ความต้องการด้านปัจจัยการผลิต พบว่า

ความต้องการเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนสำหรับธุรกิจหญาสนามประกอบด้วยต้องการให้รัฐบาลจัดเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ ต้องการให้สมาคมที่เกี่ยวข้องให้บริการเงินทุน และการจัดโครงการกู้ดอกเบี้ยต่ำให้กับเกษตรกร ส่วนใหญ่แล้วพบว่าเกษตรกรยังไม่มีความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้ความช่วยเหลือ ร้อยละ 48.83 48.83 และ 46.51 มีเกษตรกรที่ต้องการรับความช่วยเหลือในระดับมาก ร้อยละ 39.54 39.54 และ 41.86 ตามลำดับ

ความต้องการเกี่ยวกับแหล่งความรู้ทางวิชาการและด้านการตลาด ประกอบด้วยต้องการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความรู้ด้านวิชาการ เกษตรกรไม่มีความต้องการ ร้อยละ 58.14 และมีความต้องการในระดับปานกลาง ร้อยละ 30.23 ต้องการให้สถานศึกษาบริเวณใกล้เคียงที่จัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง มีในระดับปานกลาง และไม่มีความต้องการ ร้อยละ 48.83 และ 44.19 ตามลำดับ และเกษตรกรยังไม่มีความต้องการให้สมาคมธุรกิจที่เกี่ยวข้องเข้าไปจัดอบรมให้ความรู้ที่ถูกต้อง และมีความต้องการในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.50 และ 27.91 ตามลำดับ

ความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือโดยจัดศูนย์กลางจำหน่ายมีในระดับมาก ร้อยละ 58.14 และไม่มีความต้องการ ร้อยละ 27.91 สุดท้ายความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือด้านปัจจัยการผลิต โดยเฉพาะต้องการให้หน่วยงานของรัฐส่งเสริมปัจจัยการผลิตราคาถูกลงในระดับมาก ร้อยละ 95.35 และมีเกษตรกรบางรายต้องการให้หาพื้นที่เช่าปลูกหญาสนามราคาถูก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนาม

เกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามเป็นเพศชายร้อยละ 55.81 และเพศหญิงเพียงร้อยละ 44.19 อายุของเกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามอยู่ระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 32.56 อายุระหว่าง 46-55 ปี ร้อยละ 27.91 อายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 18.60 อายุระหว่าง 56-65 ปี ร้อยละ 9.30 สถานภาพของเกษตรกรมีสถานภาพสมรส ร้อยละ 86.05 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 95.35 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 69.77 แหล่งรายได้หลักของครอบครัว ส่วนใหญ่ได้จากการปลูกหญ้าสนามขายเป็นหลัก ร้อยละ 74.42

ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร

ระยะเวลาในการประกอบอาชีพธุรกิจหญ้าสนามอยู่ระหว่าง 5-10 ปี 15-20 ปี และ 10-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.58 23.26 และ 20.93 ประเภทของแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการทำธุรกิจมีเงินทุนเป็นของตนเองร้อยละ 72.09 จำนวนพื้นที่ปลูกหญ้าสนามของเกษตรกร มีพื้นที่ปลูกระหว่าง 1-3 ไร่ ร้อยละ 46.51 ชนิดของพันธุ์หญ้าที่ใช้ปลูก ได้แก่ หญ้านวลน้อย หญ้ามาเลเซีย และหญ้าญี่ปุ่น ร้อยละ 48.00 26.67 และ 17.33 ส่วนหญ้าพันธุ์อื่นๆ มีปลูกบ้างเล็กน้อยได้แก่ หญ้าเบอร์มิวด้า หรือหญ้าทิฟฟริน การจำหน่ายหญ้าสนามเป็นการจำหน่ายโดยมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อที่ไร่ สูงถึงร้อยละ 64.81 นอกจากนั้นยังมีรูปแบบอื่น ได้แก่ เกษตรกรขายเองและรับจ้างปูหญ้าไปขายเองซึ่งมีทั้งขายส่งและขายปลีก ขายส่งให้เฉพาะร้านรับปูหญ้า-จัดสวน และนำไปขายเองที่ตลาด ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำธุรกิจหญ้าสนามต่อไปอนาคต พบว่า เกษตรกรมีความคิดที่จะทำต่อไป ร้อยละ 67.44 โดยมีเหตุผลประกอบว่า ต้องการให้อาชีพการปลูกหญ้าสนามอยู่เคียงคู่แขวงแสน แสบ เขตมีนบุรีต่อไป ตลอดจนเป็นการรักษาธรรมชาติที่เขียวขจี ไม่มีทางเลือกการประกอบอาชีพ มีความชำนาญในการปลูกหญ้าสนามเพราะเป็นอาชีพที่สืบทอดจากครอบครัว มีอายุมากแล้วถ้าไปทำงานอื่นก็ไม่มีคนจ้าง การถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินเกษตรกร ร้อยละ 51.16 มีที่ดินเป็นของตนเอง ลักษณะการทำธุรกิจหญ้าสนามส่วนใหญ่เป็นการทำในครอบครัว ความรู้และประสบการณ์ส่วนใหญ่ได้มาจากพ่อแม่ และญาติพี่น้อง ซึ่งเป็นการเรียนรู้สืบทอดกันมา จำนวนสมาชิกในครัวเรือนอยู่ระหว่าง 3-7 คน เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มเกษตรกร วิธีการปลูกหญ้าสนามเป็นการปลูกโดยการทำชำ หรือฉีกหญ้าเดิมมาเป็นพันธุ์ปลูกต่อ ซึ่งหญ้าเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นไปใช้ประโยชน์ในการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 ตารางเมตร นำมาปลูกได้ในพื้นที่ 4 ตารางเมตร การใส่ปุ๋ย มีการใส่ปุ๋ยโดยการหว่าน ด้วยปุ๋ยเม็ด ไม่ใช้ปุ๋ยคอกเพราะจะมีวัชพืชขึ้น ซึ่งการปลูกหญ้าสนามหนึ่งรุ่นใช้เวลา 40-45 วัน มีการหว่านปุ๋ย 2-3 ครั้ง ในรอบเวลา 1 ปี ปลูกหญ้าสนามได้ 6-7 รุ่น การดูแลรักษาระหว่างการปลูก เกษตรกรมีการใช้สารเคมีกำจัดแมลงศัตรูพืชเมื่อมีแมลงมากัดกินใบ การให้น้ำเป็นการใช้น้ำจากแหล่งธรรมชาติโดยเฉพาะจากลำคลอง ได้แก่ คลองสอง คลองสาม คลองบึงขวาง โดยใช้เครื่องสูบน้ำผ่านสายยางรดน้ำ มีการตัดฝักบัวที่ปลายสายยาง และต่อกับสปริงเกอร์ จำนวนครั้งของการให้น้ำ พบว่าให้ทุกวัน วันละ 1 ครั้ง ถ้าอากาศร้อนมากให้วันละ 2 ครั้ง เวลาเช้าและเย็น ช่วง 10 วันแรกของการปลูก ระยะเวลาการจำหน่ายหญ้าสนาม ช่วงที่ขายดี เดือนพฤษภาคม – พฤศจิกายน ราคาจำหน่ายหญ้าสนาม หญ้านวลน้อยราคา 8-12 บาทต่อตารางเมตร หญ้ามาเลเซียราคา 9-14 บาทต่อตารางเมตร หญ้าญี่ปุ่นราคา 10-15 บาทต่อตารางเมตร และหญ้าเบอร์มิวด้าราคา 10-18 บาทต่อตารางเมตร รายได้จากการปลูกหญ้าสนาม หญ้านวลน้อย รายได้ต่อไร่เท่ากับ 16,000 บาท รายได้ต่อไร่เท่ากับ 18,400 บาท รายได้ต่อไร่เท่ากับ 20,000 บาท หญ้าเบอร์มิวด้า รายได้ต่อไร่เท่ากับ 22,400 บาท ค่าใช้ในการปลูกหญ้าสนามของเกษตรกรผู้มีที่ดินเป็นของตนเอง รวมค่าแรง และปัจจัยการผลิตประมาณ 13,477.5 บาท/ไร่ ถ้าเป็นเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองมีค่าใช้จ่ายประมาณ 14,627.5 บาท/ไร่

ปัญหาที่พบทั่วไปในการทำธุรกิจหญ้าสนามของเกษตรกร

ปัญหาภัยธรรมชาติ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ปลูก ร้อยละ 39.53 มีปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 25.358 เกษตรกรแก้ไขโดยการวิดน้ำออกและทำคันดินให้สูงขึ้น ปัญหาความแห้งแล้งมีระดับน้อยและไม่มี ร้อยละ 37.21 และ 32.56 ปัญหาเรื่องแหล่งน้ำ โดยเฉพาะการขาดแหล่งน้ำธรรมชาติ ขาดน้ำชลประทาน และขาดน้ำฝน เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา มีบางรายที่พบแก้ไขโดยวิดน้ำใส่บ่อเก็บไว้ ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมดินปลูก เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่พบปัญหา ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ค่าจ้างในการเตรียมดินสูง และดินที่ใช้ปลูก ซึ่งเป็นดินเลนหายากและต้องมีการขนย้ายในระยะทางไกล ในภาพรวมแล้วเกษตรกรพบมาก ซึ่งปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์เกษตรกรแก้ไขโดยการใส่ปุ๋ยบำรุงดิน ส่วนปัญหาค่าจ้างแรงงานสูง เกษตรกรแก้ไขโดยทำกันเอง ซึ่งเป็นการทำโดยอาศัยแรงงานในครัวเรือน ปัญหาเกี่ยวกับพันธุ์หญ้าสนาม เกษตรกรไม่มีปัญหาและมีปัญหาระดับมากบางส่วน การแก้ปัญหาคำทำได้โดยใช้พันธุ์หญ้าเดิมมาปักชำ ปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีโดยเฉพาะปุ๋ยมีราคาแพง 100 เปอร์เซ็นต์ แก้ไขโดยใช้ปุ๋ยให้น้อยลง ส่วนปัญหาเกี่ยวกับปุ๋ยไม่ได้มาตรฐาน ปุ๋ยคุณภาพต่ำพบในระดับปานกลางและระดับน้อย ร้อยละ 30.23 และ 25.58 ตามลำดับ ปัญหาเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดโรคและแมลง ได้แก่ สารเคมีราคาแพงและหาซื้อได้ยาก มีปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 69.77 ผลกระทบของสารเคมีต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งแวดล้อม เกษตรกรขาดความรู้ในการใช้สารเคมี และขาดเครื่องมือในการใช้สารเคมี การขาดแคลนแรงงาน เกษตรกรไม่พบปัญหา ปัญหาด้านการตลาดโดยเฉพาะแหล่งจำหน่ายและการขนส่ง เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่พบปัญหานี้ ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกษตรกรถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง ปัญหาอื่นๆ ที่พบ ได้แก่ สั่งซื้อแล้วไม่มาเอา และได้รับเงินไม่ครบตาม ปัญหาด้านเงินลงทุน โดยเฉพาะมีเงินลงทุนน้อยต้องกู้เกษตรกรไม่พบปัญหานี้ร้อยละ 60.46 ปัญหาเกี่ยวกับการกู้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกษตรกรมีปัญหในระดับปานกลาง และระดับมาก ร้อยละ 57.14 และ 28.57 ตามลำดับ ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งความรู้ทางวิชาการ ได้แก่ เกษตรกรขาดหน่วยงานที่ให้ข้อมูลโดยตรง ขาดเจ้าหน้าที่ส่งเสริมจากหน่วยงาน และขาดการประชาสัมพันธ์สู่ประชาชน เกษตรกรพบปัญหาดังกล่าวในระดับมาก ร้อยละ 79.07 48.84 และ 65.11 ตามลำดับ เกษตรกรแก้ไขปัญหานี้โดยตามข้อมูลตนเองในกลุ่มผู้ปลูกหญ้า และปศุสัตว์ใหญ่

ผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่ในด้านต่างๆ ของเขตมีนบุรีต่อธุรกิจหญ้า

การพัฒนาพื้นที่เพื่อที่อยู่อาศัยทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ปลูกหญ้าสนามบ่อ เกษตรกรพบในระดับปานกลาง ซึ่งแก้ไขโดยการขุดน้ำออก ปัญหาน้ำท่วมเป็นระยะเวลานานส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาร้อยละ 37.22 ผลกระทบในระดับปานกลาง ระดับมาก และระดับน้อย ร้อยละ 25.58 18.60 และ 18.60 ตามลำดับ ผลกระทบโดยทำให้ค่าเช่าพื้นที่ในการปลูกหญ้าสูงขึ้น ทำให้แรงงานในการปลูกหญ้ามีจำนวนลดลง และพื้นที่ปลูกหญ้าลดลง ส่วนใหญ่มีในระดับมาก ร้อยละ 48.83 46.51 และ 65.11 ตามลำดับ ผลกระทบที่ทำให้หญ้าสนามมีราคาสูงขึ้น และตลาดมีความต้องการหญ้าสนามมากขึ้น ในภาพรวมแล้วมีในระดับปานกลาง ร้อยละ 55.81 และ 69.77 ตามลำดับ กรณีที่ทำให้น้ำท่วมยังเป็นเวลานาน ซึ่งพบในเกษตรกรบางราย แก้ไขปัญหาโดยปล่อยให้ท่วมเมื่อน้ำลดแล้วจึงทำใหม่ กรณีที่ค่าเช่าพื้นที่มีราคาสูงขึ้นเกษตรกรที่เช่าที่ก็เลิกทำเพราะสู้ราคาไม่ไหว

การพัฒนาพื้นที่เพื่อการคมนาคม มีผลทำให้พื้นที่ปลูกหญ้าสนามถูกเวนคืน เกษตรกรไม่พบปัญหานี้ ร้อยละ 37.88 และพบในระดับปานกลาง ร้อยละ 32.56 ส่วนผลกระทบที่ทำให้พื้นที่ปลูกหญ้าสนามถูกแบ่งส่วนมีในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 67.44 ผลกระทบการพัฒนาพื้นที่เส้นทางคมนาคมทำให้เกิดน้ำท่วมเป็นเวลานานพบในระดับปานกลาง และไม่พบ ร้อยละ 32.56 และ 32.56 ตามลำดับ

การพัฒนาพื้นที่เพื่อศูนย์ธุรกิจมีผลทำให้แรงงานในครอบครัวลดลง เกษตรกรไม่พบผลกระทบ ร้อยละ 48.83 และพบในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.91 ผลกระทบที่ทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นและค่าจ้างแพงขึ้น เกษตรกรผู้ปลูกหญ้าสนามมีจำนวนลดลง เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับ

ผลกระทบนี้ในระดับ ร้อยละ 67.44 และ 74.42 ตามลำดับ ส่วนผลกระทบที่ทำให้ความภูมิใจในอาชีพลดลงมีในระดับปานกลาง ร้อยละ 65.12

การพัฒนาพื้นที่โดยรอบสนามบินสุวรรณภูมิมีผลที่ทำให้ความต้องการใช้หญ้าสนามเพิ่มขึ้น แรงงานในการทำธุรกิจหญ้าสนามลดลง และค่าจ้างแรงงานเพิ่ม มีในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่แล้วมีผลกระทบในระดับปานกลาง ร้อยละ 79.07 67.45 และ 39.54 ตามลำดับ ส่วนผลกระทบที่ทำให้ปัจจัยการเพาะปลูกมีราคาสูงขึ้นมีในระดับมากจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.35

ความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือในการทำธุรกิจหญ้าสนาม

ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ประกอบด้วยความต้องการด้านแหล่งเงินทุนสำหรับทำธุรกิจหญ้าสนาม ด้านแหล่งความรู้ทางวิชาการ แหล่งจำหน่ายหญ้าสนาม ความต้องการด้านปัจจัยการผลิต พบว่า ความต้องการเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนสำหรับธุรกิจหญ้าสนามประกอบด้วยต้องการให้รัฐบาลจัดเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ ต้องการให้สมาคมที่เกี่ยวข้องให้บริการเงินทุน และการจัดโครงการกู้ดอกเบี้ยต่ำให้กับเกษตรกร ส่วนใหญ่แล้วเกษตรกรยังไม่มีความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้ความช่วยเหลือ ร้อยละ 48.83 48.83 และ 46.51 มีเกษตรกรที่ต้องการรับความช่วยเหลือในระดับมากร้อยละ 39.54 39.54 และ 41.86 ตามลำดับ

ความต้องการเกี่ยวกับแหล่งความรู้ทางวิชาการและด้านการตลาด ประกอบด้วยต้องการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความรู้ด้านวิชาการ เกษตรกรยังไม่มีความต้องการ ร้อยละ 58.14 และมีความต้องการในระดับปานกลาง ร้อยละ 30.23 ต้องการให้สถานศึกษาบริเวณใกล้เคียงที่จัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง มีในระดับปานกลาง และไม่มีความต้องการ ร้อยละ 48.83 และ 44.19 ตามลำดับ และเกษตรกรยังไม่มีความต้องการให้สมาคมธุรกิจที่เกี่ยวข้องเข้าไปจัดอบรมให้ความรู้ที่ถูกต้อง และมีความต้องการในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.50 และ 27.91 ตามลำดับ

ความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือโดยจัดศูนย์กลางจำหน่ายมีในระดับมาก ร้อยละ 58.14 และไม่มีความต้องการ ร้อยละ 27.91 สุดท้ายความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือด้านปัจจัยการผลิต โดยเฉพาะต้องการให้หน่วยงานของรัฐส่งเสริมปัจจัยการผลิตราคาถูกมีในระดับมาก ร้อยละ 95.35 และมีเกษตรกรบางรายต้องการให้หาพื้นที่เช่าปลูกหญ้าสนามราคาถูก

๓

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลกระทบของการพัฒนาพื้นที่เขตมินบุรีต่อธุรกิจห้วยสนามมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรผู้ปลูกห้วยสนาม หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการก่อสร้างที่อยู่อาศัยหรือจัดสรรที่ดิน หมู่บ้านในเขตมินบุรี ตลอดจนผู้ที่สนใจดังนี้

1. จากการศึกษาปัญหาด้านน้ำท่วมในฤดูฝน น้ำเน่าเสีย การขาดน้ำรดห้วยในฤดูร้อนซึ่งเกิดการแห้งแล้ง มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่การเกษตรเป็นที่อยู่อาศัยและโรงงาน มีการถมดินหรือทำถนนปิดกั้น การระบายน้ำข้างลบก่อกับ การระบายน้ำใช้ ออกจากที่อยู่อาศัยและโรงงานลงสู่ลำคลองจึงเกิดการเน่าเสีย ดังนั้นหมู่บ้านและชุมชนที่อยู่อาศัยจำนวนมาก รวมทั้งโรงงาน ควรมีบ่อบำบัดน้ำเสียก่อนระบายลงสู่ลำคลอง ถนนสายต่างๆ จะต้องมีท่อระบายน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วม กรมชลประทานต้องมีมาตรการการขุดคลองระบายน้ำ การปรับปรุงและบำรุงรักษาสถานีสูบน้ำ การรักษาระดับน้ำให้เกษตรกรได้มีน้ำใช้ในการเกษตรตลอดปี

2. จากการศึกษาด้านรายได้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการปลูกห้วยสนาม ปรากฏว่าเกษตรกรผู้ปลูกห้วยสนามส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษาไม่มีการจดบันทึกรายละเอียดหรือทำบัญชีเกี่ยวกับรายได้ ค่าใช้จ่าย ในเรื่องปลูกห้วยสนามจำหน่ายเลย มีแต่ความทรงจำ การประมาณการ หรือจากประสบการณ์ที่ทำมานานแล้วมองว่ารายได้ที่ได้มาก็พออยู่ได้ แต่ในปัจจุบันเริ่มมีปัญหาเพราะค่าครองชีพแพงขึ้น ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควรได้เข้ามาแนะนำให้ความรู้หรือสร้างแบบการลงบัญชีแบบง่าย ทำความเข้าใจและทำบัญชีรายได้ และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นได้ นำรายการที่เกิดขึ้นมาหักออกกำไรสุทธิที่แท้จริงเพื่อนำมากำหนดราคาขาย ตลอดจนหาต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสด เช่นค่าแรงงานในครัวเรือน เป็นต้น

3. การส่งเสริมและแนะนำให้เกษตรกรผู้ปลูกห้วยสนามรวมกลุ่มกัน เพื่อทำให้มีอำนาจในการต่อรองราคาซื้อขาย เช่น การตั้งกลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์เป็นตัวแทนในการซื้อปัจจัยการผลิตต่างๆ เพื่อให้ได้ราคาที่ถูกลงและเป็นการเพิ่มอำนาจการต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลางที่รับซื้อได้มากขึ้น ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น และควรมีการสร้างเครือข่ายการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการปลูกห้วยสนาม การหาพื้นที่ปลูกใหม่ การกันพื้นที่เพื่อทำการเกษตรและ เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้กันในหมู่เกษตรกรรวมถึง หน่วยงานของรัฐและเอกชน เพื่อให้ตรงตามความต้องการที่แท้จริง โดยทำให้เข้มแข็งและสม่ำเสมอ

๓

4. เตรียมความพร้อมสำหรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบของการพัฒนาที่ดินที่จะเกิดขึ้น เช่น ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินร่วมกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และนโยบายพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบกับธุรกิจการปลูกหญ้าสนามที่สามารถไปปฏิบัติได้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- สิน พันธุ์พินิจ. 2538. การจัดการสนามหญ้า. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชिरาช. 195 น.
- สำนักงานเขตมีนบุรี. 2549. รายงานข้อมูลการเกษตรแยกตามหมู่:แขวงแสนแสบ. เอกสารอัดสำเนา. 2549 รายงานข้อมูลการเกษตรแยกตามหมู่:แขวงมีนบุรี. เอกสารอัดสำเนา. 2549. ข้อมูลด้านการเกษตร เขตมีนบุรี: การพัฒนาเมืองตามศักยภาพ เกษตร โชนนึ่ง. เอกสารอัดสำเนา.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. เขตเกษตรเศรษฐกิจที่ 15. 2539. การปลูกหญ้าสนามเพื่อการค้าในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร. 72 น.
- อรนัลดดา นุลยเลิศ. 2535. การผลิตและการตลาดหญ้าสำหรับบดคั้นสถานที่ในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร) บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 136 น.
- อชยา จำปาทอง. 2539. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งกับการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตชานเมืองกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเขตมีนบุรี. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภูมิศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 251 น.
- เอกชัย พฤษย์อำไพ และ สำเร้ง คำทอง. 2535. สนามหญ้า. สำนักพิมพ์ฐานเกษตรกรรม. 159 น.
- การดูแลรักษาพื้นที่โดยการปลูกหญ้า. [Online] Available : <http://pedept.rta.mi.th/doc/grass001.htm> (7/8/2551)
- ของดีอำเภอหนองเสือ. [Online] Available : <http://pathumthani.doae.go.th/nongsuea/frame/mainframe.htm> (7/8/2551)
- เขตมีนบุรี [Online] Available : <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%E9%80%E0%B8%82%E0%B8%95%E0%...>(10/7/50)
- ข้อมูลคมนาคม : ตำบลแขวงแสนแสบ เขตมีนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร. [Online] Available : <http://www.thaitambon.com/tambon/tpubdesc.asp?ID=101002> (7/8/2551)
- ชิพจรเมือง , “ซุ้มคำหญ้า” แห่งคลองสามวา พลั้ง “การลงแขก” ในเมืองกรุงที่ยังเหลืออยู่. [Online] Available : <http://www.bkknews.net/newbkk1/Bkkkhun/detail.php?idnew=7> (7/8/2551)
- รุณิดา เสือป่า. 1997. The Development planning for residential landuse in the suburban area : a case study of Min Buri District . [Online] Available : <http://library.car.chula.ac.th> (5/7/51)
- ที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์ของกรุงเทพมหานคร. [Online] Available : <http://203.155.220.230/NowBMA/Profile.htm> (2/7/50)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธุรกิจสนามหญ้า :มูลค่าตลอดปี ' 47 เกือบ 1,000 ล้านบาท. ผู้จัดการออนไลน์.

[Online] Available : [http://www.manger.co.th/Business/ViewNews.aspx?NewsID=4740774732827...\(2/7/50\)](http://www.manger.co.th/Business/ViewNews.aspx?NewsID=4740774732827...(2/7/50))

นิกร ด้วงทรง. 1997. Suitability in physical aspect of land readjustment for the development of Min Buri subcenter . [Online] Available : <http://library.car.chula.ac.th> (5/7/51)

ประวัติความเป็นมาเมืองมีนบุรี. [Online] Available : <http://bangkok.doae.go.th/minburi/T.html> (2/7/50)

ฝ่ายวิชาการและพัฒนาที่อยู่อาศัย การเคหะแห่งชาติ : โครงการจัดทำข้อมูลเพื่อการเสนอแนะในการพัฒนาที่อยู่อาศัย. [Online] Available : http://dhds.nhanet.or.th/internet/info/project_make_data_dev.doc (7/7/50)

สตู๊ปแนวหน้า , "ซุ่มค้าหญ้า"!!! ปฏิบัติการ"ลงแขก"แห่งคลองสามวา. [Online] Available : <http://www.naewna.com/news.asp?ID=69889> (7/8/2551)

สนามหญ้า. [Online] Available : http://www.tmr.ac.th/student_web/M4_2546/4-6/6-007/title%20%203.htm (2/7/50)

